

LUCIJA ŽIVA SAJEVEC ■ ALDO DRUDI ■ TEA REPEŽ

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

September 2016

5,99 €

55 HRK



► INTERVJU

KULTNI OBLIKOVALEC

ALDO DRUDI

»ŽENE ME STRAST,
STRAST DO HITROSTI«

DESKARKA LELA

GOLA MED VALOVI

SLOVENSKI STAND-UP

OD PIŽAME DO PANČA

UŽITEK BIVANJA

PRAVLJIČNA JANDALA

NA OBREŽJU DONAVE

► 20V

LUCIJA ŽIVA SAJEVEC

DIREKTORICA AMZS

»PRI POVPREČNEM
SLOVENCU NAJPREJ
HIŠA, NATO AVTO,
ŠELE NATO ŽENA«



NAŠPIČENI BMW M2

PREŽIVETJE V DIVJINI
Z DEJANOM ZAVCEM

HEDONIZEM NA IBIZI

TRIKOLESIKA
QUADRO IN MP3

www.playboy.si



B O R I S C A V A Z Z A



P R E D S

D V O

VAŠ GLAS BO ODLOČIL,
HITRO ZAVIJ

MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA: PREKOM

S E B A S T I A N C A V A Z Z A



T A V L J A

BOJ

KDO LAŠKO BO TOČIL.
NA **DVOBOJ.SI**

ERNO PITJE ALKOHOLA ŠKODUJE ZDRAVJU

PLAYBOY CLASSIC



Playboyeva dnevno osvežena zmagovalna vsebina!



Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
Izvršna urednica: **Tina Torelli**
Art direktor: **Gojko Zrimšek**
Likovna in tehnična urednica: **Živa Terglav**,
Matjaž Zega
Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**
Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**,
Simon Kjustarov

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Nika Arsovska, Esad Babačić, Branko Božič, Andrej Bučar, Dejan Burja, Noah Charney, Tina Čurk, Neja Drozg, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Špela Jambrek, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstić, Danaja Lorenčič, Dušan Lukič, Dijana Matković, Max Modic, Bojan Levič, Jaka Lucu, Gregor Pavšič, Stjepan Pervan, Sebastijan Plešnjak, Lora Power, Petra Rozman, Vasja Semolič, David Stopnik, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Štifer, Nataša Zaja, Gregor Zalokar, Marjan Žilerna

Fotografi: Andraž Blaznik, Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Očepek, Aleš Pavletič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Črt Slavec, Boštjan Vidrajz

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**
Uredniška direktorica: **Meta Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Lapadatič**

Oglasno trženje:
ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; urosjakopiac@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjic**, 01/300 06 35; nina.pranjic@adriamedia.si

Naročniška služba:
Informacije o naročinah: 01/3000 789; 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine@adriamedia.si>

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789;
Pri naročanju starejših izvodov revij poštnina ni vključena v ceno.

Uredništvo:
Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY
Scott Flanders – Chief Executive Officer
David Israel – Chief Operating Officer
Jimmy Jellinek – Editorial Director
Mac Lewis – Art Director
Rebecca Black – Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Mike Violano – SVP/Content Rights & Licensing
Mary Nastos – Publishing Services Manager
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2016 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2016 PLAYBOY, as to material published in the May 2016; June 2016; July/August 2016; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obročna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1580-6294

Fotografija na naslovnici: **Julia Skolazub**

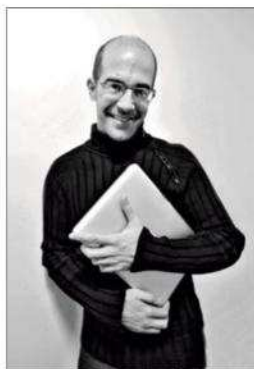
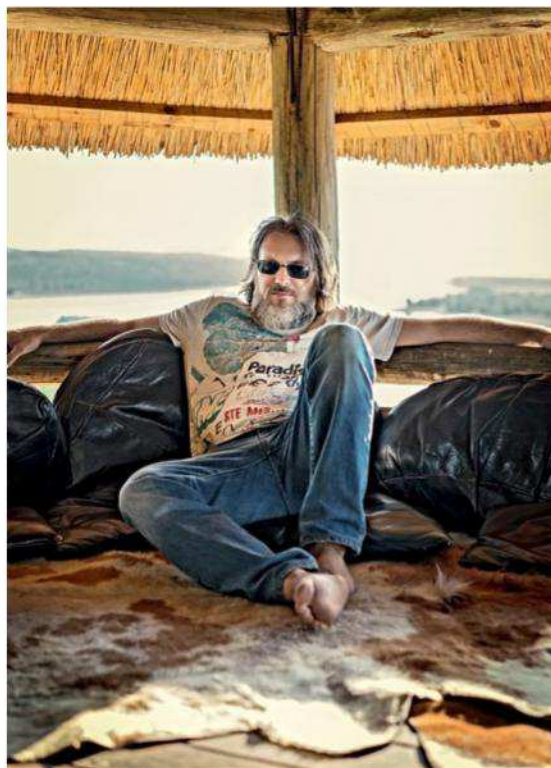
ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

Prvobitni užitek bivanja

V prvih dneh avgusta v svoji luksuzni pisarni z nadvse razkošnim pogledom na ljubljanski Tivoli pišem tale uvodnik in odštevam ure, ko bom spet lahko vsaj na kratko skočil na meni tako ljubo Kolpo. Zato mi ne zamerite, ker bom zdaj lokalno, samo za vrle Metličane in Metličanke, postavil nagradno vprašanje: Kolikokrat in kje je v tej številki Playboya omenjen njim najljubši kraj Črnomelj? (Uvodnik ne šteje!) Da pa ne bi bilo v najlepšem kraju na južni strani Gorjanecv slučajno kakšnega lokalnega ljubosumja, da je Črnomelj v reviji večkrat omenjen, tukaj to popravljam: Metlika, Metlika, Metlika. Sicer pa so lokalne razprtije v južnem delu naše države ljudje gotovo že prerasli in se ne dajejo več med seboj, kot se menda še vedno Koprčani in Izolčani, Portorožani in Pirančani, Ljubljanci in Mariborčani, temveč so zgled za vso državo in še zlasti za politike. Cerarjeva vlada je namreč dala ob Kolpi v spodbudo tamkajšnjemu turizmu postaviti zelo 'lično' panelno ograjo. Resnici na ljubo so ljubljanski birokrati nekaterim lastnikom kampov ob Kolpi s tem naredili brezplačno uslugo, vsem drugim pa ... Zato je lepo in prav, da slovenska vlada Beli krajini prav vsak mesec izplača lepo odškodnino in za povrh povsem prenovi luknjasto cesto čez Gorjance od Novega mesta do Metlike in tudi še slabšo od Metlike do Črnomlja. V Metliki pa naj poleg

obstoječega postavi vsaj še en semafor in pomaga odpreti še vsaj tri slaščičarne, saj so v Črnomlju kar tri (in dva semaforja!), v Metliki pa je samo ena.

Jože Vozel



Gregor Pavšič



Ben Jager & Tea Repež & Martina Borščak



Dušan Lukič



Tina Torelli



Aldo Drudi & Primož Jurman



Gojko Zrimšek

ZAPELJITE SE V NEZNANO

Da jih boste lahko ujeli, pa potrebujete nekoga, ki vas bo do njih zapeljal. Spoznajte Renaultova crossoverja CAPTUR in KADJAR, ki sta raziskovalca in pustolovca v najbolj avanturističnem stilu. V iskanju užitka in novih izkušenj vas bosta zapeljala v neznano in vam pomagala pri raziskovanju najbolj zanimivih točk na planetu.

UJEMITE IKONIČNE TRENUTKE

Bodite drzni, drugačni, pustolovski,

tudi ko ste na poti. Opazujte dogajanje

okoli sebe in zabeležite vse nepozabne trenutke,

čepprav se je vaš dopust šele začel.

Če boste pripravljeni na nova doživetja, pričakujte

najbolj nore dogodivščine, ki vas bodo

spremljale na vsakem koraku.



STRAST DO ŽIVLJENJA

Sledite ambasadorjem, ki skupaj z izbrancema doživljajo nove dogodivščine! Njihove zgodbe si preberite na:



AJDA SITAR – www.ajdas.com

BI RADI DELILI SVOJE IKONIČNE TRENUTKE TUDI VI?

Označite jih z #IconicFestivalMoments in #RenaultCrossover.



JURE MAROLT – <http://ljubki-nesmisl.si/>

ELLA DVORNIK – <http://www.iamella.com/>



Uživajte poletje!



Potujete v tujino?

Sklenite zavarovanje Tujina.

Zdravstveno zavarovanje Tujina vam z medicinsko asistenco zagotavlja dodatno varnost v primeru zdravstvenih težav ter krije morebitne stroške zdravstvenih storitev v tujini. Če v tujino potujete večkrat letno, sklenite letno zavarovanje **Tujina Multitrip*** – sklenete enkrat in velja celo leto, tudi za vso družino. Poleg tega dobite še **DARILO**.

* Vključite se v program Varuh zdravja in prejeli boste 10-odstotni popust.

tujina
www.vzajemna.si



Izberite Zanzi.

Naravno, učinkovito in varno pršilo na osnovi eteričnih olj. **Zanzi** ne masti, ne pušča madežev in se hitro vpije v kožo. Ne vsebuje za otroke škodljivih snovi, kot so alkohol, DEET, umetnih barvil in arom. Tvori zaščitni biofilm na koži in jo tako varuje pred piki insektov. Varni pred insekti se boste lahko podali na prijeten sprehod, se zabavali na igrišču in uživali na dopustu. Na voljo v vseh lekarnah in specializiranih trgovinah.

www.sanofarm.si



FI TOBIMBI



BioGaia za brezskrbne počitnice

BioGaia probiotične žvečljive tablete so obvezen sestavni del vsake potovalne lekarne. Vsebujejo probiotično bakterijo *Lactobacillus reuteri* Protectis, ki pomaga ohranjati zdravo ravnovesje v črevesni mikrobioti in na ta način preprečuje razmnoževanje škodljivih mikroorganizmov. **BioGaia** žvečljive tablete ne vsebujejo alergenov in so primerne za otroke, starejše od 3 let, in odrasle.

www.biogaia.com

BioGaia



Nič več slabosti na potovanjih

Ingver v prehranskem dopolnilu **Antimetil** zmanjša občutek nelagodja, ki spremlja slabost in bruhanje med potovanjem. Ena obložena tableta vsebuje 50 mg standardiziranega suhega izvlečka ingverja, kar ustreza 500 mg ingverja v prahu. **Antimetil** dokazano učinkovito skrbi za lahkotnost vašega želodca na potovanjih ter prispeva k normalnemu delovanju prebavnega trakta. Primeren je tudi za otroke od 3. leta starosti naprej, nosečnice od 1. meseca nosečnosti dalje in doječe matere. **Antimetil** v vsako potovalno lekarno!

www.antimetil.si

Antimetil

Vroče dneve izkoristite za zabavo, uživanje in sprostitev ob branju najljubših revij. Pri tem ne pozabite na Vzajemnino zavarovanje Tujina za varen in brezskrben oddih.



King Love

Romantične duše, ljubitelji jagod in oboževalci moussa preprosto morate poskusiti **King Love**. Ta sladoled s penasto in zračno čokoladno mousse strukturo z jagodnim okusom bo osvojil tudi najzahtevnejše sladokusce.

V samem jedru te kraljevske slaščice pričakujte presenečenje, kakršnega doslej še niste imeli priložnost poskusiti – jagodno polnilo s koščki jagod v obliki srca bo osvojilo vaše srce, trojni preliv iz mehke bele čokolade, jagod in mlečne čokolade s crispy posipom pa vas bo očaral.

Naj bo to romantično srečanje, ko je prvi vtis zelo pomemben, vesela zabava s prijatelji ali prijetna večerja, v kateri se želite brezmejno razvajati. **King Love** je pripravljen za popolni užitek.



Ajvar Droga in namaz s papriko

Ni ga pravega piknika brez pravega ajvarja. V Drogi že desetletja negujemo in razvijamo pripravo najboljših vloženih dobrot in prilog. **Ajvar Droga** pripravimo iz svežih paprik in začimb, zato ga odlikujeta svežina in polnost okusa. Tisti, ki cenite žlahtnost pikantne paprike in njihovo spodbujanje teka, boste zagotovo navdušeni nad rahlo pekočim ajvarjem Droga. Poskusite tudi izjemen namaz s papriko Droga, ki vas bo očaral s svojo lahkotnostjo in polnostjo okusa.

www.drogagourmet.si



Nova omejena izdaja stekleničk – Samo ljubezen

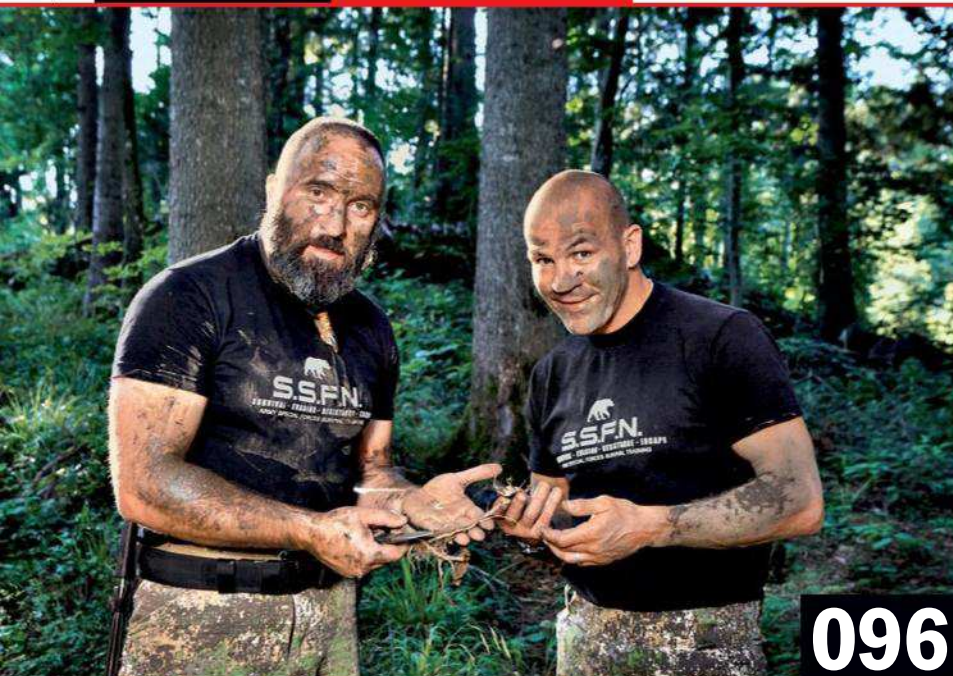
Jana prinaša novo, omejeno izdajo **Jana Samo ljubezen**. Sporočila ljubezni se nahajajo na novi izdaji stekleničk Jana, na katerih dominirajo motivi srca v različnih barvah in velikostih, ki simbolizirajo vso širino, razkošje in moč ljubezni. Da samo ljubezen spreminja svet in prinaša pozitivne spremembe v življenje, prenašajo sporočila, nastala izpod peresa Louise Hay. Ob glavnem sporočilu "**Več kot ljubezni dajem, več jo imam**" Jana poudarja, da je v življenju najpomembnejše ljubiti, ter vas s sporočili ljubezni poziva, da dovolite najboljšemu v sebi priti na površje.



Naj vas spremlja super dvojec

Seznam nujnih stvari za počitniško potepanje je že v pripravi, ob zobni ščetki pa nanj ne pozabite napisati medzobnih ščetk. Da ne pozabite niti enega niti drugega, pa na prodajnih mestih izberite kar **Curaprox Superduo**, kjer sta v simpatičnem pakiranju združeni zobna ščetka **Curaprox CS 5460 ultra soft** in medzobna ščetka **CPS prime**. Tako bo vaš nasmeh popoln in zdrav, kjerkoli že boste.





096

046



Aldo Drudi v velikem intervjuju

Novinar Primož Jurman se je s fotografom Sašo Kapetanovičem odpravil v Rimini in enega bolj prepoznavnih oblikovalcev na svetu Aldo Drudija zapletel v dolg pogovor. Rojen na zahodni obali Jadranskega morja je Drudi sredozemsko navezan na naravo in zgodovino sončnega Riminija. V motociklističnem svetu je ikona. Možak, ki ustvarja, kot pravi sam, v popku sveta, kjer so doma strast, bogata zgodovina, predvsem pa veliko sonca, odprtosti in veselja do življenja, je tudi motorist in kritičen opazovalec detajlov. Uživa v vožnji, se z njo sprošča, išče navdih za svoje kreacije. Poslikavo svojih čelad in ustvarjanje videza ekip mu zaupajo vrhunski tekmovalci in vodje ekip. Tako je, tudi Valentino Rossi.

V divjini z Zavecem

Brane T. Červak, svetovno uveljavljeni in priznani inštruktor preživetja v naravi, ki ste ga bralci Playboya podrobneje spoznali lansko jesen v našem velikem intervjuju, je zasnoval projekt *V divjini* s S.S.F.N., s katerim želi ob sodelovanju znanih ljudi, kot je Dejan Zavec, ozaveščati ljudi o pomembnosti našega odnosa do narave in s tem do sebe, da bodo lahko živeli tudi naši otoci. Brane pravi: »Mati narava je naša edinstvena univerza, ki je in ki bo kdaj obstajala. Vsi lahko črpamo znanje iz njene zakladnice. Postavlja pa se vprašanje, kako dolgo bo to sploh še mogoče in od koga naj bi se tega naučili, saj smo stik z resnično naravo že popolnoma izgubili.« Braneov tokratni gost v projektu je bil Dejan Zavec, ki je za Playboy dejal: »Bilo je izjemno, to je prava pustolovščina! Želel sem si prespati v naravi in slišati rastline, kako diha, kako narava diha z nami. Če bom le utegnil, bom to še ponovil.«

076



- 010 TOP TVITI
- 012 SANJSKO DEKLE:
TEA REPEŽ
- 016 MAGNET
- 022 OČALA
- 028 MOTOR
- 030 PEUGEOT 380 GTI
- 032 NAPOVEDNIK
- 034 GLASBA
- 036 FILM
- 038 VICTORIA PASCHOLD:
SEKSI MORNARKA
- 046 VELIKI INTERVJU:
ALDO DRUDI

038



- 054 ZGODBA O USPEHU: ADRIA MOBIL
- 060 POZDRAV Z IBIZE
- 064 SLOVENSKI OBLIKOVALSKI PRESEŽKI
- 070 STAND-UP: DOMAČA SCENA
- 076 DEKLE MESECA:
OLGA TRETJAČENKO - LELA
- 088 20V: LUCIJA ŽIVA SAJEVEC
- 092 TRIKOLESNIKA:
QUADRO IN MP3
- 096 NEUSTRAŠNI DEJAN ZAVEC
- 100 DEKLETA IZ BRAZILSKÉ FLORİPE
- 106 NA TESTU: BMW M2
- 110 UŽITEK BIVANJA: JANDALA
- 118 PLAYBACK

POTOVANJE EKOLOGIJA, MESTA IN DIRKANJE



NOVI **PLUGIN** MAGAZINE

Z najnovejšimi in najzanimivejšimi zgodbami iz sveta električnih vozil,
urbanega stila, pametnega dizajna in novih tehnologij.

www.plugin-magazine.com



#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki. To nam sporočite na

e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj tвитerski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.



70let

Vespa

PLAYBOY PROMO



Klasična sončna očala, 100 €



Modelček v razmerju 1 : 6,
Vespa, 44,94 €



Torba, od 42,70 €



Sončna očala, Pantos, 94,43 €



Ovitek za tablico, 26,56 €



Budilka v podobi merilnika hitrosti, Vespa, 42,30 €



Notesnik, 11,80 €



Klasični vrtljivi koledar, 27,54 €



Vespa primavera 50 4T (25 km/h), 2999 €

Pri Piaggu letos praznujejo 70 let, odkar je ceste prvič osvojila in omrežila legendarna vespa. Od pomladi 1946, ko je prvič zapeljala mlado in staro, pa vse do danes je ostala sinonim svobode, igrivost in neskončnega uživanja v mladosti. V čast prav posebnega jubileja so nas presenetili z dvema svežima barvama v turkizno modrem in sivem odtenku. Verjetno ni treba poudarjati, da ljubezen do vespe podžiga občutek večne elegancije, perfektnih izdelave in posebnega posluha za detajle. Poleg tega ne smemo pozabiti na izjemno praktičen vidik – model primavera 50 4T s sodobnim štiristaktnim motorjem, ki je izjemno prijazen do okolja, lahko vozite brez izpita po kolesarski stezi. Če pa izpit za motocikel imate in se vam nekoliko bolj mudi oziroma se želite voziti na daljše razdalje, boste zelo zadovoljni z močnejšimi modeli s 125- ali 150-kubičnim motorjem.



T-majica, Vespa, 54,90 €



Srebrni manšetni gumbi 946,
Vespa, 80,33 €

Usnjena jakna,
Vespa, 312 €



Čelada VJ, 180 €







TEA REPEŽ

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Mlada, nadobudna in ambiciozna lepotica nas je popolnoma navdušila. Je vedno nasmejana in pozitivna. Iskreno se veseli vsakega trenutka, vsakega izziva. Tudi ko se pojavi pred Playbojevimi objektivom, da postane novo sanjsko dekle, to sprejme kot priložnost za zabavo. Za še en nasmehek. Ko jo bolje spoznamo, ugotovimo, da je njena dobra volja del težke, a pomembne izkušnje, bolezni, ki jo ujela pri rosnih sedemnajstih in nad katero zmaga zdaj 22-letni Tei daje vedno nov zagon. »Takrat sem življenje resnično začela živeti in nanj gledati popolnoma drugače.«

PB: Na katere dosežke v življenju si najbolj ponosna?

TR: Sem zelo mlada, stara komaj 22 let, zato še nimam kakšnega izjemnega dosežka, s katerim bi se lahko hvalila, sem pa vsekakor zelo vesela – in ponosna –, da sem pri svojih letih že popolnoma samostojna.

PB: Playboy te povabi na zmenek – katerih tem se moramo izogibati? Politiki? Seksu?

TR: Menim, da sem odprt tip človeka, zato pri meni ni kaj dosti tabu tem. Pogovarjamo se lahko o čemerkoli, čeprav priznam, da o politiki ne vem kaj dosti.

PB: Za kateri del svojega telesa prejmeš največ pohval?

TR: Za moje oči. In prav tako za mojo zadnjico. [smeh]

PB: Katere tri stvari te na moškem najbolj prepričajo?

TR: Urejenost, realen pogled na svet in pozitiven odnos do življenja.

PB: Kakšni so tvoji kratko- in dolgoročni načrti?

TR: Zelo nerada načrtujem, zato o kakšnih resnih načrtih ne morem govoriti. Rada se pustim presenetiti. Vedno sledim dobrim stvarim, ki mi prekrizajo pot. Moj načrt je le živeti življenje.



LIČENJE: Martina Borščak za Missha Slovenija (missha.si), FRIZURA: Ben Jager za Keune Hair Cosmetics (keune.si), STILIRANJE: Inja Savski
Top Best Cody NYC, hlače nogavice in dokolentke Wolford, kratke hlače Topshop, superge Nike, sandali DSW, ogrlica last stilistke, fea nosi lesena
sončna očala Wood Stock Eyewear (woodstockeyewear.com). Za lokacijo se zahvaljujemo ekipi Veslarskega društva Ljubljana.





**MAGNET**

www.playboy.si

ČUDOVITI LUKSUZ



■ Konec junija je **Ferretti Group** ljubiteljem najlepšega, kar pluje po sladkih in slanih vodah, predstavil luksuzno jahtico **rivamare**. Njeno podobo sta zrisala Mauro Micheli in Sergio Beretta, oblikovalca celotnega ladjevja riva, sicer pa vodi oblikovalskega studia **Officina Italiana Design**. Gre za 11,88 metra dolgo lepoticco, ki na svojem krovu in v razošnem podpalubju gosti osem uživačev. Bodoči lastnik lahko izbere znotraj širokega diapazona barvnih shem, med drugim v ledeno beli ali londonsko sivi barvi. Leseni deli so seveda iz mahagonija, zadaj je kopalna ploščad, prostora za zabavo in sončenje je dovolj. Jahtico poganjata Volvo Pentova motorja D6 s skupno močjo 400 'konj' do največje hitrosti 40 vozlov. Uradni krst nove rivamare bo na canskem navtičnem salonu, ki bo letos potekal od 6. do 11. septembra. Se pa poleg lepo poda **Fiatov** avtomobilček **500 riva**, ki jih bodo naredili samo 500. Bodište unikatni in uživajte tudi v tikovih lesenih tikovih dodatkih, da se boste tudi na cesti počutili kot na morju. (B. O.)

www.riva-yacht.com



www.fiat.si





Užitek v solo plovbi

■ Blagovna znamka **Naviterra** se je rodila kot nadaljevanje priznane tradicije oblikovanja in gradnje vrhunskih kajakov iz Svetkove delavnice, ki jo verjetno pozna vsak slovenski veslač. V genih Naviterre je zapisana ljubezen do narave, zato so se odločili izključno za ekološko gradnjo kajakov. Iz ogljikovih vlaken jih zanje delajo v podjetju Oceantec (www.oceantec.eu), znanem predvsem po vrhunskih tekmovalnih jadrnicah, in sicer z vakuumsko infuzijo. Ta postopek omogoča izdelavo brez izpustov nevarnih hlapov, poleg tega so kajaki zato neprimerno trdnjši in lažji od velikoserijske konkurence. Prvi model **naviterra NT17**, dolg 555 centimetrov, polno opremljen za potovanje tehta le 17 kilogramov. To mu omogoča hitrost in odlične plovne lastnosti, pa še brez težav se ga prenaša po suhem. Ker pri Naviterri verjamejo, da obstaja tudi globlja povezava med veslačem in njegovim kajakom, kupcem omogočajo skoraj brezmejno personalizacijo s široko paleto barv in dodatkov. Vsak kajak je izdelan ročno z zagotovljeno kakovostjo, ki je jamstvo za veslačevo dolgoletno uživanje. (D. H.)

OFFICIAL BROADCASTER

RADIO
TELEVIZIJA
SLOVENIJA



Hitreje. Višje. Močnejše.

Med 5. in 21. avgustom 2016 spremljajte olimpijske igre RIO 2016 na:
Televiziji Slovenija I Valu 202 I www.rtv slo.si/rio2016

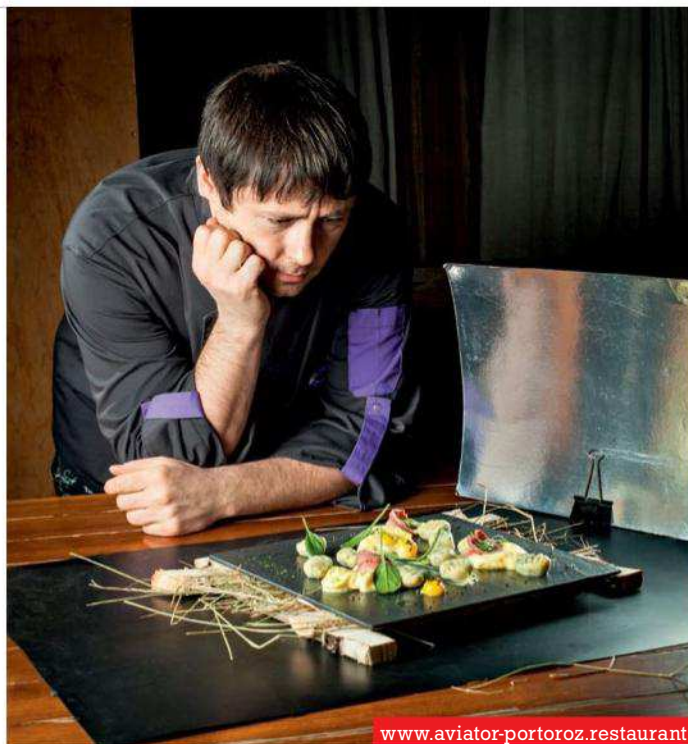
GURMANSKI PRESEŽKI V SEČOVLJAH



V **Sečovljah** na **Aerodromu Portorož** ponuja **restavracija Aviator** pravi kulinarčni raj. Raj, kjer vrhunski kuharski mojster **Aleksander Abramov** poskrbi, da poleg oči uživajo tudi brbončice. V prijetnem vzdušju vrhunske restavracije na svoj račun pridejo tako tisti, ki iščejo intimo za romantične trenutke v dvoje, kot tudi družine, ki si želijo prijetno in sproščujočo atmosfero.

KUHA S SRCEM IN PREDANOSTJO

Kuharski mojster **Aleksander Abramov**, šef svetovnega kova, ki svojo ljubezen do kuhanja goji že od zgodnjega otroštva, prihaja iz Ukrajine. Svoje kuharske veščine in tehnike je kalil v številnih restavracijah v sodelovanju s svetovnimi kuharskimi šefi, kot so **Adrian Ketglas**, **Andrej Ždanov** in **Vladimir Mukhin**. Šef, ki mu zdaj bije srce v ritmu štoparice v restavraciji **Aviator**, je na svetovnih kulinarčnih tekmovanjih osvojil številna prestižna priznanja in s svojimi jedmi tudi naše uredništvo!



www.aviator-portoroz.restaurant





www.tiguan.volkswagen.com/si



TINA G. PREIZKUSILA NOVEGA TIGUANA

■ **Tina Gorenjak**, ki je zaznamovala prvo naslovnico slovenskega Playboya in tudi naslovnico ob desetletnici naše revije, priznava, da rada vozi hitro in odločno, a se vedno drži omejitev. Tina je tudi zato na začetku letošnjega poletja sprejela nov izziv in se preizkusila kot testna voznica novega **Volkswag novega tiguan**, ki mu kot izkušena voznica in zahtevna uporabnica ni prizanašala. Preizkusila ga je v skoraj vseh razmerah in na različnih cestah. Seveda vedno znotraj dovoljene hitrosti. Vozila se je tako sama

kot v družbi in na koncu podala oceno odlično. Navdušili so jo občutek varnosti, udobje in predvsem izjemna lahkost upravljanja in manevriranja. Kljub temu da deluje tiguan kompaktno, imaš, po njenih besedah, občutek, kot da v rokah držiš pero. Zaupala pa nam je še svojo dolgoletno, a še vedno neuresničeno avtomobilsko željo: nekoč bi se rada kot voznica preizkusila v čisto pravi vožnji na reliju. Tina, naj se ti želja čim prej izpolni! In takrat le pogumno in na polno pritisni na plin. (P. B.)

Kar si **gorski kolesar** v Ötztalu zaželi, to dobi!



■ V Sloveniji se gorskih kolesarjev radi otepamo, v sosednji Avstriji pa iz tega športa kujejo lep dobiček. Tudi v **Ötztalu**, 500 kilometrov oddaljenem od Ljubljane, kjer se ponašajo z več kot 900 kilometri urejenih poti, namenjenih kolesarjem. Glavno kolesarsko središče v dolini je slovenskim ljubiteljem smučanja dobro poznana in simpatična vasica **Solden**, saj je tam sploh prvič v svetovnem pokalu zmagala Tima Maze. Kar pet žičnic v dolini omogoča prevoz koles, torej so kolesarji res več kot dobrodošli! Tudi veliko nastanitev je prilagojenih kolesarjem, tako da dobre družbe in kolesarskih debat ob osvežilnih pijačah in odlični hrani ne manjka. Dolino obdajajo alpski vrhovi, ki se dvigajo nad 3500 metrov, tako da je možno zadovoljiti tudi gorniško dušo. Vrhunska kombinacija! Mi smo njihovo ponudbo preizkusili in pravimo, da se splača. (P. B.)



www.add.si

DIGITALNA
TRANSFORMACIJAADD Microsoftov
partner leta 2016

■ Družba ADD je med 2500 nominiranci iz 119 držav postala **Microsoftov partner leta v Sloveniji**. Microsoft podeli nagrado tistemu partnerju, ki je v zadnjem letu prikazal poslovno odličnost, s katero Microsoft zagotavlja rešitve svojim strankam. To priznanje dokazuje uspešno sodelovanje družbe ADD z Microsoftom Slovenija in hkrati velik poslovni vpliv nagrajenega podjetja. »Priznanje Microsoftov partner



leta 2016 se ujema s pomembnim obdobjem naše družbe,



ki temelji na prodoru na tuje trge in krepitevijo naših storitev v Sloveniji. Še naprej

bomo vlagali v razvoj dobrih praks in rešitev, ki bodo pomagale podjetjem pri njihovem poslovanju in transformaciji, ki jih prinaša digitalizacija družbe,« je povedal **Stane Kastelic**, generalni direktor družbe ADD.



»Družba ADD je izvrsten primer Microsoftovega partnerskega podjetja, pri katerem se

kaže nadarjenost pri zagotavljanju inovativnih rešitev, ki prispevajo k transformaciji podjetij.« pa je dodala **Gaviella Schuster**, direktorica Worldwide Partner Group, Microsoft Corp. Tu ni kaj dodati. Čestitamo! (P. B.)



www.slowatch.si

HUDA URA

■ **Calibre de Cartier diver** je avtentičen potapljaški instrument, mogočen in natančen z vodoodpornostjo do 300 metrov, paščkom iz gume, izjemno natančnostjo

z enosmerno vrtljivo luneto, prevlečeno z neuničljivim premazom ADLC. Zaradi superluminove so vse funkcije vidne tudi v temi. Premer 11 milimetrov debelega ohišja



znaša 42 milimetrov. Uro poganja avtomatski mehanizem 1904 MC s certifikatom ISO 6425. Elegantna ura z izrazitim športnim značajem je na voljo v jekleni izvedbi

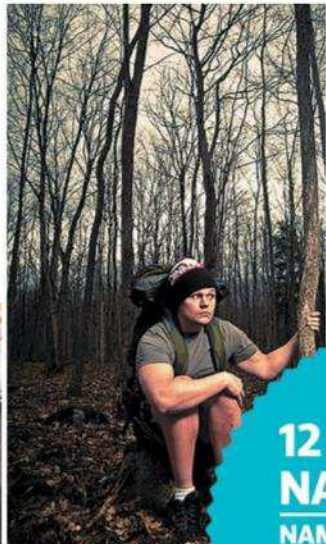


(7650 evrov) ali z dodatkom rožnatega zlata (9850 evrov), in sicer v Sloveniji samo v poslovalnici 1991 Slowatch na Čopovi 1 v Ljubljani. (B. O.)



ROGER SANCHEZ @ AMBASADA GAVIOLI

■ Eden najbolj priljubljenih house didžejev v regiji dan po izidu te številke Playboya, torej 13. avgusta, v Gavioliju gosti žur svoje založbe **Undr the Radr**. Asistirala mu bosta legendarni DJ Sneak in pa Mike Vale, s katerim sta pobarvala poletje s hitoma That Sound in Do it Well. Za predenje ljubiteljev klasičnega housa bosta pristojna še Gramophonedzie in Angel Anx. (P. B.)



12 MESEČNA
NAROČNINA
NAMESTO 54 € SAMO
45⁹⁰ €

Znanost za vsakogar



Naročite na:

www.sil.si | 02 / 23 53 326 | revije@vecer.com

**MAGNET**www.playboy.si

ŽELVA JE POVEDLA

Najbolj stilsko sončna očala letošnjega poletja segajo onkraj standardno črnih različic.

Okvirji očal iz želvovine zagotavljajo čvrsto strukturo, v kateri se prepletata privlačen videz in eleganten minimalizem. Novosti za to sezono nadgrajujejo vzorčast motiv v drznejše variante, okvirji so večji in leče največkrat v izbrani barvi za še dodaten kontrast.

■ ZA PO MESTU

Optična inštitucija Moscot iz New Yorka je tradicionalen okrogel okvir popestrila s povečanim okvirjem in dodatkom morsko zelenih leč. Očala se imenujejo governor (zgornja).

okrog 240 €, moscot.com

■ DIVJI POGLED

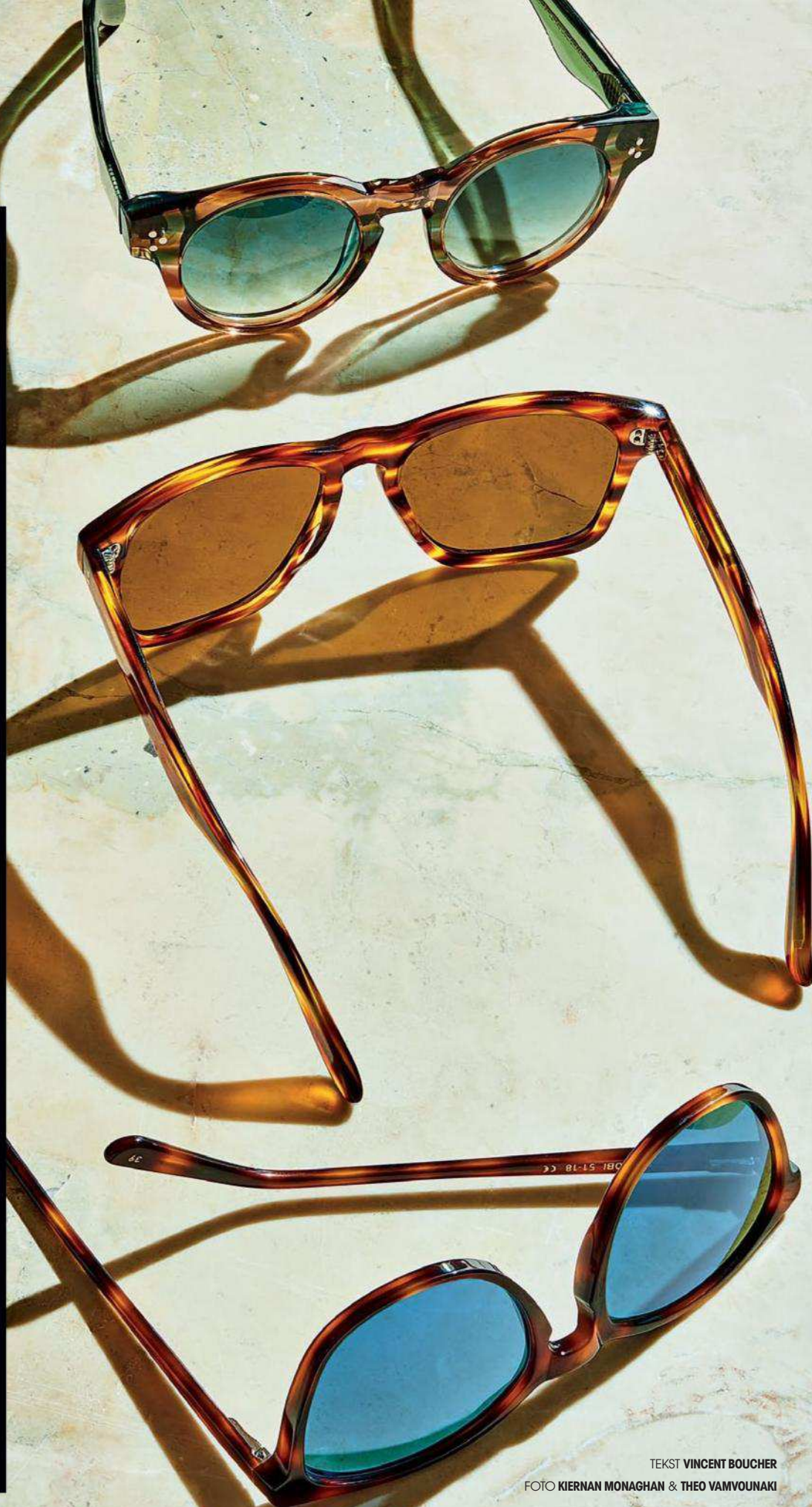
Srfrska klasika je dobila filmsko predelavo. Znamka Saturdays NYC je očala errol (srednja) iz želvovine obogatila s polariziranimi lečami.

okrog 270 €, saturdaysnyc.com

■ MED VOŽNJO

Okvir z ostrejšimi robovi na drznih sončnih očalih nairobi znamke L.G.R. (spodnja) objema posebej za ta očala izdelane modre polarizirane leče, ki zmanjšujejo odsev sonca med vožnjo. Očala so ročno izdelana v Italiji.

okrog 305 €, mrporter.com



TEKST VINCENT BOUCHER

FOTO KIERNAN MONAGHAN & THEO VAMVOUNAKI



CIRKUSOV otvoritveni vikend

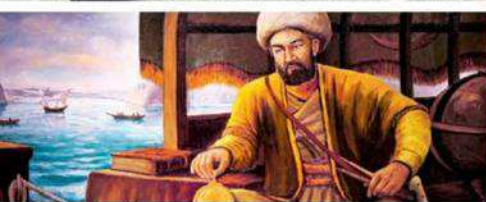
www.cirkusklub.si

■ Vodilni slovenski **nočni klub Cirkus** bo v sezoni 2016/17 zaznamoval **prvo petletko delovanja**! Ob seriji specialk – 30. 9. bo, recimo gostil, prvi Cosmopolitan party, 4. 11. sodelavca French Montane, raperja Dimella, 26. 11. ikonično dance pevko Corrono in na velikonočno nedeljo seveda Playboyevo zabavo Easter Bunny Hunt – se bo to poznalo tudi v še bogatejši produkciji rednega programa. Sezono bo, kot je že v navadi, odprl prvi regionalni hišnik Mike Vale, dan zatem pa boste lahko spoznali nove rezidente, svežo ekipo plesalk ter kar nekaj vročih programskih novosti. (P. B.)


www.behance.net/burakdgan

Knjižnica za **superheroje**

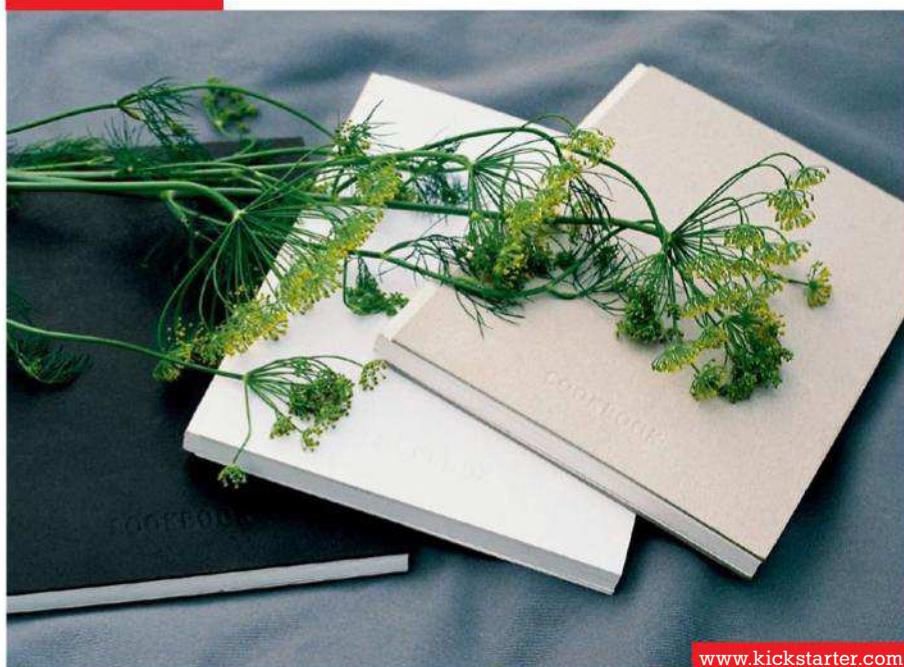
■ **Knjižne police** so obvezni del vsakega pravega doma. Da boste svoje najljubše čtivo o nevroznosti in kvantni fiziki razstavili čim bolj učinkovito, zamenjajte tradicionalne in dolgočasne police s kreacijami **Buraka Do ana**, turškega oblikovalca, ki je navdih našel v superherojih. Supermanov simbol, znaki Stotnika Amerike, Wonder Woman in agencije S.H.I.E.L.D. – zdaj vam lahko steno krasi inovativni pristopi k shranjevanju knjig, ki bodo obenem potešili otroka v vas. Izberite svojega najljubšega borca za pravičnost in se mu poklonite s tem delčkom prepoznavne fantazije. (D. H.)



Zgodovina za vsakogar

LETNA NAROČNINA
54⁰⁰ €

Naročite na:
www.revija-history.si | 02 / 23 53 326 | revije@vecer.com



NAPIŠITE KUHARICO

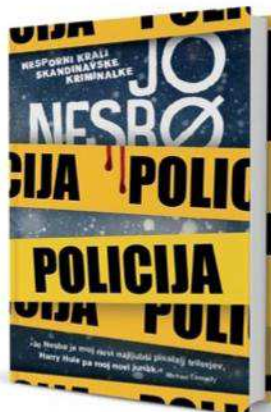
Si skrivaj želite, da bi bili eden tistih frajerjev, ki pišejo kuharske knjige? Nič lažjega! **Project Cookbook** je kuharska knjiga, ki jo pišete sami! V juliju je uspeh na Kickstarterju slavila še ena mlada slovenska ekipa. Project Cookbook, kot so poimenovali svojo kampanjo, je (dva tedna pred koncem) dosegel svoj cilj in zbral potrebna sredstva za proizvodnjo knjižice, ki služi kot kuharski dnevnik in vas prek edinstvene platforme s svojo vsebino usmerja in spodbuja pri ustvarjanju lastnih receptov. »Namen je, da ljudi vzpodbudimo k ustvarjanju osebne kulinarčne dediščine v obliki knjige, ki bo vsebovala recepte, oblikovane po lastnem okusu. Nekaj takega, kot so imele naše babice – ampak z modernim pridihom,« je povedal avtor projekta **Matija Rencelj**. V knjižici boste našli tudi priročno enciklopedijo, ki pomaga pri splošnih kuharskih zagatah, kot so pretvorbe žličk v grame, ter pa nasvete za kombiniranje hrane z različnimi vrstami vin. Minimalističen, a hkrati privlačen dizajn ustvarja občutek domačnosti in se odlično prilega vsaki kuhinji. Do knjižice vas loči le še klik na www.cookbook.si, kjer boste obenem izvedeli več o projektu in ekipi, ki ga je ponesla v svet. (T. T.)



Za noči brez spanja

www.didakta.si

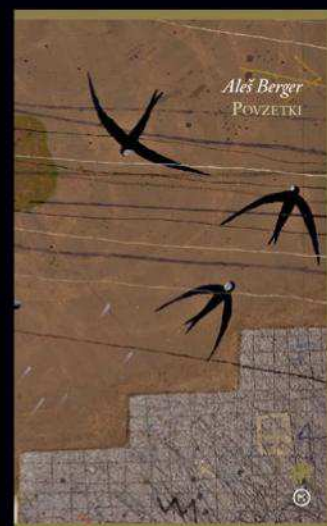
■ To poletje je v Podalpi osmič v slovenščini udaril **Jo Nesbo**, poznan kot eden najboljših piscev kriminalk na svetu s prevodi v 40 jezikov. Glavni junak, detektiv Harry Hole, ki je s svojo zvezanostjo poklicu in sijajnimi uvidi rešil življenja nešteto ljudem. Toda zdaj, ko so tisti, ki jih ima rad, v najhujši nevarnosti, Harry ne more zaščititi nikogar. Po oselskih ulicah se klati morilec. Pobija policiste na prizoriščih zločinov, ki so jih nekoč preiskovali, pa jim jih ni uspelo razrešiti ... Umori so brutalni, odziv medijev histeričen. Toda tokrat Harry ne more pomagati nikomur še najmanj pa sebi ... Hm, dragi bralec, bralka, če ne morete spati, tudi v noči, ko boste vzeli v roke kriminalko **Policija** (Didakta, 17,99 evra; e-knjiga 9,99 evra), ne boste zatisnili očesa; kdor pa je zaspanec, se bo dodobra predramil. (B. O.)



Umetelni krokiji

www.emka.si

■ Kdor ljubi spevno slovenščino, kdor kaj da na svoj jezik, kdor je **Aleša Bergerja** kdaj slišal govoriti, ko je še kot urednik bravurozno predstavljal knjige, bo zagotovo vzel v roke njegove **Povzetke** (Mladinska knjiga, 24,94 evra). V žlahtnih nostalgčnih zapisih se prepletajo z eseiistično proznimi skicami, a vse bolj ljuba mu postaja kratka oblika, v kakršno aforistično zgoščeno sočutna opažanja in sarkastične zaznave o sebi in soljudeh. Knjiga, ki jo boste najbolje užili kje ob Soči, Nadiži, Savi ali Kolpi, nič pa ne bo narobe, če se bo to zgodilo v Piranu. (B. O.)





SLOVENC ZMAGUJEJO s prestižnimi bolidi RC44

■ Sredi julija je v Portsmouthu na južni britanski obali potekala tretja iz letošnje serije regat prestižnih **bolidov RC44**, na katerih so za krmili bogati poslovneži z vsega sveta, na krovu pa jadranci, za katere lahko brez zadrege rečemo, da spadajo med najboljše na svetu. Med njimi so v ekipi Team Nika ruskega poslovneža Vladimirja Proskihina tudi trije Slovenci, olimpijca **Tomaž Čopi** in **Mitja Margon** ter **Iztok Knafelc**. Razlog za to novico je superiorna zmaga Tea-
ma Nika sredi julija v britanskem kanalu Solent. Tomaž Čopi je za Playboy povedal: »Regate so dokaj zahtevne, saj so ekipe zelo izenačene, mi pa smo nazadnje za odtenek odstopali po hitrosti in kotu. Dobri smo v manevrih, druge ekipe nas že nekaj časa opazujejo in poskušajo posnemati. Naš taktik Ed Baird je odlično opravil svoje delo, ki v zahtevnih vremenskih razmerah ni bilo lahko.« Ed Baird se sicer ponaša z impresivnim jadralskim življenjepišom na položajih taktika, trenerja in krmarja, med drugim je kot krmar v ekipi Alinghija leta 2007 zmagal na Pokalu Amerike.

Po lanskem naslovu skupnega zmagovalca serije RC44 v flotnem jadraniu ter po lovoriki svetovnega prvaka za leto 2015 je skupna zmaga v jadralskem dvobojevanju še zadnji veliki naslov, ki fantom na Niki manjka. A nič še ni odločeno, do konca letošnje serije sta še dve regati, konec septembra



Pozor, zobe stiska slovenski morski volk Mitja Margon.

www.rc44.com



Levo od krmarja Vladimirja Proskihina je Tomaž Čopi.

v portugalskem Cascaisu in zadnja konec novembra na Malti. O tem, da jadrnica s slovensko posadko oziroma slovenska jadrnica dejansko krojita vrh svetovnega jadrnanja, priča tudi naslov aktualnega svetovnega prvaka v tem prestižnem razredu, ki si ga je ekipa jadrnice Ceeref lastnika Igorja Laha, ki jadra pod slovensko zastavo, prijadrala letošnjega maja v Sotograndu. (J. J.)



www.sentinelmarine.net

SENTINELOVE REŠITVE ZA VARNEJŠO PLOVBO

Bilo je le vprašanje časa, kdaj se bo na navtičnem trgu pojavila uporabnikom prijazna elektronska platforma, ki bo lastnikom plovil omogočila večjo varnost in dodaten nadzor nad plovilom, vsem morjeplovcem pa lažjo, prijetnejšo in varnejšo plovo. Rešitev je ponudilo slovensko visokotehnološko podjetje **Xlab**, izdelke pa združilo pod blagovno znamko **Sentinel Marine Solutions** ter na začetku junija predstavilo novo, zelo izboljšano mobilno aplikacijo. Sentinelova rešitev združuje dve napravi, tracker in wifi router, ter mobilno oziroma web aplikacijo. Med najbolj dobrodošlimi funkcijami je nadzor na daljavo nad napetostjo štirih baterij, če pa namestite senzorje, ste lahko poslej obvešče-

ni tudi o morebitnem vklopu kalužne črpalke, o vltomu v plovilo ali celo o morebitni kraji. Zanimiv je tudi pregled opravljene poti, skupaj z dolžino v miljah, trajanjem in hitrostjo, svojo ruto pa lahko tudi delite po socialnih omrežjih. Sentinelove naprave skrbno beležijo vsako prepluto miljo in na začetku letošnjega junija so se vse skupaj dale okroglo številko – dva milijona preplutih milj na plovilih, opremljenih s Sentinelovimi napravami, oziroma več kot 20 tisoč tedenskih počitnic. Sentinelove naprave že plujejo po morjih in jezerih na Hrvaškem, v Sloveniji, Avstriji, Italiji in na Nizozemskem, nedavno pa so vstopili tudi na zahtevni novozelandski trg. (P. B.)

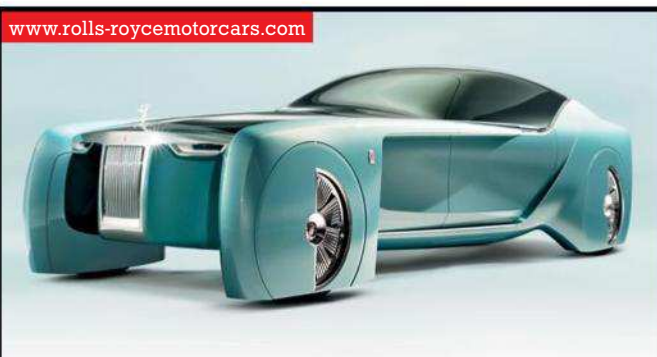
www.eccce-cycles.com



Urbani kolesar

■ Belgijski arhitekt **Pierre Lallemand** je svoj talent združil z znamko **Ridley Bikes** in skupaj so premaknili horizont modernih koles. Kolesa ecce opus imajo usločen okvir v futuristično enotno formo. Na voljo sta dva modela: **cruise** v črno-rjavi kombinaciji, lahko pa se celo bohoto v podobi lesa in barvno ujemaajočih elementih za bolj rustikalen videz, **sport** pa uživa v eleganci črne aerodinamične konstrukcije iz ogljikovih vlaken. Za naslednje leto že pripravljajo nove videze, vsi nadobudni kolesarji, ki bi radi na križarjenju po mestnih ulicah obrnili kar čim več glav, pa lahko začnete varčevati – ecco opusi so namreč na voljo za 8900 evrov. (D. H.)

www.rolls-roycemotorcars.com



Prihodnost je tu

■ »Kaj nas premika naprej?« se v tihem, mirnem spotu o prihodnosti vprašajo pri znamki **Rolls-Royce**. In odgovor? »Ljudje.« Združenje znanja, domišljije in inovativnosti je rodilo koncept, ki mu pravijo Rolls-Royce **vision next 100 concept**. To, kar vidite, je nekaj, kar nekoč bo. Luksuzni avtomobil brez motorja in brez voznika. Izdelan ročno, po kupčevih željah in zahtevah. Z navidezno asistentko Eleanor. Njena skrb je vaša prijetna in varna vožnja, zato gospodična poskrbi za vse – izbere cilj potovanja in vas vmes opomni na opravila, ki vas še čakajo. V avtomobilu je zaslon z informacijami, ki služi tudi kot televizor. Ko pogledate navzgor, pa skozi stekleno streho občudujete nebo ali zvezde. Cena? Ne bodite no malenkostni. (D. H.)

JEEP, vse najboljše!



Ikona med terenskimi avtomobili letos praznuje 75 let, odkar so legendarnega JEEPA po tajnem naročilu ameriške vojske naredili za osvoboditev sveta pred tedanjim zlom. Po vseh teh letih je JEEP še vedno pojem za svobodo in avanturo.

Ste pripravljeni vstopiti v vznemirljivi svet off road adrenalina? Potem ne smete zamuditi najbolj vznemirljivega in avanturističnega dogodka ter testnih voženj s športnimi terenci JEEP pri nas. Zmogljivosti prav vseh modelov boste lahko preizkusili **10. septembra** na motokros stezi v **Šentvidu pri Stični** na praznovanju **75-letnice** obstoja legendarnega JEEPA.

Ob častitljivem jubileju bo **Avto Triglav** za vas na ogled pripeljal celotno aktualno paleto vozil JEEP ter posebno, jubilejno serijo **JEEP 75 anniversary edition**. Zato ne zamudite edinstvene priložnosti, da na enem mestu spoznate in preizkusite vse modele JEEP. A kar je še pomembneje, poleg predstavitve zadnjih novosti in prednosti teh športnih terencev bomo za vas pripravili tudi veliko adrenalinskih (pre)izkušenj. JEEPE boste na posebej za to pripravljenem poligonu lahko tudi sami preizkusili! Tisti, ki ste že ponosni lastniki terencev te ponosne znamke, pa boste svoje znanje terenske vožnje nadgradili skupaj z inštruktorjem 4 x 4 za vožnjo na poligonu.



Legendarna dediščina znamke JEEP kliče po tem, da si drznemo raziskati in doživeti širni svet. Neustrašni terenec, ki lahko premaga skorajda vsako oviro, je naravnost ustvarjen za to. Praznujte z nami 75. rojstni dan tega navdihujočega vozila na **JEEP festivalu 2016!** JEEP festival 2016 je edinstven enodnevni dogodek, ki ob druženju, zabavi in deljenju izkušenj ponuja nabor aktivnosti in zanimivosti za vso družino. Postanite del naše družine JEEP in z nami doživite, delite in širite avanturistični duh.

Pustolovščina za najdrznejše! JEEP festival 2016

10. september ob 10. uri na moto kros poligonu v Šentvidu pri Stični

Na dogodek se prijavite po e-pošti na e-naslov: jeep75@adriamedia.si.



**MAGNET**

www.playboy.si

TEKST PETER KAVČIČ FOTO PROIZVAJALEC



ITALIJANSKA KLASIKA



Orel iz Mandela del Aria je široko razprl krila in zajel svež vzgonski veter, ki ga dviga vedno više. Legendarna italijanska znamka **Moto Guzzi** je vsem, ki ljubijo svobodo in uživanje predstavila motocikel **V9 roamer**.



■ Gre za modernega klasika, ki ga poganja tradicionalno zasnovan prečno postavljen dvovaljni V-motor, ki ga hladita olje in zrak. To ni dirkalnik, ampak čisto pravi kruzer za uživanje v zmerni hitrosti. Pridušeno bobnenje motorja, ko pelješ z okoli 100 kilometri na uro, je vrhunsko. V kavbojkah, usnjeni jakni in odprti jet čeladi je tako, kot da bi se preselili za 40 let v preteklost, ko je bila seksualna revolucija v razcvetu, svoboda pa omogočena z danes kulturnimi motocikli. Prav na ta čas spominja moto guzzi V9 roamer klasičnega videza v sijoči rumeno-črni barvni kombinaciji. Poleg zanesljivega 853-kubičnega dvovaljnika, ki zmore zmernih 55 'konj', prepiča navor, ki vleče v umirjenem tempu pri nizkih vrtljajih. Tudi cena ni pretirana, saj je zanj treba odšteti 9900 evrov.

OKUSI UŽITEK IZ PRAGE



OBISČITE NAS NA
www.ahac.si



Minister za zdravje opozarja:
"Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju."



Z dirkališča na toskanske regionalke **CESTNA AFERA Z ALFA SAMCEM**



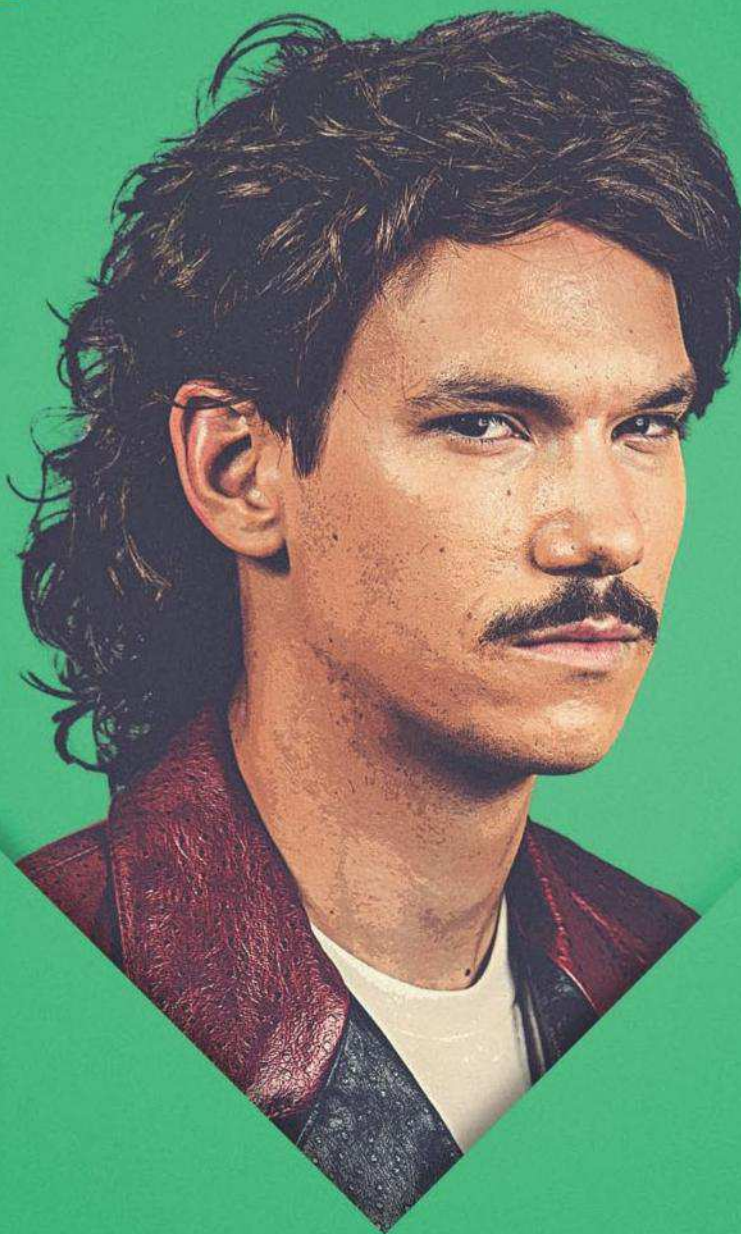
Naj že na začetku povzamem bistvo: **Peugeot Sport** je ustvaril superlevčka, ki si je samozavestno vzel zavite toskanske ceste, se nanje v ovinkih lepil kot bejbe na dirkače, z dominantnim rjo venjem odganjal merjasce in poskočil na vsaki odprti ravnini. Tako je, alfa lev z 270 'konji', 330 njutonmetri navora in končno hitrostjo 250 kilometrov na uro je kot dober ljubimec: močan, trden, poskočen, zelo natančen in učinkovit pri vsakršnih obratih.

Peugeot 308 GTi 1.6 e-THP 270 tudi ni tiste vrste bodibilder, ki nosi premajhen T-shirt – mrcina svoje mišice vsaj deloma skriva pod kožo – mimogrede dvobarvno, kar sem vzela kot opozorilo: dominantni samci so namreč le za odtenek bolj pisani od beta populacije, ženska pa bi lahko to brala kot 'ne čudi se, če po srečanju z njim ostaneš z razmršenimi lasmi, razmazano šminko in

strgano naramnico'. In četudi ne bi bil odet v indijansko barvno kombinacijo, o njegovi divjosti priča še nekaj 'malenkosti': znižano podvozje, 19-palčna platišča iz lahkih ogljikovih vlaken, Michelinove športne gume, rdeči zavorni diski s premerom 380 milimetrov, polšportni sedeži z masažno funkcijo (brez čudnih asociacij, prosim), gokard volan ter ena in edina (serijska!) delna Torsnova zapora diferenciala, ki ne omejuje moči motorja, temveč dostavlja več moči kolesu z boljšim oprijemom. Žal mi je le, da avta nisem dobila v paketu z 12-kratnim zmagovalcem Dakarja Peterhanslom, ki je zanj opravil tudi test (poiščite ga na Youtubeu) ... in ugotovil povsem iste stvari, kot jaz! Ljubljana-Benetke-Firenze-Castellina in Chianti-Siena ... za skromnih sedem litrov bencina in en kapučino na 100 kilometrov. Gladko, dinamično, elegantno.



#BUNDESLIGA



IN POTEM SMO PRIŠLI MI.

Davnega leta 1991 smo zarezali v zgodovino in pokazali, kako se lasem striže. Rekli smo bobu paž, pristrigili več kot tristo lasatih ter preperečili, da bi si lase še naprej belili z napačnimi odločitvami. Tudi danes, ko praznujemo 25. obletnico, še vedno dokazujemo, da trendi minejo, Styling pa ostaja večen.

Vse najboljše za nas. In vas.

MIC STYLING 25 LET

Avstralski naval metala

Kdo: PARKWAY DRIVE **Kdaj:** 17. AVGUSTA

Kje: KLUB ŠTUK, MARIBOR



■ Metalni peterček iz Avstralije ima za seboj pet albumov, veliko mest na avstralskih rok lestvicah, predvsem pa zvesto mednarodno publiko. Ta očitno sega vse do naše podalpske kolonije, zato se bodo slovenski metalci

radostno zgrnili v štajersko prestolnico, da v živo doživijo energični impulz težkokategornikov, ki se ne bojijo asimilirati vsega, kar jim sede na dušo v metalnem žanru.

Kreslinova brndža v prestolnici

Kdo: KRESLIN Z GOSTI

Kdaj: 26. AVGUSTA

Kje: KRIŽANKE, LJUBLJANA

■ Legenda slovenske ne samo folk glasbe, ki nas je naučil, da se od višine zvrsti in da je cesta od vasi do mesta dolga dolga, bo v sklopu Festivala Ljubljana svoje številne koncertne goste tokrat povabil na oder ljubljanskih Križank in tam praznoval 25-letnico svojega sodelovanja s tem festivalom, ko je na tem odru prvič stopil s prekmurskimi muzikanti zdaj že davnega leta 1991.



Laibach v Ljubljani

Kdo: LAIBACH **Kdaj:** 2. SEPTEMBRA

Kje: KRIŽANKE, LJUBLJANA



■ Po nastopih na vseh koncih sveta, po kontroverznem koncertu v Severni Koreji in po uspešni provokaciji družbe, ki se osladno utaplja v politični korektnosti, se Laibachi ob koncu poletja vračajo v Križanke. Na odru se jim bo pridružil Simfonični orkester RTV Slovenija, pod odrom pa si obiskovalci lahko obetamo predvsem avantgardno glasbeno popotovanje prek meja našega bolnega družbenega reda.

Reggae festival Overjam: pokadite še za nas kakšno smotko.

Kaj: FESTIVAL OVERJAM

Kdaj: OD 15. DO 21. AVGUSTA **Kje:** TOLMIN, SOTOČJE



Festival sonca in svobode

Drugačna, bolj človeška, bolj duševna dimenzija se razpre, ko v dolini reke Soče pod uvoženo jamajško mavrico zaživi **reggae festival Overjam**. V osrčju narave, ob bistri hčeri planin, se vsaj za nekaj dni lahko odmaknemo od urbane realnosti, od pritiska in stresa, od nujnosti in opredeljenosti, da se prepustimo lahkotnejši obliki bivanja, zeliščarski kulturi in ritmičnim melodijam – letos od 16. do 19. avgusta. Pridete lahko s šotorom ali brez njega, z željo po plesu ali počitku, za en dan ali vse dni. Pozor, 15. avgusta se bo zgodil celo pre-party, ogrevanje z brezplačnim vstopom, da se pred uradnim začetkom festivala že otresete skrbi, predsodkov in vsega, kar vas morebiti sicer tlači. Na Sotočju bo poskrbljeno tudi za zabavo in dobrobit otrok, ki se bodo urili na različnih delavnicah v kar štirih jezikih. Na festivalskem se bo zvrstil pester naboru žanrskih izvajalcev, med katerimi letos izstopajo **Tarrus Riley**, jamajški reggae pevec in redni gost mednarodnih festivalov ter tudi dobitnik nagrade EME za najboljšega moškega vokalista v letu 2011, **The Congos**, **Marcia Griffiths**, 66-letna pevka, ki začara s prijetnimi ljubzenskimi napevi, in didžej **Agent Sasco**, nekdanji poznan kot Assassin, prijatelj in mami pa kot Jeffrey Campbell. In ker je festival Overjam vedno tudi v tesnem sožitju z različnimi gibanji, bodo tokrat za vse željne debat in diskurzov odprte tematske konference o ženskah, beguncih in, seveda, opojnem kanabisu.

VELIKO ODROV, MNOGO ZVOKOV

■ Overjam je po številu nastopajočih resnično masiven mednarodni festival. Več kot 60 glasbenikov se bo zvrstilo na tematskih odrih, od glavnega, na katerem bodo publiko ogrevali reggae velikani, do dub prostora in t. i. beach yarda neposredno ob reki. Nastopajoči prihajajo iz vseh kotičkov sveta – z Jamajke, seveda, pa iz Italije (Bom Chilom) in Anglije (Culture B), iz Škotske (Soom T) in Avstrije (Sued Massiv), celo iz Belgije (Rakka) in Grčije (Fleck). Pa iz Hrvaške (Exotic Times, King Calypso, Madred, ...) in domačih okrajev (Freedom Fighters, DJ CHai, DJ Verso, Dub-tafari Sound, Brama, Lion Shine, Mixxle, Siti Hlapci in drugi).

SONY

Gospodarji polnega formata

Vrhunski fotoaparati polnega formata v ohišju, dvakrat lažjem kot pri večini vodilnih DSLR-fotoaparatov. Oblikovan za potrebe resnih navdušencev, profesionalnih fotografov in videoagrafov.

Sony vam predstavlja serijo **α7**



α7R



α7



α7s



α7R II

Izvrstne podrobnosti
za strokovnjake

4K



α7 II

Fotoaparat polnega
formata za vsakogar



α7S II

Izjemna občutljivost
za strokovnjake

4K

ACS

A. C. S., d.o.o. • Ljubljana, Celovška cesta 108

tel. 01/5001587

www.acssony.si • e-pošta: info@acssony.si

<http://acssony.si/serija-nex-ilce>



Izhod brez POSLUHA

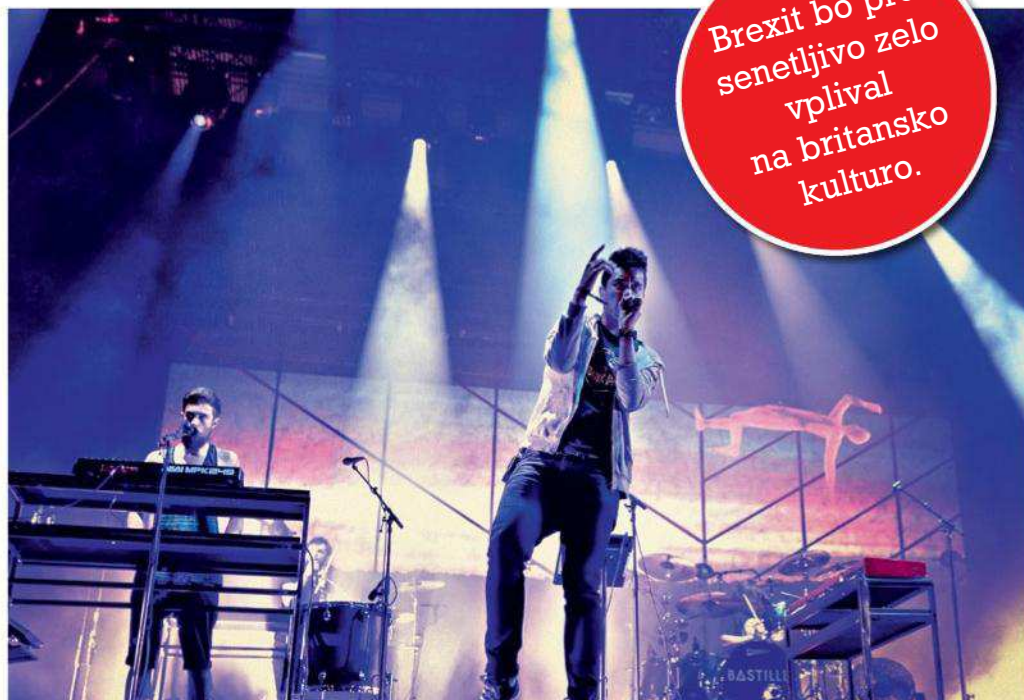
Angleški glasbeniki so spregovorili o tem, kaj v odmevu morebitnega izhoda VB iz EU čaka njihovo glasbo.



■ Bilo je konec junija, le dan ali dva po brexitu, ko je Damon Albarn, angleški glasbenik, multi-instrumentalist in vokalist v rok skupini **BLUR**, na odru festivala Glastonbury izrekel: »Danes mi je težko pri srcu, ker nas je po mojem mnenju demokracija pustila na cedilu.« Sledil je množičen aplavz. Aplavz, ki je bil le delček v glasnem odzivu angleških pop zvezdnikov. »Resnično verjamem, da je to ena najbolj uničujočih stvari, ki se je zgodila v mojem življenju,« je na spletu zapisala **ELLIE GOULDING**. »Zelo žalostno je videti tako razdeljeno družbo,« je dodal **ZAYN MALIK**, zdaj solo glasbenik, še nedavno tega pa član X Factor konstrukta One Direction. »Ustavite svet, želim izstopiti,« je zaključil **LIAM GALLAGHER** iz skupine Oasis.

Glasbeniki niso spregovorili le zato, ker jim tako narekuje ideološka težnja, ampak tudi zato, ker je presenetljivo, kako zelo bo ta geopolitična odločitev vplivala na britansko kulturo. Velika Britanija je že od Beatlov naprej ena najpomembnejših glasbenih nacij, angleški glasbeniki vseh žanrov pa so danes ključni del osrednje glasbene scene. Zdaj, po dveh globokih vdihih, angleška popularna kultura že razmišlja, kaj se bo spremenilo. In spremenilo se bo bolj, kot smo mislili.

Zdaj, ko se stara celina še pobira od šoka, pa lahko vsi drugi to izkoristimo vsaj za nakup kakšnih finih vinilk na britanskem Amazonu. Bowiejev *Blackstar* je tako vsaj nekaj evrov cenejši kot pred mesecem dni.



Brexit bo presenetljivo zelo vplival na britansko kulturo.

Tako kot nekateri slovenski projekti so tudi v Veliki Britaniji določene pop kulturne zamisli uspele prav zaradi pomoči evropskih sredstev, sploh pri širitvi distribucije. Tako sta nastala z oskarjem nagrajena *Kraljevi govor* in *Revni milijonar* in tako je ne nazadnje nastal tudi izjemni dokumentarec o Amy Winehouse. A evropska mošnja ni tisto, kar najbolj skrbi angleške glasbenike, saj turnee, organizirane na državne stroške, ne zvenijo prav zelo rokenrolsko – njihove težave so bolj logističnega značaja. Kot je za portal Digital Spy komentiral Dan Smith, pevec skupine **BASTILLE**, ki bo na začetku septembra izdala drugi studijski album *Wild World*, se bodo največje težave pojavile predvsem pri organizaciji turnee.

»Svobodo dela in potovanja po Evropi na popolnoma praktičnem nivoju je nekaj, kar smo vse življenje imeli za samozemlje.« Za skupino, ki nastopa predvsem na mednarodnih festivalih, od katerih so številni na ozemlju EU, to pomeni dodatne stroške in zapleteno birokracijo. »Do zdaj smo znotraj Evrope brezskrbno skakali od države do države, v prihodnosti pa bomo očitno morali obiskovati različne ambasade in prositi za vizume za vso našo ekipo,« je za BBC News dodala Lauren Mayberry iz škotske sintpop zasedbe **CHVRCHES**. Dodatno obremenitev čutijo tudi tisti Evropejci, ki niso uradni državljani Velike Britanije, a so del večjih in manjših britanskih bendov.

Končni rezultat je odvisen od pogajanj britanske vlade z evropskim vrhom, tudi glede neomejenega dostopa angleških kulturnih izdelkov na evropski trg. Kajti dejstvo je eno – brexit, kakorkoli se bo že udeležil, še ne pomeni, da bomo nehali poslušati britansko glasbo (in v njej uživati).

Na pozitivni strani pa optimistične vidike navajajo predvsem tisti, ki se v glasbeni industriji sukajo okoli pravic in lastništva intelektualne lastnine. Čeprav sprva sprememb ne bo zaznati, pa lahko sčasoma Velika Britanija preneha poslušati evropske direktive glede avtorskih pravic in uvede svoje zakone in pravilnike, veliko strožje, kot jih ima nastavljen EU, in se tako agresivneje bojuje proti piratstvu in plagiatom. 🇬🇧



Novo obzorje NOCTIFERIE

■ Slovenski metalci **NOCTIFERIA** se sicer zvesto držijo težkih glasbenih kategorij, a onstran najbolj žgočih kitarskih rifov in rjovečih glasbenih izpovedi niso nikoli dovolili, da jih žanr kot tak omejuje pri ustvarjanju. Najnovejši dokaz vsestranske ustvarjalne domišljije je tudi album *Transnatura*, ki ga bodo 20. avgusta premierno predstavili z edinstveno koncertno izkušnjo na Škofjeloškem gradu. Gre za svojevrstno glasbeno zgodbo, ki se je začela pisati z lanskoletnim povabilom na oddajo Izštekani Vala 202. Vedno pripravljeni na spremembe, na inovacije in predvsem na odkrivanje novih interpretacij metalskega zvoka so Noctiferia skladbe za to priložnost popolnoma prenovili, jih odeli in milejšo in seveda akustično podobo, oddaji Izštekani primerno. Nastala je živopisna fuzija, ki v tradicionalno strog žanr privablja priokuse džeza, kantrija in celo balkanske note. Vsaka skladba se specifično poigrava z ritmom ali tempom, z vokalom ali rifi. *Transnatura* je bil za Noctiferio res svojevrsten izziv, ki pa je le pokazal, kaj vse se lahko pripeti, ko se glasbo ustvarja s strastjo in predanostjo. Skupina, ki si je odre delila z največjimi metalskimi imeni, od Cannibal Corpse do In Flames, za seboj pa ima že pet studijskih albumov, po 20 letih ustvarjanja (od trenutka, ko je izdala svoj prvi demo *Gods of Pocka*) tako še zdaleč ni upehana. Glasbena odprtost je njihova prednost, ki rojeva pestro alternativo za glasbene gurmane.

ALICE COOPER BI BIL BRITANSKI PREMIER IN AMERIŠKI PREDSEDNIK – HKRATI!

■ **Alice Cooper**, divji roker brez zavor, je sredi poletja sprožil nepričakovano kampanjo, v kateri se je simultano začel potegovati za položaj britanskega predsednika vlade in ameriškega predsednika države. Kampanja poteka na strani aliceforpresident.com, njegov politični program pa je primerno odštekani in med drugim vključuje zakonsko prepoved govorjenja med filmi v kinu, zakonsko prepoved selfijev, vrnitev Briana Johnsona v AC/DC, odpravo svinčnikov in spremembo bankovca za 20 funtov, na katerega bi natisnili podobo angleškega igralca, komika in pevcu Petra Sellersa.

BRITNEY SPEARS FT. G-EAZY Make me

Nekdaj sloka pop princeska, ob kateri je marsikoga zasčemel v hlačah, se po številnih letih in enem nadvse čudnem obdobju vztrajno poskuša umestiti nazaj na prejšnje delovno mesto in si povrniti sloves prave pop zvezdnice. Da Britney nikoli več ne bo pop princeska je jasno, se ji je pa kljub temu uspelo že po nekaj srednje odmevnih pop singlih uspešno seksualizirati na svoj nekdanji nivo. Ne boji se pokazati kože in ne boji se prepevati nesramnih besedil – še čisto svež singel *Make me* pa je Britney v novi preobleki. Pop z erotičnim nabojem, zmohten, sočen in zvokovno neposreden napad na Rihanno, Beyonce in druge pop češplje, ki trenutno dominirajo na sceni. Britney je nazaj – na polno.



GUCCI MANE No Sleep

Gucci nam v svoji novi videoorgiji, kjer je več razgaljenih ženskih zadnjic kot dobrih zamisli, poskuša dopovedati nujnosti o svoji mamljarski preteklosti in dejstvu, da ima toliko sporočil, da ne more niti spati. A karkoli že želi povedati, težko jemljemo resno, ker nas vizualno vsakih nekaj sekund premami z novimi kadri napol golih mišk, ki se božajo, trepljajo, objemajo, pretepajo z blazinami in mamljivo spogledujejo s kamero. Da je to realnost, za katero se je odločil Gucci, niti ne preseneča – zdaj, ko je končno le odšel iz zapora, se poskuša na poti pravičnosti držati predvsem z ustvarjanjem vsebnega, klubskega rapa. To je njegov mentalni ventil, ki pa pride zelo prav, če je treba v eno sobo na hitro dobiti kup voljnih deklin.



Zaznamovano s TRAGEDIJO

■ Osem novih skladb bo gradilo glasbeni konstrukt šestnajstega studijskega albuma avstralske bande **NICK CAVE AND THE BAD SEEDS**. Album bo spremljevalni element dokumentarnega filma *One More Time With Feeling*, v režiji Andrewja Dominika. Film nas bo popeljal v intimo ustvarjanja albuma, do točke, ko se bomo lahko dotaknili duše glasbenika in njegovih silnic. Nick Cave, virtuoz, avtor, scenarist, občasno in po potrebi tudi igralec, pa je to druženje izkoristil za veličasten studijski projekt, ki so ga z Bad Seeds poimenovali *Skeleton Tree*. To je za Nicka izredno čustven, delikaten izdelek, prežet tudi z lansko tragedijo, ko je njegov 15-letni sin Arthur na jugu Anglije padel s pečine in umrl. Ta čustveni pretres je zapisan v globinah albuma in je zdaj del že tako ali tako mračnejše ustvarjalne estetike tega velikega pesnika. Ta odsev se bo deloma preslikal tudi v omenjeni spremljevalni film, ki ga je sam Nick Cave opisal kot »oster, krhek in surov«. Gre torej za dvoplasten in med seboj popolnoma prepleten projekt, črno-bel, kot je črno-belo življenje, a obenem poln senc, v katerih se lahko vsak poslušalec – in zdaj tudi gledalec – znajde v iskanju lastnih odgovorov.

Oživljanje na silo

En filmski spektakel – ampak na hitro, ker se mi mudi.



Bi danes v kinu gledali film, ki traja tri ure in štiri-deset minut?

■ Težko si je predstavljati, da bi danes uspelo epskemu filmu, ki traja tri ure in 40 minut, ko se celo pri res dolgih filmih odjavna špica zavrti po manj kot dveh urah in pol. Da, tudi koncept epskega se je spremenil. Danes računalniški učinki ustvarjajo videz monumentalnega in spektakularnega, včasih je to bilo to pogojeno zgolj z režiserjevo inovativnostjo pri postavitvi kadrov. Ta razlika, ta generacijski razkol, če hočete, je zadnje čase pomemben del filmskega diskurza, saj smo tik pred prihodom predelave legendarne filmske pripovedi **BEN-HUR**. *Ben-Hur*, ki je leta 1959 na novo začrtal definicijo epskega, je bil že tretja filmska uprizoritev zgodbe o judovskem princu, ki sledi svojim načelom, se zato znajde v konfliktu z rimskim cesarstvom in na koncu svoje doseže na spektakularni dirki bojnih voz. A prav ta različica, posneta po istoimenskem romanu, je takrat, pred 57 leti, postala rekordna uspešnica. Pobrala je 11 oskarjev, dosežek, ki ga je šele leta 1997 ponovil *Titanik* in zatem leta 2003 tretji

Gospodar prstanov. Kar fascinira še danes, so razsežnosti tega neverjetnega filmskega giganta. Nastal je namreč v času, ko se ni bilo mogoče zanesti na računalnike za uprizoritev veličastnih bitk in bajnih lokacij. Vse je bilo treba narediti v živo. Zato so pripeljali 200 kamel, 2500 konjev in na snemanju je bilo okoli deset tisoč stranskih igralcev. Bitko na morju so posneli v ogromni cisterni za studii MGM v Kaliforniji. Tudi zato je še danes po AFI-jevi lestvici *Ben-Hur* iz leta 1953 drugi najboljši epski film vseh časov, takoj za klasiko *Lawrence Arabski*. Zakaj je po temtako tako znamenit, neprecenljiv in ključen film sploh treba interpretirati na novo? Smo vendarle v času, ko se v kinematografu hodeče občinstvo še najraje napaja na *Transformacijah* in živopisnih superherojih, ko je nekaj manj kot dve uri dolg film ravno pravišnji možganski odpuštek, preden ljudje postanejo nervozni, da nekaj zelo pomembnega zamujajo na tem ali onem

družbenem omrežju, in ko tudi filmski studii podpirajo le še proračunsko bolj smiselno formo računalniško generiranih filmskih utripov. Kako lahko v takšnem, hm, kulturnem ekosistemu obstoji nekaj takšnega, kot je veličastni *Ben-Hur*? Odgovor je preprost – ne more. Zato novi *Ben-Hur* ni *Ben-Hur* kot nekoč. Nemudoma je postalo jasno, da je novi *Ben-Hur* samo še ena akcija z rimskimi mišičnjaki. Barvita in eksplozivna, ustvarjena kot generični 3D-dražljaj za oči. Od klasične filmske arhitekture ni ostalo kaj dosti, razen okvirne zgodbe, ki je zdaj, zavoljo občutljivosti sodobnega občinstva, brez vsakršnih eksplicitnih religioznih ali seksualnih podtonov. Novi *Ben-Hur* le opomni, da se vse skupaj dogaja za časa Jezusovega kržanja, nekoč pomembni vpliv tega dejanja pa je potisnjen daleč v ozadje. Tudi v odnosu med prijateljskima in pol bratoma, Ben-Hurom in Messalom, je razločno in večkrat poudar-



jeno, da je med njima zgolj bratska ljubezen, ki se potem sprevrže v krvavo, maščevalno peripetijo. *Ben-Hur* si je nekoč tu upal biti nekoliko predzrnejši, pa čeprav mogoče nenamerno. Seveda se je prilagodila tudi dinamika filma. Bitka na morju je narejena v estetiki španskih kolin 300, brez junakov, ki skočijo čez skalo in v zraku zavihtijo meč, prav tako ne gre, kot tudi ne brez narativne vloge Morgana Freemana, ki ima v puščavsko prašni klimi neverjetno lično optimizirane lasne kitke. Ja, danes morajo biti tudi nomadski popotniki v filmu videti hrustljivo spolirani. 📺

Naslovno vlogo je prevzel angleški igralec **Jack Huston** in jo odigral naravnost fantastično. Bodite pozorni na to ime (njegova teta je Anjelica Huston) – rojeva se nova filmska zvezda.



ALI SI UPAŠ?

R: Ariel Schulman, Henry Joost

I: Emma Roberts, Juliette Lewis, Dave Franco

V dobi youtubovske generacije je bilo le vprašanje, kdaj bo nastal film, ki se poigrava z ekstremom digitalnega voajerizma. Filmska zgodba nam predstavi izmišljeno spletno igro – z igralci in gledalci. Gledalci plačajo in narekujejo denarja željnim igralcem, kaj naj počnejo. Drznejši ko so izzivi, več je denarja. To zamika našo junakinjo, milenijsko razvajenko, ki upa, da bo z nekaj enostavnimi izzivi plačala najemnino. Poljubi naključnega tipa, dobi 100 dolarjev, a kmalu se oba zapleteta v boj za življenje, kjer je edina rešitev zmaga. Akcijski romp, kjer se zdi, da nihče od udeležencev nima delujočega frontalnega režnja, saj bi za nekaj zelencev očitno naredili vse. Plehak triler, ki želi okrcati zaradi spletne drznosti, a je na koncu bolj kritika generacije brez kritičnega uma.

Ocena: ♫ ♫

Izvirni naslov: *Nerve*

NESLAVNO SLAVNA FLORENCE

R: Stephen Frears

I: Meryl Streep, Hugh Grant, Nina Arianda

Florence, ki jo igra vrhunska Meryl Streep, ima le ene sanje – peti. A Florence nima niti kančka posluha. Tu se začne njena zgodba, saj madam Florence resda nima posluha, ima pa zelo izrazite sanje. In tudi kopico denarja. Zato želja, da bi nekoč pela v slavni dvorani Carnegie Hall, ni tako objestno trapasta, kot se je morda zdela, ko smo jo prvič slišali peti. Ker je denar vendarle sveta vladar, z možem najameta mladega učitelja in vse druge pribočnike, da vedno bolj bolešno Florence pripravijo na njen veliki nastop. A to ni film o tem, da je bolje, da reveži nimajo sanj, ravno nasprotno. Čudovita Florence postane navdih vseh tistih, ki bi, pa ne morejo, nas pa nauči predvsem tega, da ni pomembno, kdo ste in kaj znate – najprej in najbolj sta pomembni strast in volja.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫

Izvirni naslov: *Florence Foster Jenkins*



VOJNI PSI

R: Todd Phillips

I: Johan Hill, Miles Teller

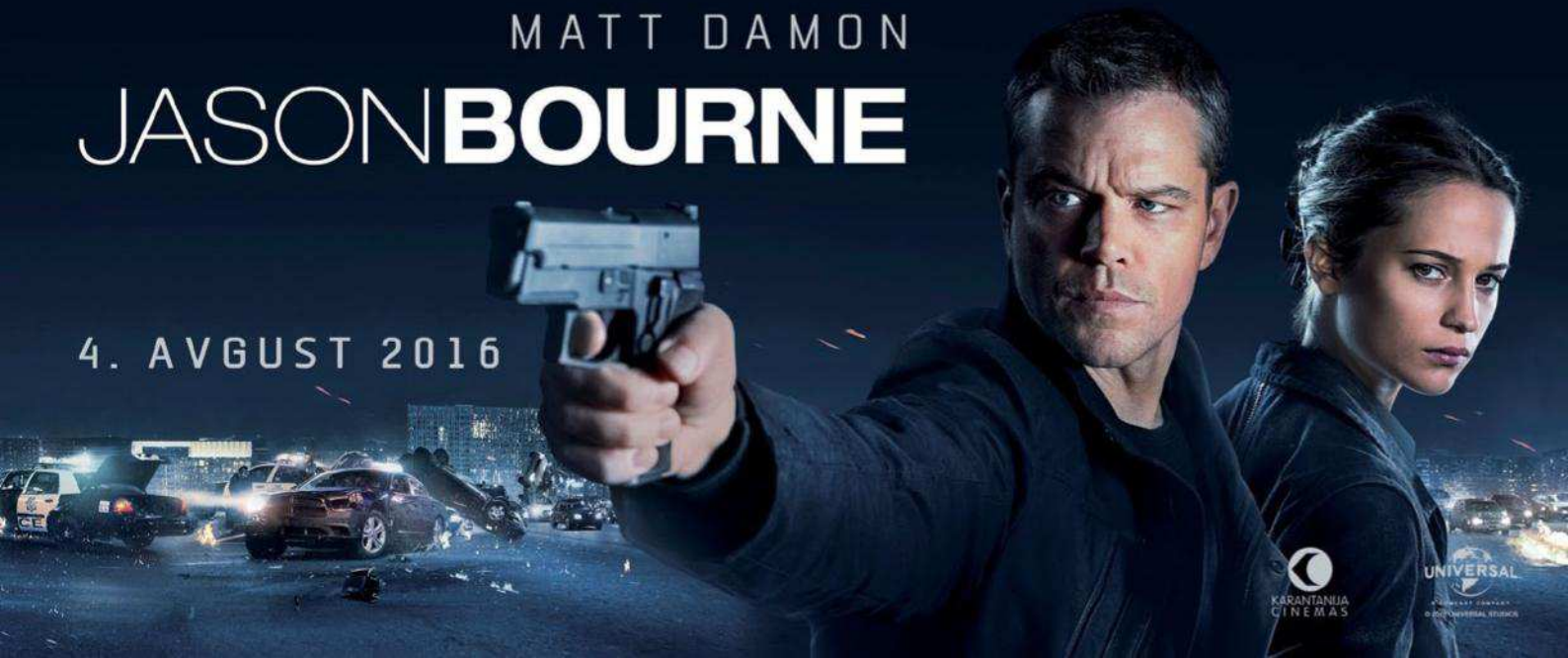
Vojna v Iraku, ki je pod lažjo razsula celoten Bližnji vzhod, je očitno že dovolj daleč, da lahko o njej posnamejo tudi kakšen bolj dobrodušen film. Tako je pod taktirko avtorjev trilogije *Prekrokana noč* nastala prekrokana noč v Iraku. A to ni še en fiktiven razvrat, ampak resnična zgodba, ki nas popelje na sam začetek konflikta, ko se dva irelevantna poslovneža prijavita na javni razpis za sodelovanje z obrambnim ministrom in z neposrečenim dampingom dobita posel, vreden 300 milijonov dolarjev. Kmalu ugotovita, da vojna ni čeden posel. Lep vpogled v dejstvo, da ni najbolje vse prepuščati najcenejšim ponudnikom.

Ocena: ♫ ♫ ♫

Izvirni naslov: *War Dogs*

MATT DAMON JASON BOURNE

4. AVGUST 2016



KARANTANJA
CINEMAS

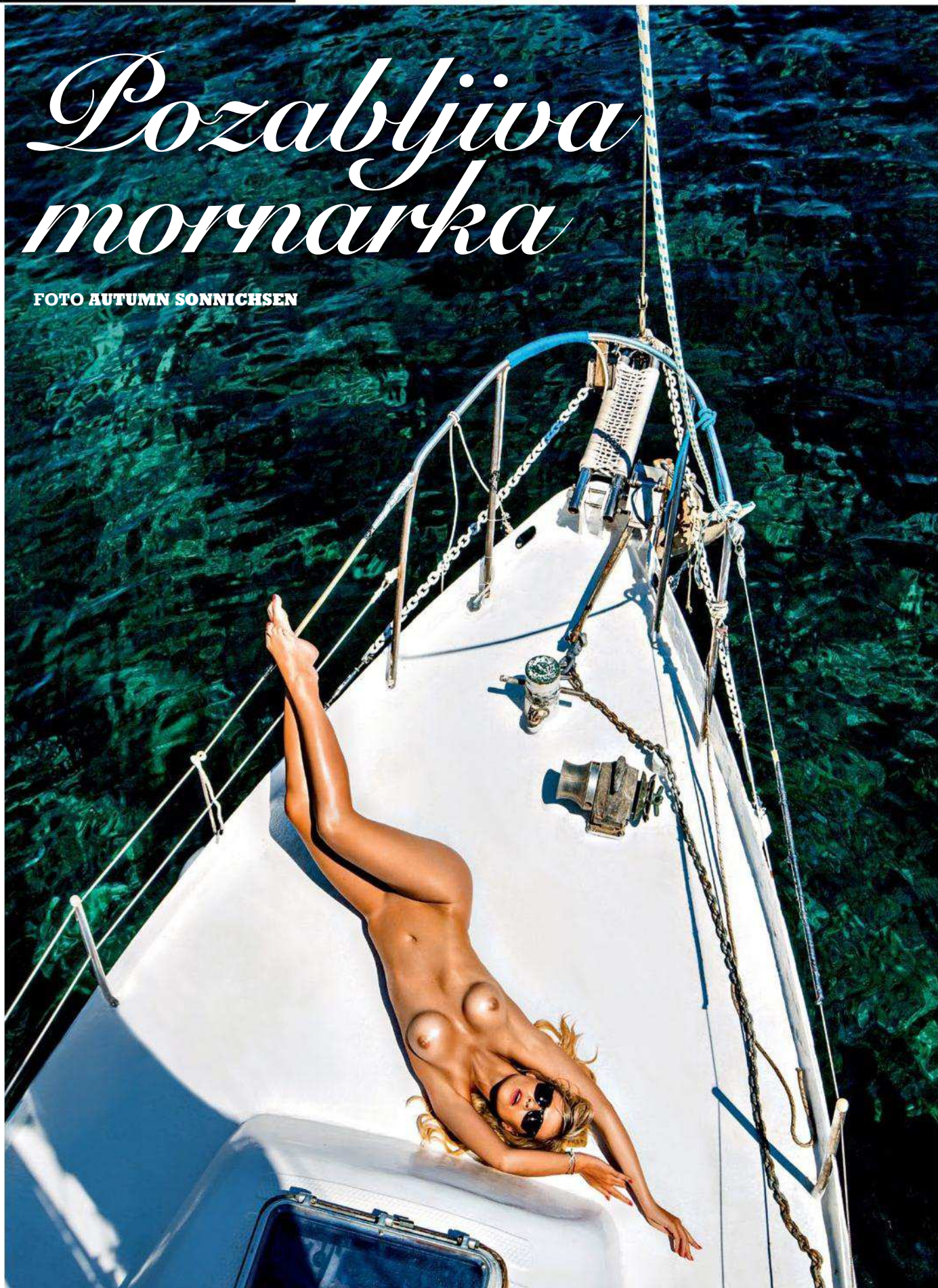
UNIVERSAL
UNIVERSAL PICTURES
© 2016 UNIVERSAL PICTURES



VICTORIA PASCHOLD

Pozabliwa mornarka

FOTO AUTUMN SONNICHSEN





Seksi 25-letnica ima nemški potni list, sliši na ime Victoria Paschold in je rojena zmagovalka. Ker je študirala geografijo, se z njo na morju tudi ne boste izgubili ... razen namenoma.

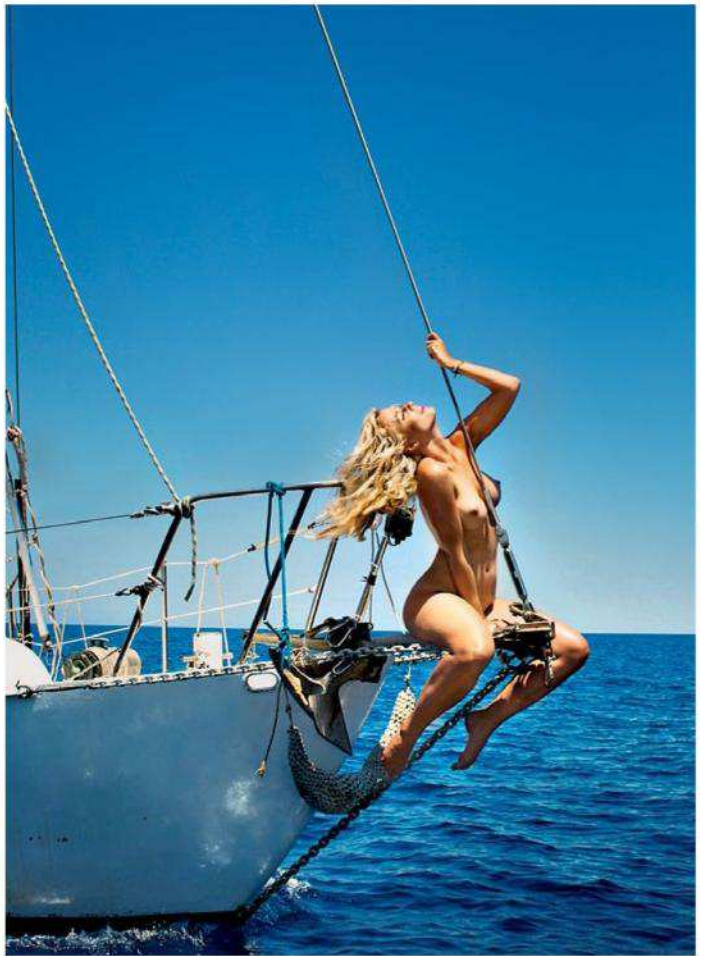
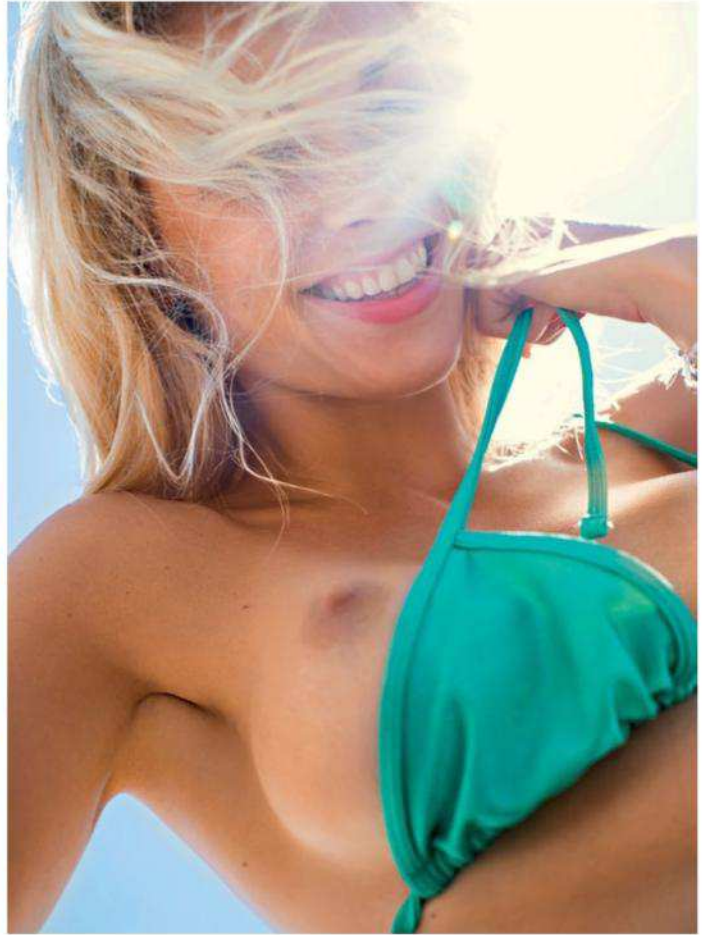
Bivški evropski in svetovni plesni prvakinja v džezu so leta 2012 nadeli lento zmagovalke na tekmovanju za Top Model Germany Design.

Zmagoslavje ni trajala dolgo, saj je Victoria organizatorjem 'pozabila' povedati, da se je nekoč že slikala gola. Porednico smo zato radi volje posvojili na Playboyu in jo potolažili z vikend paketom v morskem paradižu.

















TEKST PRIMOŽ JURMAN FOTO SAŠA KAPETANOVIČ

Aldo Drudi

»Žene me strast. Strast do hitrosti!«

OBLIKOVALEC. Rojen na zahodni obali Jadranskega morja je sredozemsko navezan na naravo in zgodovino sončnega Riminija. V motociklističnem svetu ikona. Legenda. Razmišljujoče pronikliiv umetnik v dirkaškem svetu skrajnosti in boleče tekmovalnosti. Možak, ki ustvarja, kot pravi sam, v popku sveta, kjer so doma strast, bogata zgodovina, predvsem pa veliko sonca, odprtosti in veselja do življenja. Da, je tudi motorist in kritičen opazovalec detajlov. Uživa v vožnji, se z njo sprošča, išče navdih za svoje kreacije. Poslikavo svojih čelad in ustvarjanje videza ekip mu zaupajo vrhunski tekmovalci in vodje ekip. Je mladostni prijatelj Graziana Rossija, očeta devetkratnega svetovnega prvaka Valentina Rossija. Tega pozna od rojstva. Z njim se podi tudi z motocikli. Ne prijatelj, njegov drugi oče je – razumeša in zaupata si. Tak odnos s šampionom je razlog za njegov uspeh z dizajni, saj je v motorističnem svetu z njimi postavil nova merila ter popolnoma spremenil način vizualne komunikacije samega dirkača z javnostjo. Uporaba pestrih barv, personifikacija in razumevanje dirkačeve osebnosti so temelj Drudijevega upeha. Sodeluje tudi v uveljavljenimi motorističnimi znamkami pri oblikovanju njihovih produktivnih linij. Je dobitnik prestižnega dizajnerskega priznanja Compasso D' Oro. Mladi mu pomenijo vrata in most v svet novih idej, tako kot ga zanimajo nove, sodobne tehnologije, sam pa ostaja zvest svinčniku. V zadnjem obdobju išče nove izzive tudi zunaj motoristične dirkarije in tekmovalnega sveta. Lotil se je oblikovanja originalnega prestižnega čolna anvera 55, letos je predstavil unikatni konceptni motocikel burasca 1200,

sodeluje pri poslikavi novozelandske jadrnice za Pokal Amerike. Všeč mu je tudi nebo, kjer ni meja, zato je sprejel idejo in poslikal letalo našega akrobatskega pilota Petra Podlunška. Za ogrevanje pred resnim pogovorom se dobimo v lokalu v centru Riminija, kjer strežejo pravo neapeljsko kavo. Velja jo popiti na prav poseben način – ko vam ob njej prinesejo vodo, morate popiti najprej to, da grlo in brbončice pripravite na pozitivno doživetje kavnega šoka. Da, za Alda so v življenju pomembni detajli. Tudi pri pitju kave. Povsod.

Pri dizajnu je podobno kot v športu: če delaš prave stvari, če si hiter ali če najdeš dober dizajn, vstopiš v svoj svet.

PB: V spotu, s katerim predstavljate svoj novi projekt, motocikel burasca 1200, je prikazan košček vašega otroštva. Še vedno slišite glas svoje matere, ki vas kliče h kosilu, ko po klanecu navzdol brzite s kolesom in s čelado na glavi, ki spominja na poslikavo dirkača Barryja Sheena?

AD: Si! To je spomin na moje začetke, je poklon moji strasti do dirk, do hitrosti. Veste, te občutke nosimo v sebi vsi ljudje. Strast do hitrosti. V italijanščini poznamo izraz *pulsione* in to je nekaj, kar ima človek prirojeno. To je človekov notranji dinamični proces, ki ga žene k cilju. Nekoč je bilo pomembno, da je imel človek hitre noge, s katerimi je lahko ujel svoj plen. Hitreje ko je tekel, tem več je uplenil. Preživetje je bilo torej odvisno od hitrosti. A človek si želi vedno hitreje, poganja ga adrenalin. Spominjam se, da sem si sposodil materino belo-modro kolo ter se z njim zapodil kar se da hitro

po klanecu navzdol. V napere sem zataknil nekaj kart, ki so imitirale zvok motorja. Sanjal sem, da sem kot takrat popularni Barry Sheene [karizmatični dvakratni svetovni prvak v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, kariero je končal prav na dirkališču v Misano, blizu Drudijevega doma], čelado pa sem imel pobarvano v njegovih barvah, z njegovo značilno sedmico in sliko Jaka Racmana. Skupaj z Guidom Cecchinijem, ki je bil kasneje vrhunski inženir v motociklističnem dirkanju, sva uganjala takšne in podobne vragolije in sanjala o dirkah. Resneje sem začel pisati zgodbo, ko sem

si za divje lokalne dirke tu v Catollici naredil nekaj dizajnov, gospod Morbidelli [ustanovitelj motoristične znamke iz Pesara, ki je v sedemdesetih nastopala na svetovnem prvenstvu] pa me je nato povabil k sodelovanju. V bistvu sem še zmeraj tisti Aldo na vrhu klanca, s kartami, zataknenimi v napere materinega kolesa.

PB: Kaj je za vas definicija hitrosti?

AD: Hitrost je neločljivo povezana z dirkanjem. Nekoč sem stal na najvišjem delu dirkališča v Misano in opazoval dirko, na kateri je nastopil tudi mladi dirkaški up Mattia Casadei. Spremljam ga, ker menim, da je naslednji Rossi. Ko sem tako gledal dirkače, ki so brzeli mimo, sem nenadoma spoznal, da je hitrost grafika. V italijanščini bi to najbolje opisal s pojmom *tracciato*. Pri dirkanju z motociklom ubiraš čim bolj čiste, kratke in enostavne linije. Le tako si hiter.



Večina dirkačev, s katerimi sem delal ali pa še sodelujem, so tudi moji prijatelji. To je pomembno, saj je čelada med dirko dirkačev drugi obraz. Ko delam dizajn, moram določenega dirkača (s)poznati in upoštevati njegov način življenja, vrednote.

Hitrejši kot drugi. Podobno je pri dizajnu; najboljši dizajn je preprost, tak, ki ga narišeš hitro in brez odvečnih potez. V obeh primerih so v ospredju linije. Hitrost me sprošča. Ko ustvarjam zase, za svoj gušt, čutim, da mi nekaj manjka. Napolni me le hitrost. Ko sem bil mlajši in ko sem naredil dizajn, me je ta nabil z določeno energijo. Sprostil sem jo tako, da sem se zapeljal z motociklom in si dal duška. Šele nato je bil dan popoln. Pri dizajnu je podobno kot v športu: če delaš prave stvari, če si hiter ali če najdeš dober dizajn, vstopiš v svoj svet. Takrat gre vse v pravo smer, vse se ujema in vse lahko dosežeš z lahkoto. Vse je naravno in samoposebno.

PB: Konec sedemdesetih, ko so se pojavile prve personificirane obarvane motociklistične čelade, ste začeli sodelovati z Grazianom Rossijem, očetom Valentinu Rossija.

AD: Pravzaprav je moja prva prava zgodba ravno delo z Grazianom. Takrat sem, v nasprotju z današnjo potrebo po komuniciranju dirkača z dizajnom, naredil poslikavo čelade iz preproste želje, da naredim nekaj lepega in zanimivega. Seveda tako, da bi to odsevalo Graziana: dizajn naj bi bil preprost, z enostavnimi linijami. To je trend, ki se zdaj vrača, kar mi je pri srcu, saj takšni dizajni pomenijo večji izziv. Linije sem uporabil tudi pri dizajnu čelade pokojnega Mar-

ca Simoncellija in menim, da je ta eden mojih boljših. Grazianova čelada z mavrico in gradom ni imela nič skupnega z motociklizmom in dirkami, predstavljala je pravljico deželo. Graziano je bil prvi, ki je prestopil do takrat uveljavljene okvire dizajna čelade. Sam se takrat tega kot mlad oblikovalec pravzaprav nisem zavedal. Tako sem imel srečo, da sem že takoj na začetku kariere ustvarjal na nekem drugem, višjem nivoju. Začel sem sodelovati z mnogimi italijanskimi dirkači – takrat je bila dirkaška scena bolj odprta, bolj prijazna kot danes. Po treningih so se oglasili fantje in me poprosili, ali bi zrisal še kaj zanje. Pri tem moram poudariti, da je bil že takrat, tako kot danes, nadvse pomemben moj odnos z dirkačem. Na moja vrata je kmalu potrkal Kevin Schwantz, nato Mick Doohan [svetovna prvaka v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja] in preostali. Večina dirkačev, s katerimi sem delal ali pa še sodelujem, so tudi moji prijatelji. To je pomembno, saj je čelada med dirko dirkačev drugi obraz. Ko delam dizajn, moram določenega dirkača (s)poznati in upoštevati njegov način življenja, vrednote. Tako kot se med seboj razlikujemo mi, se razlikujejo tudi dirkači. Ko si njihov prijatelj, se razvije odnos in tako zveš, katera barva mu je všeč, kateri grafični elementi so mu blizu. To podoba na čeladi kaže dirkač na dirki 45 minut v enem najbolj vznemirljivih športov na svetu. Spremlja ga televizija, navijači, v drugih medijih so objavljene njegove fotografije. Dirkača tako povežeš z določenim dizajnom, čelado, barvo opreme in motocikla, njegove ekipe. Na internetu ga lahko tudi vidiš, kakšen je brez čelade, kakšen obraz ima. Včasih to ni bilo mogoče. Počakati si moral na revijo ali časopis, da si lahko pravzaprav videl, kakšen je; če je bila takšna fotografija sploh objavljena. Hecno je, da se spominjam veliko imen dirkačev iz preteklosti, ne vem pa, kakšni so bili.

PB: Bi tako vzdržala primerjava dirkačev s srednjeveškimi vitezi, ki so nosili težke oklepe, na katerih so bili njihovi grbi, ki so tudi določali njihovo prepoznavnost?

AD: Seveda bi! Skupen jim je še en element, o katerem nihče ne želi nikoli govoriti na glas. To je strah. Hitrost pomeni veliko tveganje in nevarnost. V paddocku [dirkaški vasi ob dirkališču] nihče ne govori o njem, a je prisoten. Kakor je bil prisoten takrat, ko si pod grbom in barvami tvojega mesta ali dežele sedel na konja in se spopadel z nasprotnikom. Tako kot Indijanci, ko so si obarvali obraze, da bi delovali bolj napadalno. Hkrati pa so s tem želeli pregnati strah; s poslikavami so želeli drugim pokazati, da so močni, napadalni in samozavestni. Barve dirkačev na podoben način

odganjajo strah, hkrati pa sporočajo njihovo samozavest. Tudi v živalskem svetu je podobno. Žival, ki je napadalna, spremeni barvo, spušča agresivne krike. Moje delo je zato popolnoma naravna zgodba.

PB: Dizajn Grazianove čelade ni bil agresiven, Schwantzev je bil zopet nekaj popolnoma drugega ...

AD: Seveda. Pri dizajnu je treba upoštevati tudi, od kod dirkač izvira. Grazianov dizajn z oblaki, mavrico in gradovi je bil značilno italijanski, sicer z nekoliko disneylandskega pridiha, a vendarle to ne bi mogel biti dizajn Kevina Schwantza iz Teksasa. Grafika njegove čelade je bila prava zanj iz drugih razlogov: nabita je bila s pripadnostjo državi in tistim zelo značilnim ameriškim ponosom, kljub temu da je ameriška zgodovina belega človeka dolga le nekaj več kot 200 let. Avstralski dirkač Mick Doohan je denimo sam naredil osnovni dizajn čelade, jaz sem vstopil v zgodbo kasneje. Pri dizajnu sem uporabil njegove najboljše elemente dizajna in temu dodal značilne elemente aboriginov.

PB: Kmalu je na oder svetovne motoristične dirkarije stopil mladi Valentino Rossi. Vi ste ga poznali od trenutka, ko se je rodil. Kemija dobrega sodelovanja med vama po vseh teh letih očitno še vedno deluje?

AD: Od takrat, ko sem naredil prvo čelado za Graziana, do zadnje za Valentina, je minilo 36 let. To so bila in so še čudovita leta, kjer se je prepletalo delo in se je razvijal čisto svojski odnos. Z Valentinom sva več kot samo sodelavca na relaciji oblikovalec-dirkač. Sva celo več kot samo prijatelja. Ponosen sem, da spadam v krog ljudi, s katerimi Valentino deli misli in (se) jim zaupa. Sem del njegove zgodbe, saj so njegov dizajn in njegove barve nekaj, kar je zanj zelo pomembno in kar ga definira. Tako Graziano kot Valentino na svojih čelah nikoli nista uporabila agresivne podobe. Predvsem Valentino je močan kot osebnost, je ponosen hudičev kujon [mil prevod izrazito močnejšega italijanskega izraza] in takšnega pristopa niti ne potrebuje. Nikoli ni igral umazanih iger, da bi denimo tako kot pri nogometu brnil nasprotnika od zadaj. Lanska zgodba, ko se je zapletel z Marcom [Marqueзом] je zato nekaj, kar je zraslo v Marcovi glavi verjetno že pred časom in se je tako pač odločil. Takšen pristop mi ni blizu. Do lani sem oblikoval podobo čelade tudi za Marca, no, nekaj tednov pred avstralsko dirko, ko se je začelo zapletati na relaciji Valentino-Marc, pa sem se iz čisto drugih razlogov, ki z Valentinom nimajo nič skupnega, odločil, da z njim ne bom več sodeloval.

PB: V motoristični svet ste z Valentinovim dizajnom, njegovo številko 46 in živimi

barvami, prinesli popolnoma drugačen način komuniciranja dirkača z javnostjo. Zdaj večina dirkačev bolj ali manj posrečeno posnema vaše oblikovalske in grafične rešitve.

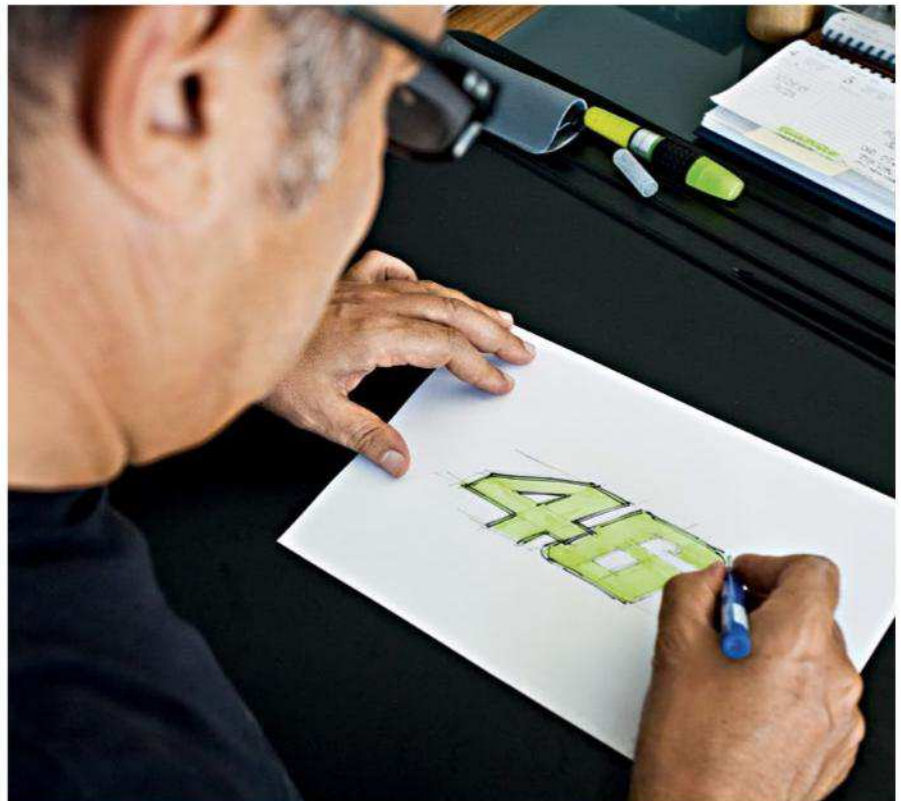
AD: Midva z Valentinom sva človeka, ki sva imela srečo: on ima dobrega oblikovalca, jaz pa sodelujem z najboljšim dirkačem na svetu. Oba prihajava iz krajev okoli Riminija, oba živiva v podobnem okolju in sva v nekem podobnem stanju duha. Tu je preprosto nekaj v zraku. Veste, da aborigini nimajo telefona, pa kljub temu komunicirajo? Po-vejte mi, kako? Prav zato sem tako zelo prepričan, da naju je združila določena energija. Velikokrat sem tako že pred dirko vedel, morda zaradi določene harmonije v zraku, barv, ne vem česa, da bo Valentino zmagal. Da mu bo uspelo. Na dirke hodim že več kot 40 let in vedno, ko se zgodi ta harmonija, se zgodi nekaj v pravo smer. Tudi z manj znanimi dirkači, s katerimi delam, je tako. Imajo enako strast do dirkanja, prav tako veliko tvegajo. Hej, preklemano, tudi zadnji vozi 300 kilometrov na uro! Kako sva z Valentinom prišla na idejo Meseca in Sonca, ki ga zaznamujeta, se v resnici ne spominjam, mislim, da je bila to Valentinova ideja.

Prosil me je za poslikavo čelade, ko je nastopal še na evropskem prvenstvu. Takrat je nastopal še z dizajnom čelade Kevina Schwantza. Rekel sem mu, da bova naredila dizajn, ko bo dirkal na svetovnem prvenstvu. Želel si je barvo sonca. Svetlo. Rumeno. Oranžno. Močno oranžno. Žarečo. V tistem času me je prijateljica prosila za dizajn tetovaže. Tam je bil tudi Mesec z obrazom, zanj pa sem upodobil obraz njegove fanta z značilno izstopajočo brado in velikim nosom, ki sem ga kasneje uporabil tudi pri oblikovanju za Valentina. Mesec in Sonce ne pomenita dobrega in zla – le dan in noč kot dva pola istega dne, našega življenja. Sonce kot del dneva, polnega akcije, Mesec pa del dneva, ki ga zaznamuje počitek. Valentino namreč zelo rad spi.

PB: Koliko dizajnov čelad ste do zdaj naredili za Valentina Rossija?

AD: Uh, koliko jih je že bilo? V vseh teh 20 letih, ko Vale dirka na svetovnem prvenstvu, sem narisal tri na sezono, torej okoli 60 dizajnov. Dogovorjena sva, da mi po koncu sezone eno čelado vrne, da jo lahko umestim v svojo zbirko.

PB: Seveda ob vsem tem ne moremo mimo značilne številke 46. Danes dirka-



[Z Valentinom sva človeka, ki sva imela srečo: on ima dobrega oblikovalca, jaz pa sodelujem z najboljšim dirkačem na svetu. Oba prihajava iz krajev okoli Riminija ...]



če povezujemo predvsem s številkami, te so njihov zaščitni znak. Ali ima 46 kakšen pomen?

AD: To številko je uporabljal Graziano. Vozil je z mnogimi številkami, ta mu je bila najbolj ljuba. Številka sama, gledano z oblikovalskega stališča, ni uravnotežena. Štirica je nenavadna, šestica je popolnejše oblike, zato je kombinacija zahtevna. V začetku je imel Valentino bolj smešno oblikovno številko, ko pa je prestopil v višji tekmovalni raz-

PB: Ko danes primerjamo grafične podobne dirkačev in posameznih podjetij in blagovnih znamk, se vsiljuje primerjava, da je vizualna komunikacija vseh pravzaprav podobna. Tu so določena pravila uporabe, videza.

AD: To je nujno, saj le na tak način dizajn ne izgubi smisla in naboja. K temu je treba prišteti še vsepovsod prisotni komercialni interes. Če sem popolnoma odkrit, je vsega tega že preveč. Vlada prenasičenost. Dirka-

Daj gas, pokaži, da zmoreš in da imaš jajca. Nato pride vse drugo. Privij plin in se zabavaj. Če boš hiter, bo vse drugo prišlo samo od sebe.

red, sva vedno naredila redizajn številke. Za vstop v najmočnejši razred [takrat 500 kubičnih centimetrov, sedaj motoGP] sva naredila nekoliko bolj oglat dizajn 46-ice, spremenil sem tudi naklon. Ta je zdaj 22,5-stopinjski. Številka je torej doživljala evolucijo, podobno kot denimo logotipi znanih blagovnih znamk. Zanimivo je, da veliko dirkačev uporablja ali je uporabljalo najino obliko številke, denimo Haga, Esapargaro, Marquez. Številke so v motorističnem dirkaškem svetu zaščitni znak dirkačev. K temu je močno pripomogla komercializacija, saj se odlično prodajajo marketinški materiali dirkačev: majice, kape, nalepke, tudi replike poslikav čelad posameznih dirkačev. Vsi vrhunski dirkači imajo grafično zgodovino. V tem tiči past, saj se vsi oblikovalci, tudi jaz, morda preveč zgledujemo po Valentino-vem dizajnu. Vsak dirkač je zgodba zase, treba je biti originalen, kot je enkrat vsak dirkač. To pa je težko. Vedno težje.

PB: Ostajate zvesti risanju s svinčniku. Kako to?

AD: Računalnikov ne maram, hkrati pa do potankosti vem, česa so sposobni. Sam z njimi ne delam, zato imam sodelavce. Takšno delo ima prednost – ko primerjam moje sposobnosti in sposobnost računalnika, je dejstvo, da je določena grafična zamisel enkratna le, ko nastane v moji glavi. Pri računalnikih pa ni nič novega, vse temelji na razvoju in nadgradnji že znane ideje. Tudi revolucije v človeški zgodovini temeljijo na dogodkih in aktivnostih pred tem, pa čeprav revolucija pomeni nekaj novega. Ko zaprem oči in si zamislim neko idejo, padem v svoj svet, ta ideja je samo moja, meni lastna. Računalnik pa ti tukaj, v Avstraliji ali pa kje drugje, ni važno kje, na zastavljeni problem ponudi enak odgovor. Sodelavci imajo zato nalogo, da ideje najprej narišejo ročno, kot skico, šele nato se lotijo dela z računalnikom. To je naša velika prednost. Ko združiš oba svetova, je rezultat fantastično unikaten.

či imajo že klube navijačev, kar je lepo, a se počasi približujemo nogometnemu svetu. Ker sem že starejši, se spominjam časov, ko je bil paddock odprt, prijateljski. Boj na stezi je bil sicer enako krut kot danes, vse okoli tega pa je popolnoma drugače. Ko je zasijala Valentinoва zvezda, so jo skušali mnogi menedžerji posnemati in ponoviti zgodbo: poiskati mladega obetavnega dirkača in z njim obogateti. Poznamo veliko zgodb dirkačev, ki so obetali, a so v tej želji prekmalu izgoreli. V razredu moto 3 [najnižji tekmovalni razred v svetovnem prvenstvu] so mladi dirkači, ki so morda enkrat osvojili stopničke, pa že imajo klube oboževalcev, njihove majice in kape se prodajajo po spletu. Poslušajte, pojdite se solit, ne gre tako! Najprej in predvsem dirke! Daj gas, pokaži, da zmoreš in da imaš jajca. Nato pride vse drugo. Privij plin in se zabavaj. Če boš hiter, bo vse drugo prišlo samo od sebe. Mlademu Casadeiju sem rekel, da bom takrat, ko bo ustanovil svoj klub navijačev, odkorakal, saj me zanimajo samo dirke.

PB: Valentina poznate že vse njegovo življenje, z njim ste se tudi vozili z motocikli, tudi na bližnji obalni cesti Via Panoramica. Zakaj je ta cesta za Valentina za vas in za vaše rojake tako pomembna?

AD: Panoramica teče na meji dveh pokrajin, tam smo se srečevali s kolegi iz Pesara. Mi smo pribrzeli z naše strani iz Catolice. To je bila edina cesta, kjer smo si lahko dali duška, saj ima veliko ovinkov. Je zunaj naselij in teče ob morju. Bližnjega dirkališča takrat še ni bilo. Za nas, domače motoriste, je bila vožnja po njej podobna dirkanju na otoku Man. Vmes smo se čestokrat ustavili na dobri kavi – eh, za nas je bil to pravi Disneyland. Menim, da je Valentinoва generacija zadnja, ki se je tam aktivno vozila in doživljala to, o čemur pripovedujem. Spominjam se, da smo še takrat, ko je že vozil v svetovnem prvenstvu v razredu 500 kubičnih centimetrov, dogovo-

rili za nekakšno dirko, no, bolj hitro vožnjo. Jasno, da smo vsi skupaj tiščali do konca, eden je celo padel ... Kasneje smo si naredili majice z napisom Panoramica, datum in sloganom Preživel sem. [smeh]

PB: Motociklizem se na globalni ravni so- oča s težavo, saj mladi niso več tako kot v preteklosti navdušeni nad motocikli. Tu so računalniki, druge oblike zabave in preživljanja prostega časa, tam pa motocikel ni več med priljubljenimi oblikami zabave. Je to lahko težava?

AD: Zares zelo dobro vprašanje. Smo pred ponovno revolucijo, ki se dogaja okoli nas. Komuniciramo in delujemo drugače kot v preteklosti. Zadnja revolucija takšne vrste je bila uvedba telefona. Z njim smo živeli dobro stoletje. Zdaj pa vsak dan zaradi vse pestrejših palet možnosti elektronskih sistemov spreminjamo način naše komunikacije. Naslednja stopnja bo tudi v motorizmu povezana z uvedbo električnih agregatov in prepričan sem, da bo takšen motocikel hitrejši kot motocikli z agregatom z notranjim izgorevanjem, hkrati pa bo bliže mladini, življenjskemu slogu in njihovim komunikacijskim kanalom. Seveda se to ne bo zgodilo čez noč, saj se bodo morala podjetja, odločevalci, države ter navsezadnje celotna družba temu prilagoditi oziroma za to ustvariti ustrezne okoliščine. Možnosti izbire bodo brezmejne: z elektroniko boš lahko nastavljal motocikel, izbral zvok motorja, njegovo barvo, morda kar s pametnim telefonom. Danes bo motocikel rdeč, jutri pa moder. Danes ducati, jutri yamaha. Če si bom želel hitrosti, bom izbral večjo moč, v dežju bom izbral prilagojen program z manjšo močjo [takšne sisteme izbiranja programov delovanja sodobni motocikli že imajo]. To bo spet odlična priložnost, da v motociklizem povabimo mlajše. Tu je še vprašanje onesnaževanja in hrupa. Če si želiš zdaj voziti motokros skupaj s sinom, je potreben določen prevoz do urejene steze, kar zahteva priprave, čas in logistiko. Zamislite si, kako bi bilo pozimi, recimo tu, v Riminiju, da bi na pesku ob morju naredili stezo za motokros, na kateri bi se mladina lahko zabavala in sproščala adrenalin v nadzorovanem in relativno varnem okolju. Za to pa potrebujemo močan signal nekoga prepoznavnega, morda Valentina. To pa bo možno le takrat, ko bodo podjetja ustvarila električni motocikel, ki bo hitrejši od motocikla z notranjim izgorevanjem. V tistem trenutku bodo najbolj prepoznavni predstavniki motoristične scene, to pa so dirkači, ki so do nje trenutno še rezervirani, spoznali, da so lahko še hitrejši. Terenska vožnja z električno gnanim motociklom prinaša še eno zanimivo posebnost, ki jo poznamo pri smučanju. Tam smučar pridobiva informacije o oprijemu, drsenju,



pritisku na smuči tudi na podlagi poslušanja zvoka drsenja smuči v zavoj. Signal s terena se prenaša v možgane in smučar v trenutku ve, ali mora pritisniti bolj ali manj, da bo uspešno zvozil zavoj in ostal na smučeh. Zdaj pa si zamislite podobno pri vožnji motocikla na terenu – lahko boš slišal zvok zadnje gume, možgani bodo imeli tako več informacij in voznik se bo lažje in hitreje prilagodil situaciji. Vožnja z električno gnanim motociklom bo zato veliko bolj naravna.

PB: Kateri dosežek vam je v vašem, skoraj 40-letnem delu posebno pri srcu oziroma vam pomeni največ, na katerega ste najbolj ponosni?

AD: Zagotovo na usnjeno kolekcijo T-Age, ki sem jo naredil za Dainese in ki mi je leta 2001 prinesla nagrado Compasso d'Oro [nagrada za industrijski dizajn, ki jo podeljujejo v Italiji od leta 1954]. Nagrada je zelo prestižna in je v svetu industrijskega oblikovanja nekaj podobnega, kot so oskarji v filmskem svetu. Nanjo sem zelo ponosen. Ne samo zaradi same kolekcije, kajti z njo smo predstavili predvsem popolnoma nov koncept pasivne varnosti za motorista. Na predelu ramen, kolen in komolcev smo vgradili ščitnike iz titana, kar je bila moja ideja. Takrat se titan in ogljikova vlakna še niso uporabljali tako zelo, kot se danes. Želel sem nadomestiti plastiko, saj ta pri padcu motorista zaradi večjega trenja povzroči, da se telo začne kotaliti, to pa pomeni večjo možnost poškodb. S ščitniki iz titana se padli motorist praviloma ne kotali, tem-

Z nagrajeno kolekcijo T-Age smo predstavili predvsem popolnoma nov koncept pasivne varnosti za motorista. Na predelu ramen, kolen in komolcev smo vgradili ščitnike iz titana, kar je bila moja ideja. Takrat se titan in ogljikova vlakna še niso uporabljali tako zelo, kot se danes.

več drsi. To je pomembna razlika. T-Age je bila nagrajena tudi zaradi tega, ker je imela na stiku trupa z okončinami elastične predele, ki so omogočali, da se telo giblje naravno. Pred tem so dirkači hodili okorno kot roboti, saj jim usnje ni dopuščalo naravnega položaja in gibanja telesa. Na to me je opozoril dr. Costa [znani zdravnik, ustanovitelj Clinice Mobile, ki spremlja dirkače na dirkah in skrbi za njihove poškodbe], ko mi je povedal, da če bi dirkač po padcu drsel popolnoma gol, bi imel manj poškodb kot takrat, ko se kotali. Odštejte odrgrnine in zrdirane kosti, jasno. Poanta njegovega nauka je bila, da je za varnost motorista najpomembnejše udobje, saj se motorist tako najbolj naravno odzove na padec. Ponosen sem tudi na moja afriška potovanja, kjer sem s pomočjo mojih prijateljev na motociklih skušal pomagati ljudem, ki imajo manj kot mi. Če imaš v življenju srečo, moraš nekaj te sreče deliti s tistimi, ki je imajo manj ali pa je sploh nimajo. Tudi Valentino je bil vpleten v enega izmed takšnih projektov, v projekt Zlata pipa.

Blizu Dar es Salaama, največjega tanzanjskega mesta, smo se povezali z italijansko organizacijo, ki skrbi za otroke, ki so ob rojstvu pohabljeni. Zbrali smo nekaj finančnih sredstev in zgradili hišo, kjer so starši teh otrok lahko brezplačno prenočevali, medtem ko so čakali, da bodo njihovi otroci operirani. Napeljali smo tudi vodo, od tod takšno ime akcije. Ko storiš nekaj takšnega, se počutiš boljši človek.

PB: Vaša življenjska filozofija je torej pozitivizem. Je to povezano s tem, da ste doma ob morju, na jugu Evrope, kjer je veliko sonca, svetlobe in veselja?

AD: Do pred nekaj leti je bilo moje življenje popolno: družina, delo, ki je bilo v bistvu moja strast in hobi. Srečeval sem se z mladimi ljudmi, to pa je kot nekakšna pomoč, da tudi sam ostaneš mlad, saj moraš v stiku z mlajšimi nehote spremeniti način razmišljanja. Če to storiš vsakih pet let, je to lahko že težava, če pa z mladimi stopaš v stik vsako leto na novo, je lažje. Vsako leto spoznam veliko mladih dirkačev. Mladi imajo sveže poglede na določeno stvar, nekaj, kar smo starejši,



morda zaradi dnevnih skrbi, nekje izgubili. Do pred nekaj leti, ko je preminil moj oče, sem imel razen nekaj padcev z motociklom [smeh] mirno življenje. Nato sem v zelo kratkem obdobju doživel nekaj močnih šokov: najprej nas je zapustil oče, čez dva tedna sem odšel v Afriko, kmalu je odšel Marco [Simoncelli, ki se je smrtno ponesrečil na dirki za VN Malezije 2011, z Drudijem je imel podoben odnos, kot ga ima z Valentinom]. Nato pa sem spoznal mladega pobiča Casadeia. Mislim, da je bilo zapisano nekje više, da sva se srečala s tem fantom.

PB: Po vseh teh letih vpetosti in dela v motociklizmu ste se odločili, da se poskusite še zunaj te scene?

AD: Pravzaprav ni nič drugače kot v motorizmu, to je le rezultat tega, kar sem počel do zdaj. Če imaš v življenju takšno srečo, kot jo imam jaz, moraš postaviti svoje meje onkraj svojih zmožnosti. S tem najdeš nove izzive, mogoče tvegaš izgubo vsega tistega, kar si naredil do tedaj, a če se želiš ponovno počutiti kot nekdo, ki ima srečo, moraš to preprosto narediti. Da se ponovno zaveš samega sebe. Na tak način pravzaprav deluješ, ko si mlad. Takrat iščeš meje, raziskuješ in greš včasih prek svojih zmožnosti. Kališ se. Ko pa postaneš starejši, mora biti vse pod nadzorom, vse postane predvidljivo. To pomeni, da si finito. Jaz si ne želim biti finito, zato sem se odločil, da napredujem, pa ne samo v oblikovalskem smislu. Z novo ekipo smo odprli Air-Garage [garaža je na vrhu mestnega muzeja v Riminiju, prostor zanjo je odstopilo mesto Rimini], v kateri delamo s tridimenzionalno računalniško tehniko oblikovanja in tiskanja. Z rezultati sem zelo zadovoljen! V dveh letih smo naredili delujoč konceptni motocikel burasca 1200 ter čoln anvera 55. Tri čolne v vrednosti milijon evrov smo že prodali. Časovna komponenta se je s sodobno tehnologijo grozovito spremenila. Koncepti in ideje so v preteklosti lahko čakali na uresničitev tudi po več let. Danes je čas od ideje do izdelka izrazito krajši. Naš motocikel lahko začnemo izdelovati takoj. To je odlična novica za oblikovalca, saj lahko z manjšim začetnim vložkom sredstev narediš popolnoma nov izdelek. To v preteklosti ni bilo mogoče, saj si moral biti del podjetja. Čoln je tudi nekaj, kar sem že počel v preteklosti, saj sem poslikal tekmovalni čoln za off-shore tekmovalca. Z istimi ljudmi smo se povezali tudi tokrat, pomagali so mi z izkušnjami. Včasih je dobro, da si *ignorante*, neveden, da o kakšni stvari ne veš nič. Ko ne veš nič, imaš pa dober občutek, si kreativen, ustvariš nekaj novega. Če zadeve poznaš, se po določenem času, ko spoznaš vse skrivnosti, začneš vrteti v začaranem krogu, iz katerega ne zmoreš več izstopiti. Mogoče bi nekdo, ki se ubada s srfa-

Če imaš v življenju takšno srečo, kot jo imam jaz, moraš postaviti svoje meje onkraj svojih zmožnosti. S tem najdeš nove izzive, mogoče tvegaš izgubo vsega tistega, kar si naredil do tedaj, a če se želiš ponovno počutiti kot nekdo, ki ima srečo, moraš to preprosto narediti.

njem, lahko naredil boljši dizajn čelade, kot ga naredim jaz. Kdo ve? Pravijo, da se je nekaj takega zgodilo s čolnom. Sam tega ne morem oceniti, dejstvo pa je, da se prodaja bolje, kot s(m)o pričakovali. Pričakovanja so se vrtela okoli dveh čolnov na leto. Naslednji projekt bo manjši čoln, pa tudi čoln, gnan na hibridni pogon.

PB: Aktivni ste na cesti, v vodi pa tudi v zraku, saj moramo omeniti poslikavo letala Slovenca Petra Podlunška.

AD: Slovenija je, kolikor jo vidim jaz, dežela, v kateri ljudje veliko delajo. Prej je nisem poznal. Po razpadu Jugoslavije je bila tam namreč popolna zmešnjava. Zdaj pa signali, ki jih pošiljate v svet, niso slabi. Slovenija pomeni visoko tehnologijo, izdelan slog in domišljeno idejo, kako v prihodnost. Ne želite slediti, želite voditi, narekovati trende. No, tak je vsaj moj občutek ob stikih z ljudmi, ki prihajajo od tam, predvsem z družbo Akrapovič in sedaj še s Petrom. Ko sem bil v Ljubljani, so se te občutki samo še utrdili. Ste na križišču Evrope, ste Evropa v malem, ki lahko ustvari marsikaj posebnega. Ljubljana je čisto mesto, v našem hotelu je bila polnilnica za električne avtomobile. Mi je tukaj nimamo. Torej zaostajamo. Ste pa nekoliko zadržani. Kako je v resnici, pa ne vem. Poiskati morate nekaj, po čemer boste prepoznavni. V svetu motociklizma to že imate – to je zagotovo Akrapovič. Na zunaj ste nekoliko hladni, navznotraj pa to niti ne želite biti, saj imate visoko stopnjo ustvarjalnosti in domišljije. Ljudje brez tega so zgolj sledilci. Menim, da se bo v prihodnosti grafično oblikovanje manj ukvarjalo z barvami in več z barvami materialov. Dizajn Petrovega letala je poseben, da ga je lažje spremljati v zraku, medtem ko izvaja trike. Zgornja stran je temno siva z nekoliko rdeče, ki je njegova najljubša barva. Spodnja stran pa je prazna. Prihajam iz sveta motociklističnega dirkanja, zato smo svoje znanje uporabili tudi tukaj in ga združili z znanjem Petrove ekipe. Povezuje pa nas adrenalin.

PB: Burasca je tudi eden sadov slovensko-italijanskega sodelovanja. Kako to, da ste za izdelavo izpušnega sistema obrnili na slovenskega proizvajalca?

AD: To je evropska zgodba. Srečo imamo, da živimo v Evropi, sem imam tudi srečo,

da živim na območju Sredozemlja. Nekoč je veljalo, da je to središče sveta. Njegov popek. Tu se je rodila demokracija, grška kultura, nato rimska civilizacija pa renesansa. Zato je to posebno območje, kot nekakšen bermudski trikotnik. [smeh] Živim v središču tega trikotnika, Slovenija pa je temu blizu. Po načinu razmišljanja smo si bližji tudi ljudje, ki tu živijo. Res, Akrapovičev izpuh je kot izklesana marmornata skulptura. Izpuh sam je po navadi industrijski izdelek, Akrapovič pa je takšno percepcijo prvi spremenil – njegov izpuh je postal umetniško delo. Ko sem se odločil za obliko izpuha na burasci, sem se odločil za dva dušilca. Ko sem ga oblikoval, sem si rekel, da mora motociklu dati dušo, nekaj ga mora okarakterizirati: to sta sprednji žaromet in izpušni sistem. Če ti uspe pri teh dveh stvarih, si dejansko naredil dober motocikel. Želel sem res dober izpuh, ne samo izpuh zaradi izpuha, ker tam pač mora biti. Fantom v Akrapoviču ni bilo treba veliko razlagati, vse so takoj razumeli. Izpuh je bila prva stvar, ki smo jo izdelali pri burasci. Ko sem ga prvič videl v živo, sem bil pomirjen, vedel sem, da nam bo uspelo. Akrapovič je nekaj več kot samo izdelovalec izpušnih sistemov. Narekuje trende.

PB: Zakaj se niste odločila za električno gnano burasco?

AD: Zato, ker sem želel rezultate v zelo kratkem času, kar bi bilo z elektriko težje dosegljivo. Zdaj pa razmišljamo tudi o tej možnosti in se že povezujemo s podjetjem, ki izdeluje elektromotorje.

PB: Bi v svojem življenju kaj spremenil, ko se danes ozrete nazaj?

AD: [razmišlja] Si! Skrajšal bi čas, ki sem ga preživel na plaži [smeh], da bi lahko kakšnih deset let prej počel to, kar počnem zdaj. S tem, kar počnem zdaj, sem zelo zadovoljen, čutim, da imam še dovolj moči, čeprav se vse bolj redim. [smeh] V glavi imam še celo kopico načrtov, veliko dela me še čaka in prepričan sem, da ga bom opravil. Ponošen sem in vesel, da je moje delo tudi moj hobi. Rad bi se še dolgo vozil z motociklom.

Po prijetnem pogovoru sva jo družno mahnila na Via Panoramico 'na en džiro' z Drudijevim motociklom burasca 1200. Dan je bil popoln. Za oba. 🇮🇹



TEKST TINA TORELLI FOTO ADRIA MOBIL

ŽIVLJENJE JE GIBANJE

V reviji Avto, predhodnici revije Avto magazin, s katero danes playboyevci tesno sodelujemo v okviru iste založniške hiše, so leta 1967 zapisali: »Prikolica je vikend, ki ga lahko vsako nedeljo postaviš na drug kraj; ves dopust ti spremeni v eno samo potovanje,« nato pa adrio 305 odpeljali na morje čez Vršič ... s fičkom.

Na veliko najlepših spominov v mojem življenju je pripeta prikolica znamke Adria. Prvih prikolic s široko modro črto se spomnim še iz časov, ko je naša družina s preobloženo Renaultovo petico potovala na morje - zdela se mi je kot grad na kolesih in želela sem si, da bi jo imeli tudi mi. Naslednja, nekoliko večja, prikolica mistral, me je kot osnovnošolko kar nekaj let vsako poletje čakala v Stella Marisu. V lasti podjetja, kjer je bila zaposlena mama, je bila za en cel teden čisto naša. Kasneje Adrijine prikolicе v mojih spominih zamenjajo avtodomi. Eno od vrhunskih avtodomskih pustolovščin si na primer vsako leto privoščimo člani uredništva Avto magazina, saj nam Adria Mobil posodi B&B na kolesih, ki v času sejma motociklov Eicma za nekaj dni postane naša milanska baza. Adrijin avtodom pa je zadnja leta zame tudi znamenje, da sem na dirki našla začasno prebivališče športnega superzvezdnika. Ekipa Red Bull KTM Factory Racing na



Dakarju namreč že nekaj let moči nabira v Adrijinih avtodomih, medtem ko se vojska netovarniških tekmovalcev hočeš nočeš hrupu agregatov nastavlja v šotorih. Adrijini avtodomi so na dirkah, kot je Dakar, čisti luksuz, rezerviran za kralje vzdržljivostnega relija – temu primerno so mobilni domovi tudi kraljevsko opremljeni, obenem pa gre za test vozil brez primer: če gredo po tistih cestah, gredo domala povsod!

NA ZAČETKU JE BILA PRIKOLICA

Tako je, prikolica znamke Adria, ime katere še danes asociira na preživljanje prostega časa ob Jadranu. Pisalo se je leto 1965, ko je inženir Martin Sever, znan tudi kot oče

prikolice, po zeleni luči direktorja podjetja IMV Jurija Levičnika s svojo ekipo razvojniki sestavil prvi prototip prikolic adria 375, ki je bila prodana na Švedsko. Prvi prikolic na Švedskem je hitro sledilo naročilo 500 novih in začela se je slovensko-švedska prikoličarska naveza. Adrijini strokovnjaki so že naslednje leto nadgradili švedsko prikolico opia in jo poimenovali opatija. Prvima modeloma so sledile prodajne uspešnice adria 305, adria 308 in adria 450 – rojena je bila prva generacija prikolic adria. Prodajno načelo 'lahka in dobro opremljena prikolica za ustrezno ceno' se je izkazalo za uspešno in IMV se je proslavil kot prvi proizvajalec prikolic, ki je uvedel dvojno zastekljena okna, centralno ogrevanje in centralni odtok odpadne vode. Štiri leta po izdelavi prve prikolic smo Slovenci naredili že deset tisoč enot in v Evropi ni bilo več ljubitelja karavaninga, ki Adrijinih prikolic ne bi poznal. Leta 1970 je imel IMV predstavnštva že v devetih evropskih državah, do leta 1975 pa so odprli še dve tovarni, v Brežicah in v belgijskem Deinzeju. Proizvodnje niso načeli niti mukotrpno reorganiziranje v tozde, prepoved vožnje z avtomobilom ob nedeljah v večini zahodnoevropskih držav in tudi ne veliko pomanjkanje goriva.

RAST, HUMANITARNOST IN PODIRANJE MEJA

Potovalni turizem v obliki večje ali manjše hišice, ki jo avtomobil vleče za seboj, se je v Evropi sredi sedemdesetih že dobro uveljavil in v Novem mestu so začeli razmišljati o ameriški viziji turizma (in bivanja): o avtodomih in mobilnih hiškah. Toda še preden so zagrizli v nove sanje, so s prikolicami pomagali prizadetim na takrat številnih potresnih območjih: na Tolminskem, v Posočju, Furlaniji in Črni gori. Leta 1978 je IMV predstavil svojo drugo generacijo prikolic in Adrijina kolekcija je le 12 let po začetku štela že 14 modelov in 22 tipov. Točno na prelomu desetletij je Adria dosegla enega od vrhuncem in na trg poslala kar 26.757 prikolic, največja novost pa je bila prikolica adria 580 grand de luxe v več izvedbah. Novosti so bile tako funkcionalne kot modne, največje zanimanje med kupci pa je vzbujal servisni center ali osrednja krmilna plošča, skoraj znanstvenofantastični pripomoček, ki je osrečil najzahtevnejše kupce. In, pozor, leta 1982 sta nastala še prva avtodoma na osnovi dostavnih vozil znamke Renault. Čas je bil za nov začetek ... ob moderni, aerodinamični prikolic mistral, ki jo je oblikoval francoski dizajner Joel Bretecher.

OLIMPIJSKE IGRE IN SE VEČ SPREMENB

V Sarajevo je znamenitega leta 1984 odpotovala tudi prikolica adria, ki jo je videl ves svet, in od takrat je Adria tesno povezana tudi





ADRIA MOBIL – ZGODBA O USPEHU



z zimskimi športi in športniki. Olimpijskim bojem so se sredi osemdesetih žal pridružili tudi trenutki resničnega boja, saj je ob koncu desetletja IMV razpadel na štiri kose: na Adrio Mobil, Revoz, TPV in TADO. Avtodome so na veliko začeli izdelovati v Belgiji, proizvodnja prikolic se je preselila v Novo mesto, v Črnomlju pa so začeli graditi novo tovarno. IMV je kmalu zatem postal holding delniških družb Revoz, Adria Caravan in TPV, dokler ni leta 1990 Adria Caravan zastavila kot samostojna družba z minimalnim kapitalom in prezadolenimi podjetji v tujini. Naslednje leto so v poskusu internacionalizacije podjetja ustanovili Adrio International. Ker se vsi ni izteklo tako, ko bi si želeli, je v začetku devetdesetih let Adria neumorno polnila časopisne stolpce – tokrat ne zaradi inovacij in uspehov, temveč zaradi težav. Slovenija je bila rojena, Adria Caravan je bila v zatonu, a prikolica je bila konec koncev izdelek podgorske pameti. Našlo se je dovolj patriotskih duš, ki so preprečile razprodajo družbe, apel slovenski javnosti za pomoč pri reševanju podjetja je podpisalo vseh 17 direktorjev in vodij podjetja. Tu zgodba postane skrajno politična in vas z njo ne bomo utrujali – dejstvo je, da so leta 1995 proizvodnjo prikolic z Adrie Caravan, ki je šla v stečaj, prenesli na invalidno podjetje Adria Mobil in iz pepela je vstal feniks.

NOV ZAČETEK IN DOLG KORAK V PRIHODNOST

Sredi devetdesetih let je dolgoletni generalni direktor Danilo Plesničar predal krmilo Sonji Gole, ki je pred tem skrbela za finance.



Evropska panoga karavaninga je bila v tem obdobju v krizi in bojevati se je bilo treba za vsakega kupca. Leto 1997 je bilo pomembno tudi zato, ker je novomeško podjetje vnovič razvilo prototipe mansardnih avtodomov, ki so jih tuji distributerji že nestrpnost pričakovali. Dve leti zatem je Adria Mobil predstavila prikolico auro, ki je takoj obveljala za prikolico nove generacije, saj je ponujala razkošno bivanje za dve osebi. Poleg aure je novomeško podjetje na sejnih v Parmi in Düsseldorfu istega leta predstavilo tudi polintegrirani avtodom coral. Istega leta so prodajo počitniških enot razširili še na Japonsko, Finsko, Irsko in Norveško. Avtodomi adriatik in vani adria so na prelomu tisočletja šli za med in Adria Mobil je znova stala na obeh nogah.

TRETJE TISOČLETJE

To se je v Adrii Mobil dejansko začelo nekoliko pred časom, saj je bilo podjetje vedno usmerjeno v prihodnost. Prikolica aura se je uveljavila na evropskem trgu, na pohodu sta bila sedma generacija prikolic adiva in avtodom stargo, narejen na Mercedes-Benzovem podvozju. Direktorica Goletova je prejela nagrado gazela za najhitreje rastoče slovensko podjetje, predstavili so nov van win in prototip adria dom. Sledila sta adora kot predstavnica osme generacije prikolic ter mini avtodom 3-way na podvozju renaulta traffica. Leta 2004 je generalna direktorica Sonja Gole postala menedžerka leta, svoj 40. rojstni dan pa je Adria Mobil praznovala tako, kot najbolje zna: z deveto generacijo prikolic action, ki je na nizo-zemskem trgu prejela nagrado za počitniško prikolico leta, ter s prvim integriranim avtodomom vision. V letu 2007 je bila Adria že

V petdesetih letih je nastalo 580 tisoč izdelkov znamke Adria, trgovska mreža danes šteje 400 predstavnikov, število doživetij za uporabnika pa je – neskončno.





najbolje prodajana blagovna znamka avtomobov v Evropi. Predstavili so novo serijo avtomobov coral compact in adria 4 twin, novega predstavnika v razredu van. Leto 2008, ki je v večino podjetij prineslo krizo, je Adria Mobil pričakala dobro pripravljena. Na gospodarske turbulence je odgovorila z novim modelom avtomoba polaris, zasnovana na Mercedes-Benzovem baznem vozilu sprinter, ki od daleč in od blizu opozarja, da sodi v razred luksuznih avtomobov. Novinec v najpopularnejši seriji avtomobov coral supreme edition je prinesel svež dizajn in nove materiale. Leta 2009 je Adria predstavila tudi nov avtomob matrix, v katerem so združili vse prednosti mansardnih in polintegriranih avtomobov. In ker v Adrii niso pozabili na prikolice, sta istega leta prišli na trg dve novosti: klasična adria alpina za vse letne čase in adria aviva za poletna potepanja.

TUKAJ IN ZDAJ

Rast Adrie Mobil je neustavljiva, v zadnjih letih so iz Novega mesta poslali na svetovni oder potovalnega turizma resnično izjemne izdelke. Novo serijo avtomobov sonic, prikolic aviva, nove vane z dvignim spalnim kotičkom na strehi ter bazno vozilo znamke Citroën prav te dni predstavljajo na najpomembnejšem sejmu karavaninga v Düsseldorfu. Z zadnjimi inovacijami so oplemenitili oblikovalsko-inženirsko zapuščino preteklih šestih let, v katerih so Adria Mobil okronali s številnimi priznanji, med drugim je nemška revija Reise Mobil po izboru bralcev novomeško podjetje kar petkrat nagradila s priznanjem kōnig Kunde ('kralj kupcev'). Sledile so nove serije, vedno večje zahteve kupcev pa je Adria zadovoljila tudi z inovativno zasnovanimi kopalnicami, imenovanimi adria ergo bath, ki na enem kubičnem metru prostora združujejo moderno tuš konzolo, inovativen sklopni umivalnik





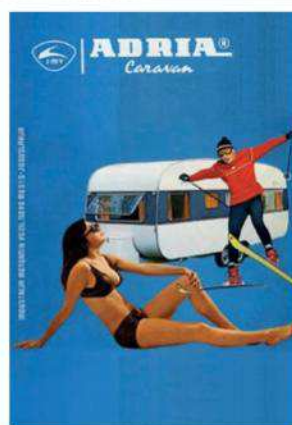
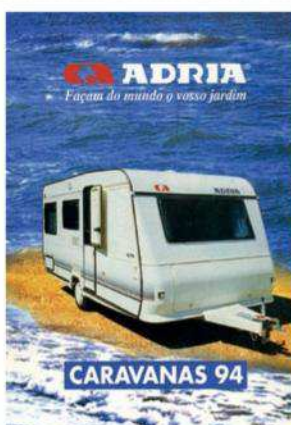
ADRIA MOBIL – ZGODBA O USPEHU



ZGORAJ: Gasilska fotografija ob prvih prototipih avtodomov leta 1982

Zgodba o ljudeh z Adrie je pravzaprav zgodba o generacijah. V petih desetletjih je Adrijino poslanstvo udeleženo veliko število požrtvovalnih posameznikov.

LEVO: Leta 1970 so Adrijine prikolicke dobile modri pas.



in WC, s kuhinjami smart kitchen, z izboljšanim ogrevalnim sistemom in genialnimi tlori-snimi rešitvami. Za model adria matrix supreme je podjetje prejelo priznanje european innovation award (EIA), leta 2012 pa je Adria vladala že v vseh cenovnih razredih potovalnega programa z najširšo paleto vseh arhitekturnih različic karoserije: integrirano, polintegrirano, mansardno in crossover. Izjemno kakovost in estetiko Adrijinih izdelkov zdaj vsako leto potrjujejo nove nagrade in priznanja, prodajna ponudba Adrie Mobil je na svojem področju dobila kultni status. Pa ne samo to,



s predstavitvijo novih izdelkov so šli v čisti futurizem, ne da bi pri tem izgubili osnovne DNK. V jubilejni kolekciji iz leta 2015 izstopa prikolica altea4four, ki zabava s funkcionalno zasnovo in številnimi možnostmi personalizacije. Poleg nje so lani predstavili tudi svojega paradnega konja, integrirani avtodom sonic supreme, prenovljena serija prikolic adora pa je navdušila s panoramskim oknom.

NAPREJ V PRIHODNOST

Ob legendarnih prikolicah adria 375 s širokim modrim pasom, ki ponazarja Jadransko morje, so sodobne luksuzne prikolicke, kot je denimo astella glam edition, pravi premični hoteli s petimi zvezdicami. Delo vizionar-skega nemškega oblikovalca Georga Gedla je v preteklosti zasejalo semena prihodnosti, ki so obrodila zmagovalno oblikovalsko strategijo Adrie Mobil. Skupaj z zunanji-ma oblikovalskima studiema, slovenskim Gigo-designom in nemškim DesignQuadrat, jih diktira smer naslednik legendarnega Stanislava Lukšiča, razvojni guru Anton Kastrevc. Sedemnajst izdelčnih družin in njihovih 115 modelov ni le pametnih, temveč tudi lepih, kar jim daje status idealnega življenjskega sopotnika. Kdo pravi, da se nekaterih stvari ne da kupiti?



Brezskrbno na pot!

Poletje je tu! Počitnice, izleti in potovanja nas napolnijo z energijo in poskrbijo za nove nepozabne dogodivščine. Uživajte v soncu, morju ali gorah.



SEAT Leon Cupra 290

PROMOCIJSKO SPOROČILO

Sodobna tehnologija in navdušujoč dizajn v kombinaciji z nepremagljivo zmogljivostjo in odlično uporabnostjo. Seat Leon CUPRA 2.0 TSI 290 na najboljši možni način uteleša vrednote znamke SEAT. Z močjo do 290 'konjev' novi Leon CUPRA ni le najzmogljivejši model v izjemno uspešni družini Leon, ampak je tudi do zdaj najmočnejši SEAT-ov serijski

avtomobil. In tudi najhitrejši. Pogon in podvozje Leona CUPRE zagotavljata maksimalen užitek v natančni vožnji. Z bogato opremo in odlično kakovostjo predstavlja novi CUPRA izvrstno razmerje med ceno in vrednostjo. Nova športna ikona v SEAT-ovi ponudbi je zdaj prvič na voljo kot petratna izvedba in tudi kot trivratni Sport Coupé.

Leon CUPRA je svoje neverjetne športne zmogljivosti dokazal tudi na Nürburgringu, najzahtevnejšem dirkališču na svetu, in ob prihodu na sceno podrl rekord steze za avtomobile s sprednjim pogonom.

Več o novem SEAT-u Leonu Cupra na www.seat.si.

Italijanska ponudba za lačne

Na bencinskih servisih OMV s ponudbo VIVA sendvičev pripravljamo dnevno sveže dobrote, ki zadovoljijo še tako zahteven okus. Sendvič Panini s pršutom vas bo prepričal s hrustljavim kruhom Panini, tankimi rezinami slastnega pršuta, sočno mocarelo in svežim paradižnikom, piko na i pa mu da edinstvena koktajl omaka. Pri sendviču Panini s šunko in sirom pa smo okusen kruh Panini napolnili s šunko, sirom in zeleno solato, okuse pa prav tako povezuje slastna koktajl omaka. Preverite tudi druge jedi v naši italijanski ponudbi, ki jo med drugim sestavljajo okusni špageti po bolonjsko, sočni pici Margerita in Klasika ter Focaccia Vege in Rustika. Vabljeni!



www.omv.si



So sanjske počitnice prav tisto, kar potrebujete?

Poletje je čas počitnic, dogodivščin in čas, da izpeljete vsa odložena prijetna opravila. Zakaj bi imeli ob tem denarne skrbi? V banki SKB so za vas pripravili zelo ugoden Poletni kredit

s fiksno ali spremenljivo obrestno mero in hitro odobritvijo. Ob sklenitvi turističnega zavarovanja Generali Turist z asistenco v tujini pa dobite gotovinski kredit še ugodneje.



IBIZA

♥ IBIZA

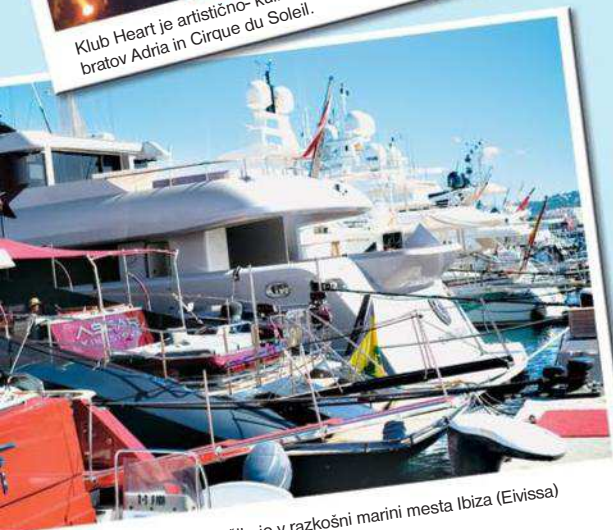
Vrli fotograf Dean Dubokovič je ob svojem jubilejnim, 30. obisku kulture Ibize ustvaril serijo pričujočih fotografij, ki bodo v vseh pravih ljubiteljih lepega, dobrega in okusnega zagotovo prebudile najlepše občutke.



5 Klub Heart je artistično- kulinarčni projekt slavnih bratov Adria in Cirque du Soleil.



1 Na plaži Benirrás na severnem delu otoka si privoščite jogo.



5 Imate jahto? Privežite jo v razkošni marini mesta Ibiza (Eivissa) in imejte sobo z morskno kopeljo ...



5 V Heartu je cirkus nonstop, www.heartibiza.com.



5 Ne samo nočni klubi, tudi rajski zalivi so simbol Ibize. Za vroče noči in počitek čez dan.



5 Stari del mesta Ibiza



5 V klubu Heart je vedno ekstravagantno!



7 Dragan Nikolić, VIP-manager kluba Blue Marlinu, ter Ajda Domicelj in Vid Pirš, ki prav tako delata v tem klubu.



5 Na žuru med mladino ob glasbi Davida Guette ob peti uri zjutraj ...



6

Prijetna senca v restavraciji Juan y Andrea, ko žurerji obmolknejo. hedonisti pa že izbirajo ribe ...



6

1

Juan, eden od lastnikov elitne restavracije, z ženo



6

... v vitrini te takole pričakajo morske nimfe.



6

V Juan y Andrei pridejo na svoj račun ljubitelji vsega surovega.



7

Zunanji del elitnega kluba Blue Marlin, kjer je VIP-manager Slovenec Dragan Nikolič.



5

Ko ješ, ti v Heartu lahko tudi pride.



5

Postrežba ostrig v Heartu je res na nivoju!

Ah, plaža Sa Trinxà! www.satrinxà.com

2



Uganete, kaj je to?



6

Pred hedonističnim vstopom v restavracijo Juan y Andrea, juanyandrea.com.



IBIZA

♥ IBIZA



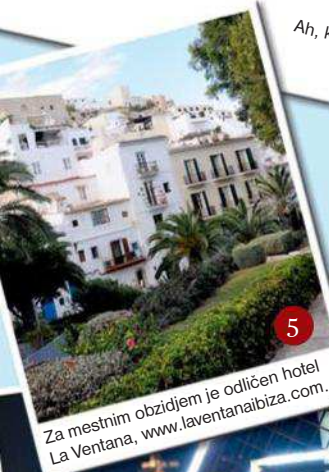
Še ena prelestna plaža na Ibizi



Dekleti v Beach Baru el Chiringuito, elchiringuitoibiza.com

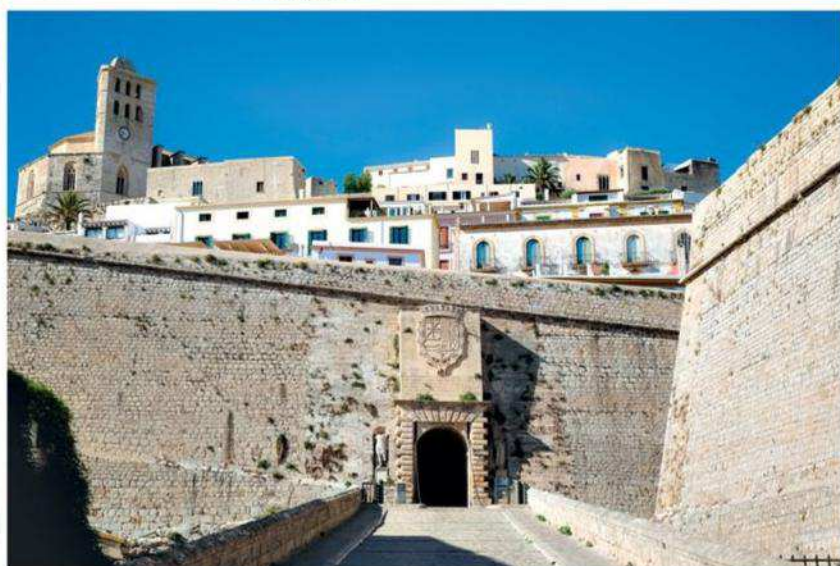


Levo Hard Roch Hotel Ibiza, desno Ushuaia Ibiza Beach Hotel. Mi gremo v Ushuaia!



Ah, kluba Heart ni nikoli peveči!

Za mestnim obzidjem je odličen hotel La Ventana, www.laventanaibiza.com.



Na Ibizi si uživač privošči tudi miren sprehod, ko večina ponočnjakov še spi.



Na fotografiji na desni strani pogledajte, kaj je prinesel mladenič.



Še eno morsko tihožitje iz kluba Heart



 **PLAYBOY** SHOP.com



Vanji PO POLETJU

TEKST URŠKA KOŠIR FOTO ARHIV PROIZVAJALCEV, BARBARA FARTEK

Letošnje poletje so popestrili trije vrhunski izdelki: jahta SEAFARING 44, očala po meri LAIBACH & YORK in zapestnice SAILBRACE. Vsi izdelki so prišli na trg pred kratkim, pritegnili so veliko pozornost doma in še bolj na tujem ter že žanjejo uspeh vanje vloženih ustvarjalnosti in truda. Njihova skupna lastnost je, da se vsi ponašajo z napisom Made in Slovenia. Ustvarili so jih izjemno zanimivi posamezniki in njihova lastna podjetja.



LAIBACH & YORK

Industrijski oblikovalec Blaž Oberč, ki je po izobrazbi tudi optik, je postavil lastno znamko ekskluzivnih očal. Najprej jih je izdeloval le serijsko, od začetka letošnjega leta pa jih dela tudi po meri. Ko je za Bežigradom v Ljubljani odprl lastno optiko, tam ni želel le (pre)prodajati drugih znamk, ampak je trgu želel dati tudi nekaj svojega: »Od nekdanjega rad ustvarjam in vse življenje sem že povezan z oblikovanjem. Prek matere, ki je priznana mednarodna očesna strokovnjakinja, sem povezan tudi z oftalmologijo in tako sem z lastno znamko Laibach & York združil oboje.« V ime znamke Laibach & York je združil imeni mest, kjer je oblikovalec živel in odrasčal, imeni Ljubljane in Toronta. Kakor se je njegovo življenje prelivalo med starim evropskim mestecem in popolnoma modernim vele mestom, takšna so tudi očala, v katerih je združena energija obeh. Očala so svetovljanska, zato številne po svetu presenetijo, da so v celoti narejena v Sloveniji. No, resnici na ljubo je



Pri korekcijskih očalih je bila v sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja izbira zelo omejena – obstajalo je nekaj klasičnih oblik očal, izbira materialov okvirjev in vrst leč je bila prav tako majhna. Danes je povsem drugače, saj novi materiali in tehnologija omogočajo veliko novega in domišljij oblikovalcev tako nima meja. Očala so tako lahko kovinska, oblečena v kačjo kožo, les, celo v marmor ...



tako z marsičim izpod Alp, dokler človek ne spozna vsega, kar se rojeva pri nas. Oberčeve oblikovalske ideje se porajajo v Ljubljani, proizvodnja pa poteka v Trbovljah, kjer je preživel prvih šest let svojega življenja. Izjemno udobna in funkcionalna očala so narejena iz povsem lahke in hipoalergene acetatne plastike najboljšee kakovosti, in sicer povsem po meri obraza stranke ter po njenih željah. S stranko se pogovorijo, saj je pomembno, čemu očala služila, vožnji, športu, branju ... Sledi meritev obraza in poizkus že narejenih nosnikov, ali kateri ustreza, sicer ga naredijo posebej zanjo. Nato izdelajo podobo stranke z očali (frontal), skupaj izberejo ročke, stranka izbere barvo in naredi se nekaj poizkusov očal ter 3D-animacija. V končni fazi povsem po meri naredijo okvir samo zanjo. Vsi pridobljeni podatki se shranijo, tako da brez težav ukrepajo, če bi se očala kaj poškodovala ali če stranka želi očala v drugi barvi. »Očala po meri smo začeli izdelovati na začetku letošnjega leta, a imamo že več povpraševanja, kot jih lahko v določenem času naredimo,« pravi Blaž. Na očalih se ponosno sveti napis Made in Slovenia. »To se mi zdi izjemno pomembno sporočiti svetu – če je nekaj dejansko narejeno v Sloveniji, naj to tudi piše. Sicer pa to vedno bolj postaja sinonim za kakovost. V Ameriki so dobrine z napisom Made in Slovenia zelo dobro sprejete, ponekod celo veliko bolje kot na primer razvpiti Made in Italy, ki je danes že povsem razvrednoten,« meni Blaž. Njegova vizija za letos sta dve novi kolekciji s posebno inovacijo pri samih okvirjih. V prihodnosti si želi v Sloveniji izdelovati in od tod po svetu prodajati vrhunske okvirje. Blaževa primarna cilja sta ameriški in kanadski trg, poleg slovenskega z okolico. Znamka je že zelo cenjena med slovenskimi kupci in modnimi strokovnjaki, počasi, toda vztrajno se uveljavlja tudi v tujini.



Seafaring, plovilo za raziskovanje, dopustovanje, čarter ali umirjeno križarjenje, je na voljo v treh izvedbah: kot trawler, coupe in flybridge. Pazljivo preiščljen razpored opreme z odlično izkoriščenim prostorom omogoča veliko udobje. Izjemen je 360-stopinjski pogled iz salona.





S 1750 litri goriva in 500 litri vode se lahko podate na dolgo križarjenje brez slabe vesti, da boste pripravili celo premoženje za gorivo.

SEAFARING 44

Nova lepota je po morju prvič zaplula letošnja pomlad. Seafaring, 14-metrška motorna jahta, je plod slovenskega dela, vse od ideje, načrtovanja, oblikovanja zunanosti in notranosti do proizvodnje in trženja. Za vse to skrbi ekipa izkušenih ljudi, ki jih vodi Miha Gregorčič, idejni vodja in direktor podjetja Seafaring Yachts. Plovilo je že na prvi predstavitvi letošnjega marca v avstrijskem Tullnu pritegnilo veliko pozornost javnosti in nič drugače ni bilo na Internautici v Portorožu. Da gre za vrhunski izdelek, potrjujejo tudi nagrade, ki jih je jahta seafaring takoj prejela za slovensko plovilo leta, jadransko plovilo leta in jadranski izdelek leta.

Na vprašanje, zakaj se je sploh lotil takšnega projekta in od kod mu pogum zanj, nam je direktor Gregorčič odgovoril: »Navdih sem dobil iz ljubezni do morja, raziskovanja, premikanja mej in osebnih izzivov. Več kot 15 let sem vsako leto dopustoval na vodi z raznimi jadrnicami, gliserji in polizpodravnimi barkami. Prelomnica je bila, ko smo v garaži s prijatelji sami izdelali manjše plovilo dolžine osem metrov in ga tudi opremili. Ideja o lastni blagovni znamki in liniji plovil pa je plod strasti in želje po vodenju lastne izdelavnice. Ko združimo zmožnosti in dobro idejo z dobro ekipo, je rezultat zagotovljen.« Že od nekdanje ljubiteljske ladjedelnic in bark na Jadranu ter potovalnih

polizpodravnih plovil s severa Evrope, ki so znana po uporabnosti za velike vode oziroma nemirna morja. Po letih iskanja rešitev in idej je s priznanim slovenskim navtičnim arhitektom Andrejem Justinom začel razvijati idejo o trawlerski liniji plovil, celoten projekt je od začetka do splavitve trajal 18 mesecev. Sprva sta poiskala ekipo, ki je izdelala prototip, podjetje Oceantec z Jesenic je poskrbelo za izvedbo, tehnični del projekta je vodil Severin Višnar, obliko je zasnoval Luka Zajc, celotna investicija pa je bila izvedena pod okriljem Grupe Plastofarm iz Dolenjske. »Seafaring je plod lastne želje po odkrivanju in udejanjanju novih razvojnih zmožnosti. Skozi vse faze nas je usmerjala ideja keep it simple, torej ideja preprostosti, in nastal je produkt, ki je moderen in drzen, a hkrati preprost in uporaben.«

Posebnost jahte seafaring je gotovo majhna poraba. Pri dolžini 14,39, širini 4,25 metra, ugrezu 0,90 metra in hitrosti deset vozlov (največja hitrost je 15 vozlov) porabi zgolj en liter goriva na prevoženo miljo oziroma deset litrov na uro. To pomeni, da 1750-litrski rezervoar posadko pripelje kar 1750 navtičnih milj daleč, medtem ko je poraba konkurenčnih plovil v tem razredu kar za tretjino večja. Oblika trupa je zasnovana po jadrnicah, zato je odpor pri plovbi zelo majhen, majhna poraba pa omogočajo tudi majhna teža plovila, ki tehta zgolj 7500 kilogramov, hidrodinamična oblika in visokotehnološka struktura. Na strehi so lahko sončni paneli, ki poskrbijo za vse energetske potrebe med bivanjem na krovu. Jahta se ponaša z certifikatom CE kategorije A (Ocean category), kar je najvišji varnostni razred. Izpodriv barke znaša 7500 kilogramov, poganja jo šestvaljni motor steyr SE z močjo 169 kilovatov oziroma 231 'konj'. Osnovna različica z dvema kabinama stane 292 tisoč evrov brez davka na dodano vrednost. Kdor želi, kaj posebnega, mora za to, kakor je običajno, doplačati, na primer za različico jahte s tremi kabinami 5350 evrov, za barvo trupa v želeni barvi 4400 evrov, za tik v kokpitu 5400 evrov, za rezervoar za fekalije 2500 evrov, za klimatsko napravo 17.200 evrov in sistem za gretje 7400 evrov, za 1600-vatne sončne celice na strehi z avtomatsko regulacijo 6500 evrov, za hladilnik z zamrzovalnikom 1450 evrov ... Podjetja Seafaring Yachts za prihodnjo sezono načrtuje izdelavo petih plovil in leto za tem do deset. Za obstoječo barko imajo že podpisane pogodbe s prodajalci z vsega sveta, iščejo pa še nove. Izrisano imajo že novo, večjo barko dolžine 62 čevljev oziroma 18,89 metra, eden od zastavljenih ciljev pa je tudi razvoj plovila seafaring 44 full hybrid, ki bo še bolj ekološko naravno od obstoječe čudovite jahte.



Prijubljena hrvaška znamka Aqua, znana po tem, da v svojo prodajno ponudbo ne uvršča tujih znamk, je zapestnice sailbrace kot enega od treh tujih izdelkov uvrstila v svoje trgovine v več kot desetletju obstoja znamke. Sailbrace je pod svoje okrilje vzela tudi znamenita italijanska veriga Marina Yachting.



»Prvih 800 zapestnic sva naredila v Žigovem stanovanju, material sva hranila v garaži. V enem letu sva toliko napredovala, da imava zdaj vsaj kolikor toliko dostojno pisarno s klimo. Cilj za naslednje leto je veliko skladišče,« razkrije Andraž.



SAILBRACE

Elegantne zapestnice v obliki sidra so letošnja velika poletna uspešnica, obnorele so tako staro kot mlado. Le malo ljudi ve, da sta znamko Sailbrace razvila podjetna mlada Slovenca v zgodnjih dvajsetih letih, Žiga in Andraž. Prvi je po izobrazbi arhitekt, drugi ekonomist, družita pa ju dolgoletno trdno prijateljstvo in ljubezen do jadrnanja. S priimkoma in svojo podobo se ne želita izpostavljati, saj želita, da zgodbo govorijo njihovi izdelki. Na trg sta jih lansirala pred enim letom, ideja je dozorela le tri mesece pred tem. »Konec lanskega marca sva dobila idejo in jo zelo hitro izpeljala. Samo to sva delala 24 ur na dan in sedem dni na teden. Rezultat je na dlani, saj sva imela lani 300 naročenih zapestnic, letos je naročil že več kot 40 tisoč,« pove Žiga, ki je bolj umetniški član ekipe. Zgovoren je tudi podatek, da je bilo lani poleti, dobre štiri mesece po začetku poslovne poti, njune zapestnice mogoče kupiti v Sloveniji in na Hrvaškem v 21 trgovinah. Danes so njihovi izdelki na voljo že v 130 trgovinah po vsem svetu, od Velike Britanije, Nemčije, Belgije, Nizozemske, Italije, Portugalske, Španije do Karibov, Kanade in Mehike. Pri Playboyu pravimo, da je zaradi jasne vizije in močne volje obeh nadobudnih mladih podjetnikov to šele začetek. Sailbrace je zgodba o prijateljstvu, gre za udeležanje ideje o moči in stabilnosti, gre za povezavo z nekom, ki v srcu človeka zaseda posebno mesto in mu stoji ob strani



WE ARE SAILBRACE

WWW.SAILBRACE.COM



Zapestnice sailbrace so namenjene vsem ljudem, ki želijo nekemu pokazati, da je kot sidro v njihovem življenju. Obstajajo trije modeli, odvisno od obdelave sidra, ki je lahko rudinirano, pozlačeno ali pa se blešči v rožnatem zlatu.



odvijati! Na začetku so bile serije majhne po sto kosov, letos pa se je vse skupaj razvilo v izjemen posel. Zdaj sva v pisarni po deset ali enajst ur nad dan, povprečno od devetih zjutraj do sedmih zvečer. Včasih se še doma pod tušem česa spomnim in potem zjutraj prelevam v avtu ... Skratka, to je služba 24/7, od katere se je zelo težko odklopiti.« Zapestnice sailbrace so v celoti narejene v Sloveniji. S tem mlada podjetnika zavestno podpirata domače gospodarstvo. V lokalni vrvarni izdelujejo trakce, Zlatarna Celje sidra pozlati. Pakiranje opravljajo invalidska podjetja po Sloveniji, saj Žiga in Andraž menita, da je ljudem, ki so težko zaposljivi, dobro dati priložnost. Nasploh je celoten projekt zastavljen izjemno etično. Žiga pravi: »Pri vsem tem imava kul občutek, saj je cela zgodba zastavljena tako, da ni vmes nobenih izkoriščevalskih poslov. Če bi želela delati predvsem za zaslužek, bi seveda morala proizvodnjo poiskati drugje, ker je v Evropi predvsem ročno delo zelo drago plačano. Ampak midva vztrajava pri tem, saj želiva imeti čim bolj kakovosten izdelek. Poudarek je na zgodbi, ki jo gradiva. Ta uspeh se nama zdi veliko več vreden kot denar. Pri tem je zanimivo, da so naju prvi partnerji neprestano spraševali, od kod uvažava zapestnice sailbrace, saj niso verjeli, da je vse skupaj slovensko. Celoten koncept znamke je namreč zastavljen na ravni svetovnega brenda, bistvo najinega poslovnega modela pa je, da naju tuji in domači partnerji poznajo po sposobnosti, zanesljivosti in ferpleju, po profesionalnosti.« Načrti so veliki. Ne dvomimo, da bo mladima podjetnikoma uspelo, saj se zavedata, da je »treba delati, če želiš idejo realizirati. Če v nekaj verjameš in delaš vse, da bi to dosegel, se to tudi zgodi. Start-up podjetje namreč ni zagotovilo za uspeh že sam po sebi, kot ljudje danes zmotno mislijo. Uspeh pride samo, če si v to pripravljen vložiti celega sebe in ti to sčasoma postane način življenja,« sklene Andraž. Znamka se bo že v bližnji prihodnosti razširila z drugimi izdelki in v preostale dežele. Ob izjemni viziji, trdni volji in fokusu mladih podjetnikov je omejitev zgolj nebo!

ne glede na hude čase. Žiga nam razkrije podrobnosti: »Zgodbo sva začela kot prijatelja v trenutku, ko sva bila oba v težki situaciji. Veliko časa sva preživela skupaj, in ko sva nekega dne sedela na kavi, sva se odločila, da bova naredila nekaj pozitivnega. Začela sva sestavljati ideje in se pogovarjati, v čem sva dobra. Pogledala sva tudi vse najine reference in se združila v start-up.« Njuna osnovna ideja je sprva bila, da bo vse skupaj njun osebni konjiček, hobi. Da bosta kupila že narejene zapestnice, jih lepše repakirala in preprosto preprodala. Po naročilu prvih sto kosov pa sta ugotovila, da so zapestnice slabe kakovosti. Andraž se spominja: »Tako se nama je porodila ideja, da lahko sama skupaj to veliko bolje naredi-



va in se popolnoma posvetila projektu. Kmalu sva dizajnirala zapestnico in embalažo, minimalistično, moderno, ter dodala slogan Anchor yourself to something special!, ker naju povezujeja močno prijateljstvo in ljubezen do jadrnanja. Potem se je začelo

www.sailbrace.com





Tin Vodopivec v Štihovi dvorani Cankarjevega doma s svojim tretjim celovečernim šovom stand-up komedije *Desert*.

TEKST GREGOR ZALOKAR
FOTO MARKO ALPNER, ARHIV AML, ARHIV FESTIVALA PANČ, JERNEJ KOKOL, TOMAŽ KOS, IVANA KREŠIČ, MARKO DELBELLO OCEPEK, MARKO PIGAC, PROFIMEDIA, SAŠO RADEJ

SMEHA • POLNA DOMAČA SCENA

Stand-up komedija je zadnja leta eden najbolj zdravih delov domače pop-kulture, o čemer priča tudi to, da ji mediji namenjajo veliko prostora. Še pred desetletjem so pionirji slovenskega stand-upa nastopali v alternativnih klubih, danes pa so prisotni vsepovsod: v Cankarjevem domu in gledališčih, na radiu in televiziji ter na počitniških turnejah.

Glavni žarišči stand-up komedije pri nas sta Ljubljana s poletnim in zimskim festivalom Panč ter specializiranim Klubom smeha 10ka, ki poleti gostuje na vrtu PEN-a, ter Maribor z močnim jedrom okoli ekipe Zavoda za kulturo Standup SI. K priljubljenosti stand-upa v Podalpiju seveda prispevajo tudi gostovanja svetovnih zvezdnikov, kot so Eddie Izzard, Jimmy Carr in Dylan Moran v aranžmaju Tina Vodopivca.

S stand-upom se danes v Sloveniji bolj ali manj profesionalno ukvarja več kot 50 komikov, skoraj vsak izmed njih lahko dobi resen radijski ali televizijski angažma. Profesionalni igralci so še pred nekaj leti nad stand-upom radi vihali nos, zdaj pa se s to obliko komedije spogleduje vedno več znanih obrazov z odrskih desk. Scena se je v zadnjem desetletju razvila do točke, ko začenja ponujati tudi nišne zgodbe: aktualni hit so večeri črne komedije, Perica Jerković je z *Zgodovino selfie butla* zabrisal mejo med stand-upom in monokomedijo, kar nekaj projektov Špas teatra in SitiTeatra pa tudi Tin Vodopivec in Boris Kobal z uspešnico *Staro za novo* brišejo meje med klasičnim gledališčem in stand-upom, roast pa je po zaslugi naveze Jerković-Vodopivec-Valič in tandema Bizovičar-Karas postal eden najbolj gledanih TV-formatov minulega desetletja – v njem je nastopil celo predsednik države. No, slednjega glede na vsepovednost 'Umetnika Republike Slovenije', če si sposodimo Jureta Godlerja, gotovo niti ni bilo težko doseči. Predvidevamo, da bodo naslednji televizijski hit t. i. stand-up speciali vodilnih domačih komikov, k nadaljnjemu povezovanju in promociji scene pa bi prispevalo tudi stanovsko priznanje. Playboyu je stand-up všeč, zato smo k avtorskemu zapisu povabili nekaj najbolj znanih slovenskih stand-up komikov. Zaželeli smo si, da vsakdo zapiše, katera je zanj/zanjo najbolj neustrašna slovenska stand-up šala in katera njegova/njena lastna mu je/ji je najbolj všeč. Eni so se malce bolj razpisali, drugi so bili kratki in jedrnat.

BOŠTJAN GORENC - PIŽAMA

Ob vprašanju, kaj je zame najbolj neustrašna slovenska stand-up šala, ne pomislim na podiranje tematskih tabujev ali smešenje ljudi na navidezno nedotakljivih položajih, ampak na komikovo neustrašnost v odnosu z občinstvom. Le malokrat se namreč zgodi, da je tarča šale prisotna v dvorani (z izjemo roastov, kjer pa komiki od kolegov pričakujemo, da bodo z nami neusmiljeni). Dobro, sam sem nekoč nastopal na poroki, kjer je bil za menoj na vrsti Jan Plestenjak, in nalašč nisem izpustil šale o njem (dokaj nedolžna o tem, kako njegov dobrodelni koncert za žrtve poplav potrjuje veljavnost tistega



starega pregovora, da nesreča nikdar ne pride sama), kar je navidezno dvignilo vložek mojega nastopa, obenem pa dalo Janu priložnost, da se nato pošali na moj račun, s čimer so prisotni dobili še več vsebine. Tako bi za najbolj neustrašne slovenske stand-up šale naštel niz različnih eksperimentov Perice Jerkovića, ki se odmikajo od vzorcev klasičnega stand-upa in s katerimi dejansko tvega prelom komunikacije na relaciji med komikom in občinstvom, kar se mi zdi bolj neustrašno od udrihanja čez politike in estradnike. Sem štejem igro, katerega raka bi najraje imeli, konceptualni imitaciji Jezusa Kristusa (»Mir z mano!«) in Postojnske jame, seveda pa tudi klasično stand-up točko *Aristokrati*, ki si jih je upal izvesti na lanskem Panču. To tveganje se velikokrat izplača in je nagrajeno, obenem pa z njim spodbuja tudi druge komike, da si drznemo stopiti iz okvirov in iskati izvirne forme.

Kar se tiče mojih šal, mi je med enovrstičnicami še vedno najljubša tista, žal še vedno aktualna: »Slovenska podjetja so vse bolj krščanska. Vsa sledijo Jezusovim besedam: Oduščajte!« Pri daljših kosih pa sem pono-



sen na sintezo, ki mi je uspela za zaključek razprave, kako predizbor za Evrovizijo vsako leto Slovence odreši zimske slabe volje in gneva, ko popljujejo nastopajoče. »Leta 2013 predizbora za Evrosong ni bilo, Slovenci nismo vedeli, nad kom naj pizdimo, in smo šli na ulice in vrgli Janševo vlado. Leto pozneje je EMA bila, tako da je morala Alenka Bratušek odstopiti sama.«

TIN VODOPIVEC

Super mi je šala, ki jo izvaja kolega Klemen Bučan, s katerem sva leta 2006 skupaj debitirala v standu-upu. Klemen je to šalo izvajal pred leti in za leto 2007 je bila zelo avantgardna. Sam žanr je bil zelo mlad, ljudje niso vedeli, kaj jih čaka na stand-upu. In ideja, da spoznamo Kekca, našega nacionalnega heroja, v vlogi gangsta reparja, se mi zdi hkrati super bizarna in vrhunska. Ena mojih najljubših šal je o korupciji: »Slovenci smo odlični v korupciji. Po nekih lestvicah smo celo med prvimi na svetu. Ko to povem v Srbiji, so kar malo užaljeni. Nič čudnega, da smo tako dobri v korupciji, ko pa smo vso mladost igrali igrice monopoly! Poanta monopolyja je, da dobiš VES DENAR in vse premoženje IN da vsi ostali PROPADEJO!!! To je takšna lepa DRUŽINSKA igra! Spodbuja solidarnost v družbi, uči otroke pravih vrednot! Igra monopoly je bila najbolj popularna v sedemdesetih. Ravno ko so bili nekdanji prvi možje Istrabenza, Laškega, Merkurja stari kakšnih 15 do 16 let. Hmmm.«

KLEMENA BUČANA NOVODOBNI KEKEC

Danes se snemajo samo še nadaljevanja filmov, najbolj popularne so štirke. *Terminator 4, Umri pokončno 4, Jurassic Park 4, Fick meine bussen 4 ... Zakaj ne bi končno posneli tudi Kekca 4?* Ampak film se ne bi več dogajal v hribi, ampak v GETU. Kekec in Rožle bi za blokom kadila travo.

Rožle: »Jej, jej, Kekec, Kekec. Te pogrešam, veš?! N'kol več skupaj ne paseva krav, tko k' včash.«

Kekec: »Kakšne krave, Rožle, saj veš, da je fotr vse prodal. Od kod pa misliš, da maš to leder jakno?«

Rožle: »?«

Kekec: »Joj, teb' tale džojnt škoduje.«

Rožle: »Ja, Kekec, če maš pa tuko dobr staf, jst ne vem, kje ti tole dobiš. Tole je čist premočno za meneeee!«

Kekec: »Od Kosobrina! On ma najboljši staf ... domače!«

Rožle: »Jeeeee, jej, jej Kekec, pa ne od Kosobrina, on ma najdražji staf. Da se ja ti men s kakšnimi sumljivimi posli ne uba-



daš, od kje tebi tolik d'narja?»

Kekec: »Joj, Rožle, že stokrat sem ti rekel, da dobim vsak mesec 5000 evrov od sponzorjev. Saj bi ti tudi dobil toliko d'narja, če bi bila TVOJA glava na paštetil!«

Rožle: »Aaaaa, zdj sm se pa spomnu, da sm te zjutraj na krh namazou. Veš kwa bi se še boljše počutu, če bi eno zapela, tko k včasih?!«

Kekec: »Kaj je s tabo, jaz ne pojem več. Od kar me je lovec ustrelil, sem reper.«

Rožle: »Kuga si? Aja, to so unga k tkole cincajo?! Pol mi pa eno zarepej ... da vidim, kakšen maš flow?«

Kekec repa:

»Jst pa pojdem in zasejem dobro robo pri ljudeh,

jebeš moko, jst mam hudo koko, travo, gobe, to bo smeh!

U eni roki mam pištolo, v drugi roki zvito mega džolo!

Pozab na šolo, policijsko kontrolo, jst uče u ljublan sred dneva sm ugrabu celo trolo,

a a a, mal okrog se vozu, vmes povozu teto Pehto, k je obešala žehto, da ne bom pozabu, pospravj sm dal tud Bedanca, sm najel dva frenda Albanca za dva evra kovaca, da sta ga ubila, pol sta se ga pa še pr men doma zakadila! Whats my motherfucking name? KEKEC! Whats my motherfucking name? KEKEC! Whats my motherfucking name? KEKEC! Whats my motherfucking name? KEKEC!

UROŠ KUZMAN

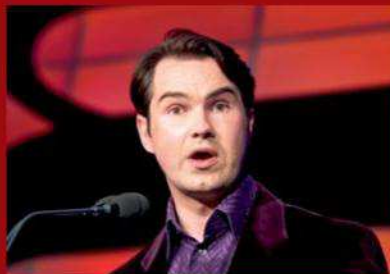
Uroš Kuzman je domači stand-up komik, ki je v zadnjem času naredil največji preboj na sceni, zato ga tukaj na kratko predstavljamo; na kratko zato, ker je tudi on kratek,



pri zapisanem, seveda. Doktorja znanosti kot dobrega profesorja poznajo študentje matematike, TV-gledalci ste ga mogoče že ujeli kot logičnega ugankarja v oddaji Ugriznimo znanost na TVS, kot avtor šal pa je bil močno vpleten tudi v serijo *Na žaru*: po odlično opravljenem delu na roastu Jana Plestenjaka si ga je kot avtorja na svojem roastu izrecno zaželel predsednik Borut Pahor, v podobni vlogi pa se je znašel tudi v drugi razžarjeni seriji, *Roastu Perice Jerkoviča*, ki bo na enem od kanalov Pro Plusa na ogled jeseni. Dr. Kuzman je na kratko za Playboy napisal tole:

Tuja šala je šala Gašperja Berganta na roastu Vida Valiča: »Perica Jerković je kot ebola. Noben ga ni hotu, pa vseen mu je nekak ratalo čez mejo priti.«

Moja šala: »Slovenija je postala fenomen. Edina država, ki ima na zavodu za zaposlovanje bolj izobražene ljudi v čakalnici kot v pisarni!«



VRNITEV VELIKEGA CARR(JA)

V aranžmaju Tina Vodopivca se 18. septembra v Gallusovo dvorano Cankarjevega doma vrača britanski težkokategornik Jimmy Carr. Z nekaj sreče še lahko ujame te šov kralja cinikov, ki na Channel 4 že desetletje vodi TV-oddajo *8 Out of 10 Cats*, kot ustvarjalec in gost sodeluje pri številnih drugih šovih na vodilnih britanskih in ameriških TV-kanalih, ob tem pa je izdal tudi devet DVD-jev, zaigral v sedmih filmih, napisal knjigo o zgodovini in teoriji humorja ter kot prvi zvezdniški komik nastopil v *Second Lifu*. Med njegove TV-vrhunce sodijo tudi predstave za princa Charlesa na vsakoletni prireditvi *Royal Variety Performance*, tokrat pa bo nastopil s šovom *Funny Business*.



ANDREJ TEŽAK - TEŠKY

Povedati moram, da sem prvi slovenski komik, ki je benan v enem kraju. Ne smem nastopati v Črnomlju. Ko sem to šalo namreč povedal v Črnomlju na Črnfestu (za ta dogodek sem se še posebej pripravil z izborom najbolj črnih šal), sem opazil dve mladi deklici v prvi vrsti. Pa ju vprašam, koliko sta stari. »Enajst.« »Pa sta že kdaj seksali?« Prestrašeno zanikata. »Potem pa pojdita kdaj v cerkev.«



Najbolj neustrašna slovenska šala definitivno prihaja iz ust komika mlajše generacije, iz ust Gašperja Berganta. Moral sem prav razmisliti, katera njegova to je, saj jih ima kar nekaj. S tole me je kupil na začetku svoje poti stand-up komika: »A je kdo že kdaj drkal na svojo sestro? Glejte. Mozirje. Trinajst hiš. Pa full slaba internetna povezava.«

Moja najboljša šala po mojem izboru je tudi zelo črna in se nanaša na pedofilijo v cerkvi: »Jaz se zelo dobro spomnim svojega prvega seksa ... star sem bil 13 ... on je bil veliko starejši od mene ... Pri nas na Muljavi ga kličemo oče. Oče, zato ker tako rečemo tem moškim. Jaz ga kličem oče, ker on to meni je. Majhna župnija, pa je isti uvedel več generacij ...«



MARTINA IPŠA

Ker obožujem dobro mero sarkazma, imam res rada humor Tanje Kocman, voditeljice jutranjega programa *Radia Center*, komentatorke v oddaji *Bog ne* da bi crknu tele-

vizor in stand-up komičarke. Dejstvo je, da je pri nas in po svetu stand-up komičark manj od moških kolegov, in naj si želimo to priznati ali ne, veljajo nepisana pravila o tem, kaj je še sprejemljiva tema, o kateri ženska lahko govori. Vesela sem, da jo Tanja zmeraj načrtno in inteligentno prestopi. Izhaja s stališča samske ženske, ki ji je okej, da je samska, in ne čuti potrebe po tem,



da bi se definirala zgolj in samo z vezo. To nekatere ogroža, tudi ženske, zato je še toliko pomembneje govoriti o tem. Eden mojih najljubših komentarjev na spreminjanje vlog v družbi je njen stavek: »Ko vidim nekatere tipe ob sprejemanju odločitev, si mislim: 'Manj jajc je bilo samo v presni tortici, ki sem jo jedla včeraj.'« Čepprav izhajam iz druge sfere in okoliščin, tudi jaz rada tipam mejo in verjetno se zato s Tanjo dobro razumeva. Naj bodisi pišem scenarij bodisi material za stand-up, me zelo privlači način, kako povedati nekaj resnega tako, da se ljudje smejejo in da še vedno ohraniš kritičnost. Ker imam hrvaške korenine, mi je zanimiva tema medsosedskega odnosov in koliko se ti konflikti potencirajo pri obeh vladah, da bi dosegli svoje cilje. Težko sicer napišem samostojno šalo, ker je moj stand-up nastop bolj v obliki zgodb, ampak morda je ta primerna za oris: »Moji starši prihajajo iz Hrvaške, in jaz sem tudi rojena tam.« [tukaj je vedno tišina] »In tak odziv sem pričakovala. Odnosi med Slovenijo in Hrvaško so še vedno zaostreni. Še vedno so trenja. A jaz sem rojena tam in moji sorodniki živijo tam, tako da je normalno, da se delno počutim kot Hrvatica, sem pa že celo življenje tukaj in se počutim absolutno tudi kot Slovenka. Vi ne veste,

kake travme imam jaz zaradi tega. Jaz se ponoči zbudim in grem sama sebi zemljo krast. Vsaj za meter si moram mejni kamen prestaviti. Pol se pa derem ponoči: 'Ne dam ti Pirana!«

GAŠPER BERGANT

Edine šale, ki jih sam smatram kot neustrašne, so šale, ki jih nekateri 'komiki' povedo



KLUB SMEHA 10KA IN LETNI VRT GAJO

S poletnim soncem Klub smeha 10ka zapusti svoj domcil kletnih prostorov na Miklošičevi 28 in se preseli na vrt PEN oziroma vrt džez kluba Gajo, kjer vsak torek v prijetnem okolju pod iglavci nasmejijo več stoglavo množico. Programe vodi večinoma hišni MC Andrej Težak - Tešky, pridruži se mu od pet do sedem komikov s krajšimi udarnimi programi. Med nastopajočimi so tako komiki iz pionirske standuperske vrste (Pižama, Perica, Tin Vodopivec, Klemen Mauhler ...), komiki iz časa pred slovensko stand-up revolucijo, na primer Boris Kobal, komiki iz novejših generacij (Bergant, Kuzman, Aleš Novak, Žan Papič, Eva Virč, Stefan Šumanac - Šumi, Anton Pevc, Jan Kreuzer ...) kot tudi povsem novi obrazi. Vsake toliko se na odru pridruži tudi kak tuje govoreči komik. Ker vstopnine ni, se vrt zagotovo napolni, odličen program pa napolni tudi klobuk, ki zakroži med mizami po predstavi. Smeh bo na vrtu džez kluba Gajo odmeval vsak poletni torek, vse dokler ne bo vreme odločilo, da je poletja konec. Po tem se bo standuperski smeh vrnil v svojo dvorano pod Kinoteko na Miklošičevi.

www.facebook.com/klubdesetka
www.facebook.com/BestPlaceInLjubljana



na odru in upajo, da nihče ne bo opazil, da prihajajo iz 9gaga, Youtuba ali Pavlihe. Ta pogum se mi zdi občudovanja vreden in ta debilnost nezavidljiva. Teh ljudi je sicer malo, a vendar žal obstajajo. Jih pa sistem darvinistično sam odstrani. Kar pa se tiče dejanske neustrašnosti, komedije ne smatram kot take; povej, kaj ti leži na duši, ali pa ne pojdi na oder. No, seveda je dokaj pogumno, če greš govorit o pedofiliji ali pa o svojih seksualnih fantazijah v domu za ostarele ali na kakšnem abrahamu, a vendar je to še vedno tvoja odločitev. Seveda so različni načini, kako predstaviti šalo. Imaš fast food in slow food varianto. Ta zadnja je po navadi malce bolj marinirana in za sladokusce. V tej zadnji so za moje pojme največji mojstri: dr. Kuzman, Pižama in Perica Jerković. Mi je pa eden najboljših bitov mr. Nekrofil od zadnjega. Bi ga citiral, ampak urednik Playboya mi je dal na voljo samo dva tisoč znakov, zagotavljam pa, da je vreden po-

slušanja. In to ne pravim samo zato, ker mi je Perica tako naročil in mi obljubil, da bo on pohvalil mene! Sem pa prepričan, da bo letos napisanih kar precej dobrih šal, glede na to, da nas, kakor trenutno zgleda, čaka nekaj norih let! Ste pa vsi vabljeni, da nas poleti vsak torek v Gajotu pogledate pri proizvodnji in testiranju novega materiala.

MATJAŽ JAVŠNIK

1. Začetki

S prvimi poskusi stand-up forme sem se sprijel že leta 1997, vendar sem kmalu ugotovil, da se ne izide. Za slovenski prostor je bilo preuranjeno, saj je bilo na voljo le pet ali šest klubov, ki so ti bili pripravljeni ponuditi prostor za nastop, to pa ni bilo v premem sorazmerju s količino vloženega truda. Tako so se moji prvi poskusi kaj kmalu preveseli v smer kabareta, ki sem ga nekaj časa skupaj z izvrstnim glasbenikom Gromom in Nebojšo Pop Tasičem uspešno izvajal širom domovine.



2. Stand-up scena

Pri nas se žal že od vsega začetka ne morem znebiti občutka, da je sama stand-up srenja premalo kritična do tega, kdo zadovoljuje standarde in kdo ne. Pripuščeno je namreč vsake-





PANČ
POLETNI
FESTIVAL
STAND-UP
KOMEDIJE
22.-26. AVGUST

www.festivalstandupkomedije.si
Vstopnice: Prodajna mesta Eventim (Petrol, Kompas, Bigbang) in www.eventim.si

5 NORIH DNI SMEHA NA LJUBLJANSKEM GRADU

mu, ki pove dva stara vica, da stopi na oder in se proglasi za stand-up komika. Predvsem bi pričakoval večjo selektivnost pri oklicanih 'mojstrih', ki vzgajajo bodoče mojstre obrti, da oklestijo interese in se bolj zavzeto ukvarjajo z mladimi, ki so talentirani ter kažejo potencial. Ni namreč dovolj, da nekdo govori ali zgleda smešno, treba ga je naučiti osnov komunikacije s publiko, artikulacije, pravil odskega giba, tempa in ritma itd.! Najhuje je, ker ti neizdelani novinci zbijajo ceno in jemljejo prostor pod reflektorji tistim, ki so na pravi poti, da se razvijejo v vrhunske standuperje.

3. Šala

Meni osebno je še vedno najljubša šala oziroma vic, tisti iz sedmega razreda, ki sodi med moje prve, in sicer:

Dva stojita ob ograji v živalskem vrtu ter se pogovarjata.

Prvi: »Kje dela tvoja mama?«

Drugi: »Na cesti!«

Prvi: »A je prostitutka?«

Drugi: »Ne, zebra!«



Poleg šal so mi ljube tudi anekdote in ena izmed njih je povezana prav z vašo revijo. Bil sem namreč izbran za prvega Playboyevega moškega leta pri nas. Na to sem se odzval tako, da sem v sklopu intervjuja predlagal duplerico, na kateri bi bil na 1100-kubičnem motorju popolnoma gol ter z udom v rezervoarju za bencin, pod sliko pa pripis – poln kes! Takratni urednik, ki je premogel odličen smisel za humor, o čemur priča že sam izbor za moškega leta, je moj predlog prijazno zavrnil z opombo, da gre vendarle za moško revijo.

4. Komiki

Posebej bi navedel Toša kot najbolj psihofizično pripravljenega med vsemi stand-up komiki. Zadnjič pa me je na skupnem nastopu na Vrhnikih popolnoma navdušil Kobal, ki je dokazal, da je stari maček scene, ter me prepričal predvsem s podajanjem in mešanjem žanrov. Večina naših komikov, ki se po TV-ju in tiskanih medijih prodaja in promovira kot top kvaliteta, pa pri meni ne bi mogla nastopiti niti ob zaključku gradnje hiše, kaj šele na katerem od resnih osebnih jubilejev.

5. Težave

Izpostavil bi predvsem pomanjkanje primeren prizorišč, grdo navado organizatorjev, da pred kvaliteto postavijo honorar, tako da slabi in neizkušeni komiki odženejo še tisto publiko, ki ji je ta vrst blizu. Pozna se upad resne produkcije, najslabše na naši sceni pa je dejstvo, da tudi tisti komiki, ki so se že uveljavili, niso sposobni sami producirati lastnih tekstov ter smo zato obsojeni na skupine petih do šestih komikov, ki preigravajo material istega avtorja, to pa prej kot slej privede do zasičenosti trga. Žal v Sloveniji izrazito manjka avtorjev, ki so sposobni, da sami napišejo tekst, se zrežirajo ter ga ustrezno odsko pripravijo; tudi zato smo prevečkrat prisiljeni spremljati nastopajoče, ki že po petih minutah izgubijo nit, tempo, razumljivost ter zanimanje publike. 📺



PANČ 2016

5 večerov * 26 komikov iz 8 držav * Črni torek * prvič: Angleški petek od 22. do 26. avgusta ob 21.00 @ Ljubljanski grad

Deveta izdaja slovenskega osrednjega stand-up festivala prinaša presežke z domače scene ter atraktivne goste iz ZDA, Kanade, Anglije in Rusije. Po lanskem premieri se kot vrhunec petdnevnega smejalnega maratona s 26 komiki iz osmih držav vrača Črni torek, na katerem bodo nastopili ameriški težkokategornik Scott Capurro, srbski Aleksandar Perišić, hrvaški Tomislav Kozačinski ter princ teme domače scene Gašper Bergant. Premierni Angleški petek bodo razgibali Kandačan Daniil Ryan Spaulding, Američan Dave Hill, Anglež Prince Abdi in Rus Gleb Tugušev. Na Panč se končno vrača Vid Valič, tam bodo tudi Boštjan Gorenc - Pižama, Tanja Kocman, Klemen Bučan, Uroš Kuzman ter hrvaška prva liga (Ivan Šarić, Vlatko Štampar, Marina Orsag, Domagoj Pintarić), večere bodo odpirali varovanci Akademije Panč, program bo povezoval oče in maskota festivala MC Andrej Težak - Tešky.

www.festivalstandupkomedije.si
www.facebook.com/festivalpanc

Oba zadela. Mirko z levico, Miha Sedmico.



Loto je najbolj priljubljena igra v Sloveniji. V napetem pričakovanju združuje več kot 800.000 ljudi vseh starosti in vsak teden osreči več kot 20.000 prejemnikov dobitkov. Polepšaj si dan in bodi med njimi.

loto 
Nič menca,
številke izbra.

loterija.si



OLGA TRETJAČENKO - LELA





Svoboda!

Znani ukrajinski model in pevka Lela tokrat izjemoma ne nastopa na odru, temveč v vlogi vroče deskarke na valovih. Skupaj z vabilom na fotografiranje za Playboy jo je v nabiralniku namreč čakala letalska karta za Bali – ne, takšnemu vabilu ne reče ne niti vsega dobrega vajena lepotica.

FOTO JULIA SKALOZUB









Miss septembra

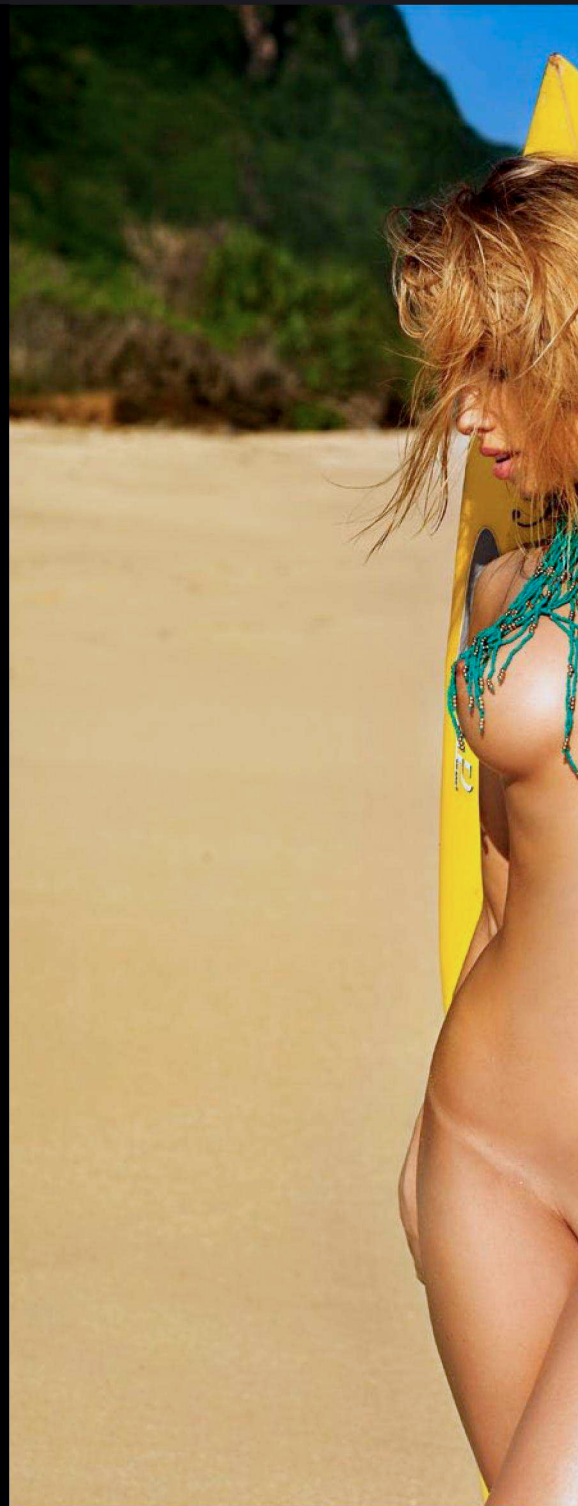


PLAYBOY
SLOVENIJA

Olga Tretjačenko - Lela

OLGA TRETJAČENKO - LELA
13. april 1992,
Kharkov, Ukrajina
176 cm ■ 56 kg ■ 93-63-90

»Vročina na bujnem otoku je bila neznosna, vlaga prav tako – vprašajte maskerko, kako se je namučila in kolikokrat me je povsem na novo naličila!« je po vrnitvi domov povedala lepa Lela. Razumemo, da je bilo težko, a si dovolimo dodati, da je rezultat vreden agonije – lepote Batiše in Lele so se za potrebe vaše najljubše revije združile v čisto harmonijo. Na letošnjega začetku je Playboyevo dekle leta izdalo glasbeni album z naslovom *Freedom*. Skladbe so najstajale več let, in kot ima Lela mnogo obrazov, ima mnogo obrazov tudi njen album. Izdelek ne priznava ustvarjalnih meja, zato lahko na njem vsakdo najde nekaj zase. Lela zna biti močna in eksplozivna, ranljiva in nežna, provokativna in drzna. Sporočilo, ki bi ga seksi pevka rada poslala v svet, je preprosto. »Konec koncev v življenju šteje edino to, da si svoboden in da ljubiš,« pravi čudovita 24-letnica, katere cilj je osvojiti svet. Nič manj in nič več.





PLAYBOY

Varieté

Aleš vpraša matičarja: »A se lohk ožen'm v sredo?«
»Pa zakaj v sredo, ko pa se vsi ženijo v soboto!?« začuden odvrne matičar.
»Ja, kva no, noč'm si unič't vikenda.«



Slovenski politik reče arhitektu:
»Če ne bi bil politik, bi tudi jaz gradil hiše.«
Arhitekt mu odgovori: »Če vi ne bi bili politik, bi jih jaz tudi.«

Predsednica društva proti mučenju živali pride v trgovino, da bi si kupila plašč. Gleda in gleda, pomerja in se na koncu le odloči. Še enkrat natančno pregleda vse etikete na plašču in zgroženo zavpije prodajalki:
»Ojoj, koliko poliestrov so ubili za izdelavo tega plašča!«

Pride mož domov zgodaj jutraj ves zmečkan. Žena ga pričaka na vratih:
»Kje si pa bil vso noč, a?«
»Kolega se ženi in je pripravil fantovščino.«
»A tako? Da niste privlekli kakšne kurbice in si privoščili skupinskega na kavču?«
»Nismo, le od kod ti takšna ideja?«
»Joooj, ne govori ti meni, kakor da nisem nikoli bila na fantovščini!«

Pride v Beogradu slovenski/hrvaški/srbski ... kmet na grob tovariša Tita in tarna:
»Dragi tovariš Tito, dokler si bil živ, smo imeli olja, sladkorja in cementa in praška ...«
Takrat pa ga vojak iz častne straže udari s kopitom, kmet pa nadaljuje:
»No, vidiš, tovariš Tito, kaj ti govorim, še za metke nimajo ...«

Dela blondinka Nataša na urgenci, ko pokliče ženska in ji pove, da je otrok pogoltnil kemični svinčnik.
»Pridemo čez 15 minut!«
»Kaj pa naj storimo do takrat?«
»Ja, madonca, naj piše z navadnim svinčnikom!«

Kako Cigan prodaja posteljino na boljšem sejmu?
»Navali narod, poceni ... ležeta dva, vstanejo trije.«

Ginekolog po pregledu:
»Gospa, stvar je kar resna, tri mesece z možem ne smete imeti spolnih odnosov. Bo šlo?«
»Ni problema, saj imam ljubimca.«

Nevpadljivo oblečena ženska stoji pred neko srednjo šolo z dolgolaso žensko, oblečeno v kavbojke in jakno. Obe opazujeta učenko na šolskem dvorišču, ki ima na glavi irokezo, te tovaže vsepovsod in pirsinge v nosu, ušesih ...
Starejša gospa pravi drugi: »O bog, kako zgleda današnja mladina! Ali veste, čigava hči je to?«
»To je moj sin.«
»Oh, oprostite! Nisem vedela, da ste vi njegova mama ...«
»Saj nisem. Jaz sem njegov oče.«

Blondinka se zvečer vrne z zabave domov in mama jo vpraša:
»Kako se kaj počutiš?«
»Kot sončnica!«
»Zakaj pa kot sončnica?« se začudi mama.
»Ker sem polna semen!«



Albert Einstein umre, pride pred Boga in mu reče: »Dragi Bog, saj veš, da sem avtor najslavnejše formule vseh časov, zdaj pa bi rad spoznal formulo, po kateri si ustvaril človeka.«
Bog vzame papirček, svinčnik, nekaj napiše in mu napisano izroči.
Eistein dolgo gleda v formulo, potem pa le zamišljeno reče:
»Ampak tukaj je napaka ...«
»Ja, vem,« reče Bog.

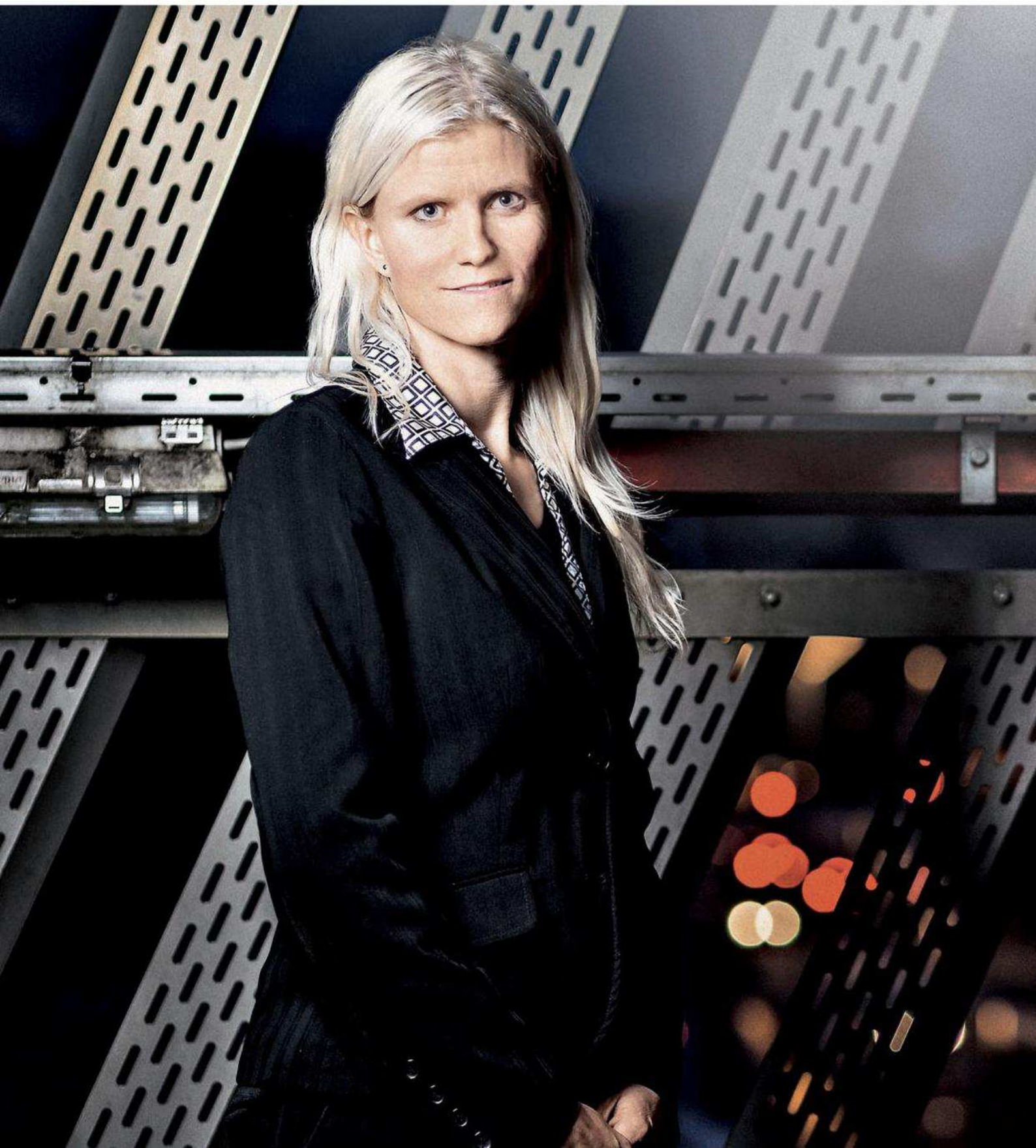




— 20V —

Lucija Živa Sajevec

TEKST GREGOR PAVŠIČ FOTO UROŠ PODLOGAR





Ko je bila Avto-moto zveza Slovenije (AMZS) ustanovljena, so v družbi ženske sodile še za štedilnik, za volane avtomobilov so praviloma lahko prijeli le moški. Danes organizacijo, ki ima več kot 300 zaposlenih in združuje večji del slovenskih voznikov, vodi ženska. Lucija Živa Sajevec, ki jo marsikdo še najbolj pozna po dekliškem priimku Živec, na čelu delniške družbe AMZS prekipeva od zagona, ambicij in volje po trdem delu. Priznava, da so dopusti njena šibka točka, da od sodelavcev veliko pričakuje in da ima ženska intuicija pri njenem delu velik pomen.

Kot hči večkratnega državnega prvaka v kartingu je prvo tekmovalno licenco dobila že pri devetih letih. Vse od takrat je tesno povezana z AMZS. Bila je uspešna voznica kartinga tako v Sloveniji kot v Avstriji. Vozila je formulo ford in formulo 3, preizkusila se je tudi v reliju, cestno- in gorskohitrostnih dirkah. Ko je zašla v poslovne vode, je začela delati v trgovskem koncernu, sprva v Avstriji, pozneje v Sloveniji. Nato je prevzela vodenje AMZS Centra varne vožnje na Vranskem. Pred dvema letoma je svojo pisarno dobila v Ljubljani. Je direktorica delniške družbe AMZS, ki zagotavlja storitve za varno mobilnost svojim članom.

1. Marsikomu ste bolj znani po dekliškem priimku Živec, le redki pa vas poznajo po srednjem imenu Živa. Se starša nista mogla odločiti za ime?

Ne vem, morda res. Ime Živa me spremlja že od otroštva, zdaj pa se kot zakonita zastopnica pojavljam na primer v Ajpesu in ga moram tudi uradno navajati. Po pravici povedano mi gre precej na živce, veliko raje sprejmem vzdevek Lučka.

2. Zdite se mi kot delovno zelo zagnana oseba in da vam ambicij ne primanjkuje. Bi vas vaši sodelavci označili za deloholičarko?

Že ko sem dirkala, sem vedno pravila: ko bom šla v službo, mi ne bo treba več dirkati. Dokazovala se bom na drugem področju in še tam dosegala zmage in poraze. Rada delam z ljudmi in ustvarjam, vsekakor stremim k doseganju določenih ciljev. Lepo je videti, ko se neke stvari začnejo sestavljati in razvijati v celoto, ves tak uspeh in napredek mi nato dajo še novega elana za naprej. Vsi mi pravijo, da sem deloholik, toda sama predvsem res uživam v delu. Čeprav se sliši klišejsko, mi delo pomeni hobi. Z veseljem ga opravljam in prav tako z veseljem vsak dan odidem v službo.

Že ko sem dirkala, sem vedno pravila: ko bom šla v službo, mi ne bo treba več dirkati. Dokazovala se bom na drugem področju in še tam dosegala zmage in poraze.

3. Lahko prav zato kot direktorica delniške družbe AMZS z več kot 300 zaposlenimi lažje prenašate dolge delovnike in stres, ki ga vaša funkcija prinaša?

Kdor me pozna, ve, da obremenitve prenašam kar s precejšnjo lahkoto. Ko je treba, sama pri sebi enostavno pretaknem v šesto prestavo in je vse v redu. No, občasno je treba uporabiti tudi nevtravno ali celo vzvratno prestavo, a to že bolj poredko.

4. So sproščeni tudi vaši delovni sestanki?

Sodelavci mi pravijo, da sem zahtevna in korektna. Zrasla sem v nemškem podjetju, kjer je bilo treba veliko delati. Bila sem v Avstriji, kjer je bil pravi nemški sistem. AMZS je bolj ljudsko pod-

jetje, živimo že sto let in zanimivo je, kako spreminjanje poslovnega modela zahteva tudi znatno stopnjo razumevanja. Sestanki vedno niso sproščeni. Žal niso več časi, ko bi nekaj odprl in bi to samo od sebe delovalo in se razvijalo naprej. Vedno je treba v nove stvari vložiti veliko truda. V AMZS na nekaterih segmentih izvajamo kar korenite spremembe in zato potrebujemo tudi veliko motivacije ter spodbude.

5. Ko je bila AMZS ustanovljena, so ženske sodile še za štedilnike, volani v avtomobilih so bili skoraj vedno moška domena. Danes organizacijo vodite vi kot 36-letnica ...

Ko smo delali tržno raziskavo, nas ljudje še vedno doživljajo kot zastarelo in okorelo organizacijo. Nekateri naši produkti pa so vseeno zelo trendni, sodobni in moderni. Z našimi storitvami lahko precej vplivamo na trg. Želimo tudi pomladiti organizacijo in mislim, da smo z aktivnostmi na različnih področjih ter novimi pristopi na dobri poti, da bo javnost to splošno mnenje spremenila.

6. Je to znak, da se tudi svet avtomobilov in mobilnosti spreminja?

Svet avtomobilizma in mobilnosti se vsekakor močno spreminjata in tem trendom se moramo prilagajati tudi mi. Marsikaj smo znotraj AMZS že spremenili in prilagodili in tako bomo našim članom znali ponuditi aktualne storitve. Svet gre proti sharing economy oziroma ekonomiji delitve, torej stran od klasičnega lastništva. To je zgolj eno od vodil, ki se mu bomo morali prilagoditi.

7. Da bi Slovencem vzeli lastništvo avtomobila?! Smo na to že pripravljeni?

Slovenci smo pri lastništvu zagotovo nekoliko atipični. Zdi se mi, da je pri povprečnem Slovincu naprej na vrsti hiša, nato avtomobil in šele nato žena. Navezani smo na to, da nekaj enostavno moramo imeti v posesti. Ker avtomobil kot statusni simbol jemljemo drugače, bodo ti trendi k nam vendarle prišli z določenim zamikom. V vsakem primeru pa bo vloga avtomobilskih klubov ostala velika. Naše storitve bo mobilnost potrebovala tudi v prihodnje, le da morda v nekoliko drugačni vlogi oziroma obsegu.

8. Slovenija ima sicer precej slab sistem javnega prevoza, a na drugi strani smo dobili sistem električnega car sharinga oziroma možnost najema in uporabe avtomobila po potrebi. Kdaj se bi torej pri nas lahko zgodil ta premik v miselnosti?

Avtomobil jemljemo kot nekaj samoumevnega in običajnega, marsikdo pa se ne zaveda, kolikšen strošek zanj tako lastništvo dejansko je. V številnih domovih nimajo le enega, temveč dva ali celo tri avtomobile. Pričakujem, da se bo spremenilo tudi izobraževanje glede dojemanja, razumevanja in obnašanja v prometu. Zdaj se prometa učimo bolj tako sproti, v prihodnje pa bi ga bilo dobro vsak delno vključiti tudi v naš izobraževalni sistem.

9. Omenili ste Avstrijo, kjer ste kot najstnica dirkali in pred leti tudi delali. Je Avstrija dlje od Slovenije, kot se zdi po oddaljenosti prek Karavank?

Če ostaneva na cesti: V Avstriji so kazni nižje, a le redki vozniki na cestah norijo. Drugačna je kultura in z njo zavedanje te odgovornosti na cesti. Za Avstrijce je normalno, da se po zakonsko predpisanem programu usposabljanja v centru varne vo-

žnje udeležijo še nadaljevalnega programa v celoti. Kaj takega je v Sloveniji misija nemogoče.

10. Kaj pa življenje in delo?

Avstrija je sicer zelo socialna država, a je treba resno delati. Ko ima delodajalec določene argumente, lahko relativno hitro izgubi službo. Pri nas mora nekdo storiti res veliko kršitev, da lahko delodajalec razdre delovno razmerje. Bolj sem zagovornik sistema, da sicer moramo imeti socialno varstvo, a to ne sme biti potuha. Nekdo, ki v podjetju dela 20 let, ne bi smel samoumevno pričakovati pravice, da tam ostane še nadaljnjih dvajset. Avstrijci imajo bolj uveljavljen sistem skrajšanega delovnega časa. Določene vzporednice torej so, ampak ponekod so razlike med državama res velike.

11. Vaš oče Mirko je bil večkratni jugoslovanski državni prvak v kartingu in zato je bilo najbrž veliko možnosti, da boste tudi sami poskusili v bencinskem športu.

Ah, bencin sem kar hitro podedovala in zrasla sem, kakor se rada pošalim, nad delavnico. Prav tako se rada pošalim, da so mi kot

otroku najbrž dajali bencin, ne mleka. Dedek, oče in teta so dirkali. Od malih nog sem bila v stiku s tem športom. Morda tudi zato na AMZS gledam povsem drugače, saj sem njeno prvo tekmovalno licenco dobila že pri devetih letih. Od takrat sem v stiku s klubi in funkcionarji. Organi-

zacijo jemljem drugače in zame je to delo poslanstvo. Imamo vpliv na družbo in lahko izboljšamo stanje.

12. Že zelo mladi, torej kot najstnica, ste bili v avtomobilskem športu zelo izkušeni.

Vozila sem karting, formulo ford, formulo 3, cestno- in gorskohtrostrne dirke, nato reli in zdaj sem dvignila še licenco za trial. Mož me je popeljal v svet dvokolesnikov in tako sem ena redkih, ki je zbrala nastope v tako širokem naboru disciplin. Ko si enkrat okužen z bencinom, si vedno okužen z bencinom. To je kot ena mala sekta, iz katere se je težko umakniti.

13. Bi svoja otroka poslali v avtomobilski šport?

Če povem po pravici, sta oba sicer še majhna, a sta že malo zraven. Seveda že samodejno zaradi mene že zdaj po stanovanju skačeta s čelado na glavi. Če bosta sama pokazala interes, ne bom nasprotovala. Ne bi pa rada sama postavljala takih ambicij. V šoli kartinga sem večkrat doživela, da so starši svoje neizživete ambicije prenašali na otroke, in v kartingu smo pogosto videli dirke staršev, ne otrok. Ne le v Sloveniji, tudi v tujini.

14. Kako bi pri vašem delu ocenili vlogo ženske intuicije?

Ženska intuicija je nedvomno velika prednost. Tako kot na dirkah nisem želela ločevati moških in žensk, s čelado na glavi smo pač tam bili vsi enakopravni, enako velja tudi za posel. Važno je le, da prideš prvi na cilj. V nekaterih branžah se moramo ženske vseeno še nekoliko bolj dokazati, a prav s to intuicijo lahko to dosežemo in premagamo morebitne stereotipe. Sama sem sicer zagovornica izhodišča, da je v poslu dobro imeti po spolu mešane ekipe.

15. AMZS kot nevladna organizacija pogosto opozarja tako na cestno problematiko kot tudi na varnost v prometu. Ta je letos spet slabša kot lani. Se sami na cesti počutite varno?

Problem je večplasten in stanje je slabo. Problematiko bi bilo treba reševati še bolj aktivno in z več zornih kotov. Iz centra varne vožnje imamo veliko izkušenj z voznikove strani. V znamenitem trikotniku cesta-vozilo-voznik je pomemben vsak njen del. Mi kot nevladna organizacija imamo posredno veliko vlogo, a pri konkretnih odločitvah nas pogosto tudi prezrejo.

16. Je mogoče vse dobre lastnosti športnika prenesti tudi v posel? Kako ste se sami soočili s tem prehodom?

Šport vsakemu da resnično veliko. Rada zaposlujem ljudi, ki so bili aktivni v športu. Taka oseba je navajena trdega dela, odrekanja, doslednosti in osredotočenosti. Zna se spopasti tako z zmagami kot s porazi, kar je nepogrešljivo tudi v poslu.

17. Verjetno je tudi zato del kampanje AMZS odlični motokrosist Tim Gajser. Kako gledate na njegovo letošnjo fantastično sezono v svetovnem prvenstvu?

Vsekakor ga občudujem. Ne le kot športnika, temveč tudi kot osebo. Za svojo starost je zelo uspešen, hkrati pa je ostal trdno na realnih tleh. Pri njem je očitno nekdo nekaj storil zelo prav, da se je razvil v takega fanta. Že v preteklosti smo imeli zelo uspešne športnike, a Tim je vse postavil še eno dimenzijo više. Vsekakor ga aktivno spremljam. Letos ima res občudovanja vredno sezono, želim mu, da uživa v teh uspehih.

18. Kako bodo njegovi uspehi vplivali na prepoznavnost avto-moto športa v Sloveniji in ali sami osebno menite, da Slovenija potrebuje pravo dirkališče?

Prepoznavnost bo zagotovo večja. Dirkališče prav tako potrebujemo, a tudi če ocenjujem po svojih izkušnjah vodenja AMZS Centra varne vožnje na Vranskem, bi tako dirkališče zelo težko

preživel. To so enostavno zelo velike površine za vzdrževanje, težko je dovolj zaslužiti, tudi klasičnega oglaševalskega denarja je vse manj. Izključno z dirkami je težko doseči pozitivno bilanco, morda še s kakšnim drugim stranskim produktom oziroma ponudbo.

19. Kakšne so vaše prihodnje poslovne ambicije, kje se vidite? Morda tudi v poslovnem delu, organizaciji ARC Europe (gre za mednarodno mrežo za pomoč na cesti, članica te velike in uspešne mreže je tudi AMZS), kjer že imate pomembno funkcijo.

Tako je, od konca letošnjega januarja sem podpredsednica svetovnega odbora pri ARC. Sestavlja ga devet največjih avtomobilskih klubov, pokrivamo pa mobilne garancije. Zaradi te funkcije sem tudi ves čas v stiku z novimi trendi, informacijami in novostmi. Nimam nobenih ambicij za službo v tujini, saj prosti čas zelo rada preživljam z družino. Izzivov v zdajšnji službi mi še dolgo ne bo zmanjkalo in moram najprej preskočiti še kakšno oviro s trial motorjem. Kot sem že dejala že, je treba kdaj tudi pretakniti kakšno prestavo niže, zjutraj poslušati ptičke in zajeti svež zrak. Ni dobro samo dirjati skozi življenje, saj ga tako hitro zamudiš.

20. Torej, koliko dni dopusta si boste privoščili? Boste imeli s seboj računalnik?

Uh, moji sodelavci vedo, da so to zame zelo nevhvaležna vprašanja. Osebno potrebujem za dopust precej malo časa. Ko odidem, znam službo resnično odklopiti. Zato sem se sposobna povsem spočiti in sprostiti tudi že po dveh dneh ali recimo podaljšanem vikendu. Da, priznam, računalnik je skoraj vedno v moji torbici. 📁

Vozi, kar si.

5 let vzdrževanja za 1 EUR*



RENAULT
Passion for life



*Velja ob nakupu preko Renault Financiranja in poleg vzdrževanja vključuje tudi 5 let jamstva ter obvezno in kasko zavarovanje za prvo leto. 5 let jamstva obsega 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3., 4., in 5. leto ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej. Brezplačno vzdrževanje velja 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si.

Poraba pri mešanem ciklu 3,3–5,6 l/100 km. Emisije CO₂ 85–127 g/km. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Renault priporoča **elf**

renault.si



QUADRO IN MP3

TEKST GOJKO ZRIMŠEK FOTO DEAN DUBOKOVIČ, MIRO CETINSKI, GOJKO ZRIMŠEK

Radost svobode



Ko te pri petdesetih letih sreča druga, če ne že tretja puberteta in si zaželiš tiste svobode, ki si jo kot najstnik doživljal na prvih mopedih. Seveda smo v tistih časih vozili brez registracij, izpitov in čelad, bežali pred organi pregona, se vozili po raznih hribčkih, koder se nikakor ne bi smeli.

In danes po dolгих letih motoristične abstinence spet sedam v sedlo trikolesnika, voznega z izpitom B-kategorije. In spet sem začutil tisti pozabljeni občutek.

In spet sem začutil tisti pozabljeni občutek.



Ker sem po naravi bolj lene sorte, se nikoli nisem posebej potrudil, da bi naredil izpit za motocikel. Imam samo B-kategorijo, vendar se mi v zadnjih letih zaradi bolj ali manj smešnih prometnih režimov in pomanjkanja parkirišč vedno bolj dozdeva, da je najboljša rešitev ravno dovolj okreten, varčen in relativno hiter maks skuter, vozen z izpitom za osebni avtomobil. Kot nalašč sem skoraj sočasno na preizkušnjo dobil dva trikolesnika in priznati moram, da sta me zasvojila že po prvih kilometrih. Pravoverni motoristi se temu sicer posmehujejo: »Stari, a si ne bi raje kupil invalidskega vozička?« Pa vendar je vožnja s trikolesni-

kom precej podobna izkušnji z motociklom. Za moj okus celo bolj udobna in manj zahtevna. Tako quadro 3 kot MP3 imata relativno dober pospešek, ki omo-

Sedenje je dovolj visoko, da omogoča pogled na razgaljene noge deklet v kabrioletih.

goča, da si kralj križišč. Oba sta tudi dobro vodljiva, pregled nad cesto je dober in sedenje je dovolj visoko, da ti omogoča pogled na razgaljene noge deklet v kabri-





QUADRO IN MP3



oletih. Tudi če zadaj pelješ sopotnico, je pri quadru 3 in MP3 sedenje na sopotnikovem sedežu udobno. V prtljažnem prostoru je prostor za dve obvezni čeladi, nekaj pa ga ostane še za manjši nakup. Škoda je samo, da pod sedežem ni hlajenja za osvežilno pločevinko. MP3 je s 500-kubičnim motorjem bolj poskočen in tudi bolj primeren za potovanja, quadro3 s 350 kubiki pa je odličan v mestu. V zavojih se oba nagibata in ponujata kar nekaj motorističnih užitkov. Pri agresivni vožnji bolj drsi zadnji del, kar vozniku vzbuja zaupanje, sopotnica pa medtem rahlo sope in stoka. Seveda pa sta oba trikolesnika namenjena bolj umirjeni in racionalni vožnji. Sam sem ju preizkusil v mestu in tudi na hitri cesti in občutek ni zelo drugačen od tistega kot pri dvo-kolesnikih. Počasna vožnja pač zahteva malo več poguma, da skuter nagnemo, vendar z dodajanjem plina zavoj brez težav premagamo. Velika prednost je stabiliziranje nagiba, ki je pri quadru povezan z zavornimi ročicami, medtem ko ima

Škoda, da pod sedežem ni hlajenja za osvežilno pločevinko.

MP3 stikalo, ki preprečuje nagib, ko se ustaviš. Sistem se 'oklene', takoj ko dodaš plin. Pri parkiranju pomaga tudi ročna zavora, tako da stojala sploh ne potrebuješ. Rahlo me je zmotilo tresenje pri nizkih obratih in majhni hitrosti, kar pa se že pri nekaj kilometrih na uro ne čuti. Kljub temu da imata oba tricikla v oklepju tudi prostor za shranjevanje ključev, dokumentov in telefona, bi sam dodal še kak predalček. Prednost obeh je tudi to, da ne potrebuješ popolne motoristične opreme, saj lahko voziš tudi v poslovni obleki brez motorističnih škornjev. Čelada je sicer obvezna, a najдите pač takšno, ki se uje ma z barvo vašega skuterja. 📌





Poletje je čas za (modre) zgodbe

Najtoplejši letni čas v letu je zaznamovala priljubljena igrice, ki se igra preko pametnega telefona. Na nek način je svet razdelila na dva pola: na igralce privrženca in na tiste, ki zavračajo preživljanje prostega časa s pametnim telefonom v roki. Ne glede na to, ali igrate omenjeno igro ali ne, je dejstvo, da sta se način preživljanja prostega časa in igra otrok (in odraslih) v zadnjih letih drastično spremenila.



Aljoša, 69 let.

»Spomnim se, kako smo si sami izdelali žogo, vsi otroci na vasi. Skupaj smo imeli torej le eno igračo, izmenjavali smo si jo in se venomer družili skupaj – v naravi. Danes? Danes je v trgovskih centrih na voljo ogromno igrač, otroci imajo polno založene sobe. Jih sploh cenijo?« se sprašuje 69. letni Aljoša iz Ljubljane, ki sodeluje pri projektu #modrezgodbe. »Opazujem vnuka in njegove vrstnike: ne poznajo sveta brez tehnoloških naprav, vsi imajo svoj pametni telefon in računalnik.«

Včasih je bilo vse drugače

V Modri zavarovalnici smo se odločili, da s projektom #modrezgodbe raziščemo kako različne generacije živimo in razmišljamo. Koliko na način življenja in na pogled na svet vpliva starost in kako velike so danes generacijske razlike.

Danes mladi druženje in prijatelje ocenjujejo po številu kontaktov na Facebooku ali Instagramu, svojo identiteto gradijo skozi svoje digitalne kanale in s seboj pravzaprav upravljajo kot z blagovno znamko. Kako pomembna je mladim pojavnost in prisotnost na družbenih omrežjih se dobro zaveda Nejc Lombardo, pevec, ki se je pridružil modrim zgodbam. Sprašuje pa se, kje je meja med resničnostjo in iluzijo, ali res živimo življenje, ki ga kažemo navzven preko Facebooka ali Instagrama? Včasih ni bilo družbenih omrežij, spremenila so nam svet.

Smo pripravljeni na prihodnost?

»Svoj prvi telefon sem dobil pred 30. leti. Mladi dandanes bi se smejali, kako velik je bil in kako malo funkcij je imel v primerjavi z današnjimi pametnimi telefoni. Veliko stvari nam je tehnologija olajšala, bojim pa se, da nas je tudi odtujila. Zdaj sem že upokojen in sem vesel, da si na račun pokojnine kot tudi dodatne pokojnine lahko privoščim kakšno novo tehnološko napravo. V Modri zavarovalnici sem varčeval kar nekaj let. Dandanes sem izjemno zadovoljen, da sem varčeval pri Modri zavarovalnici,« pravi Franci.



Nejc Lombardo, sodelujoči pri projektu Modre zgodbe.

Modro je biti pripravljen na prihodnost, zato vas vabimo, da si preberete več na spletni strani www.modra-zavarovalnica.si. Presenečeni boste nad enostavnostjo sklenitve varčevanja za dodatno pokojnino, ki vam bo nekoč olajšalo starost, danes pa vam pri naša tudi davčno olajšavo.

Vabljeni, da ostale modre zgodbe poiščete in raziščete na Facebook strani Modre zavarovalnice pod oznako #modrezgodbe.●



Upokojenec Franci in zaposleni v Modri zavarovalnici.



V DIVJINI S S.S.F.N.



TEKST BORUT OMERZEL FOTO MATJAŽ ŽNIDARŠIČ

NEUSTRAŠNI DEJAN ZAVEC



»Bilo je izjemno, to je prava pustolovščina! Želel sem si prespati v naravi in slišati rastline, kako dihajo, kako narava diha z nami. Ljudje se iščemo, iščemo odgovore, zato izkušnjo priporočam vsem, ki si želijo spoznati samega sebe,« je za Playboy dejal Dejan Zavec.

»Z Dejanom sva od prvega trenutka začutila povezanost, tako osebno kot z naravo, kar pa je itak osnova za vsako prijateljstvo. Mojemu povabilu se je odzval takoj z veliko željo ter voljo po sodelovanju, saj je narava tudi v njegovem življenju igrala in še igra veliko vlogo,« je povedal Brane. »V nekaterih pogledih sva si z Brankom zelo podobna, zelo identična,« je dodal Dejan, »saj sem dokaj povezan z naravo, zato mi je vse to toliko bolj blizu. Sem pa impresioniran nad Branetovim razumevanjem in poznavanjem narave.«

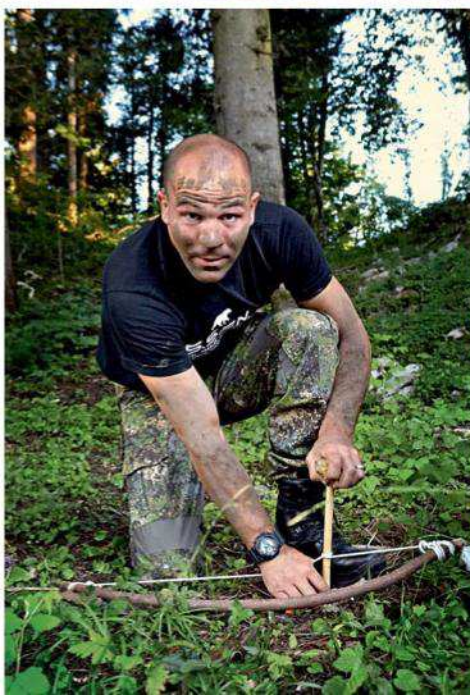
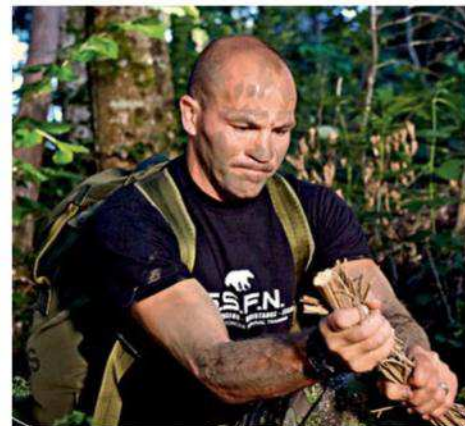
Brane je nadaljeval: »Ko je Dejan prišel, sva se le za trenutek pogledala v oči, si podala roki in se objela. 'Greva,' sem dejal, 'greva,' je rekel. Takoj ko sva prišla v divjino, sem začutil njegovo veličino, kako nadzoruje čas in prostor, in bil sem pomirjen, da bo z njim zelo

lepo delati in ga poučevati o življenju v naravi oziroma o preživetju v divjini. Skoraj nemudoma se je prelevil iz človeka, ki živi sredi tempa ponorelega časovnega stroja civiliziranega sveta, v človeka iz pradavnine. Brez pomislekov sem ga najprej popeljal v svet rastlin. Pokazal sem mu tako tiste za prehrano in alternativno medicino kot tiste strupene, ki se uporabljajo v lovu na živali. Vsako rastlino, ki je bila temu namenjena, je brez zadržkov poizkusil in pri tem ugotovil, da današnji človek pozna le malo čistih okusov, kajti v skoraj vsaki jedi doma prevladuje sol, brez nje pa je itak vse zanič.« »Spoznal sem, da nas dejansko obdaja obilje hrane, ki pa jo moramo poznati, da jo znamo uporabiti,« je na kratko komentiral Dejan, Brane pa obširneje dodal: »Do nekaterih rastlin in njihovih glavnih upo-

rabnih delov se je moral Dejan zelo potruditi, saj jih je veliko težje izkopati, kot se zdi. Tako je prišel do gomoljev, ki jih je pod zemljo včasih tudi za več kot kilogram in so po okusu in videzu podobni krompirju, le da imajo še veliko bolj božanski okus. V Dejanovo presenečenje sva si iz njih kasneje, ko se je naučil narediti ogenj, pripravila pomfrit. »Spoznal sem,« je pojasnil Dejan, »da nas je mati narava zelo obdarila, ampak na žalost ljudje vse to prehitro zapravljamo. Prav je, da vzameš toliko, kolikor potrebuješ za preživetje, ne pa, da si nagrabiš hrane za eno leto vnaprej. Zakaj bi imel človek pet avtomobilov, če pa potrebuje samo enega? Če potrebuje dva, naj ima dva, če jih potrebuje pet, pa naj jih ima pet. Pri tem sem se spomnil reka severno-ameriških Indijancev: 'Šele ko bo zastrupljena zadnja reka, šele ko bo posekano zadnje drevo, šele ko bo ujeta zadnja riba, šele potem boste ugotovili, da denarja ni mogoče jesti.'«

»Dejan je že pred prihodom izrazil željo, da si želi spoznati primitivno tehniko netenja ognja,« je dejal Brane. »Priti do ognja brez pripomočkov sodobnega sveta ni lahko, vendar ko tehniko enkrat usvojiš, za vedno ostane tvoja. Našla sva primeren les, nato pa je Dejana presenetilo, kako težko je sprva. Kar pošteno se je namučil, da mu je uspelo priti do žgoče lesene moke in da je z njo zanetil ogenj. Ko mu je uspelo prvič, sem mu dejal: 'Prvič ti je le sreča naklonjena, dokaži, da boš to lahko storil kadarkoli!' In, ups, neuspešno. Njegova najboljša lastnost, neustavljiva volja, mu je zdaj prišla še kako prav. Ni in ni odnehal, dokler mu ni spet uspelo. Sledilo je nepopisno veselje in zadovoljstvo. 'Iz nič sem ustvaril ogenj!' je zakričal.« »Ogenj mi je dal vetra!« je komentiral Dejan. »Ko je Brane to mojstrsko izvedel, sem pomislil, da je pa to res mačji kašelj. Potem pa sem začel sam in mi je spodletela palčka, nisem naredil prave jamice, da bi v njej naredil tleče žgočo leseno moko. Nato pa moraš še z občutkom pihati v žgočo moko in netivo, kajti če pihneš preveč, ne gori. Pri tej preizkušnji sem se res spotil, da sem bil ves moker! Ko pa je ogenj zagorel, hej, ne morem vam opisati tega čudovitega občutka!«

»Zdaj pa loviti ribe!« je nadaljeval Brane. »Pred tem sva seveda sama izdelala kopje za ribolov in sva šla ribariti ... toda Dejanu ni všeč hladna voda ... pa sem mu naredil uslugo in sem se vanjo vrgel. Ha, drugega kot to, da mi je sledil, ni mogel. Izjavil je le, da ga še nihče ni pripravil na to, da bi skočil v mrzlo vodo, saj jo naravnost sovraži. Nato nama je z malo taktike in naklonjenosti matere narave uspelo naloviti kar nekaj rib.« »Glede lova rib sem bil prepričan,« je komentiral Dejan, »da je to tako lahko. Potem pa sem sprva prazno pikal v vodo, a za vedajoč se, da moram ujeti, sicer si v divjini lačen. Ko se svetloba zlomi in je riba v svojem





V DIVJINI S S.S.F.N.

najšibkejšem položaju, jo z lahkoto ujameš. Za to ne potrebuješ posebne hitrosti, spremljati moraš svetlobo in narava ti ponudi, kdaj lahko ribo uloviš. Biti moraš usklajen z naravo.»

Brane je njuno avanturo sklenil z besedami: »Pri Dejanu moram poudariti predvsem njegovo voljo, logičen pristop k reševanju problemov, delovne navade in tudi izvrstno motoriko, tako da se je hitro prilagajal izzivom. Spoznal sem, da je Dejanu resnično izjemno mar za ohranitev narave, da ceni vse, kar je v njej, in kako rad bi vse to, česar je bil deležen v svoji avanturi, prenesel tudi na svoje otroke. Pozno v noč sva se pogovarjala, ali je to sploh še mogoče pri takem odnosu, kot ga imamo danes do narave, ali bodo naši otroci še deležni tega prelepega planeta ali bomo popolnoma izgubili stik z njim in ga videvali le še v virtualnem svetu, ki pa ne vodi v nobeno prihodnost. Jutro sva dočakala pozitivna, toda z vedenjem, da ničesar ne smemo jemati za samoumevno.«

Dejan: »Današnji vrvež življenja je turbulenten, takšen, da se ne ustavimo. Kar je grozno. A ustaviti se je treba. Zato, da slišiš, kako narava govo-



V divjini s S.S.F.N.

Brane T. Červek, inštruktor preživetja v naravi, je zasnoval projekt *V divjini s S.S.F.N.* s ciljem ozaveščanja ljudi o pomenu narave. »Dokler bomo bogastvo videli le v materializmu, in ne v svojih otrocih, družinah, prijateljih, v naravi, ne pričakujmo sprememb. Vsi se moramo učiti strpnosti do drugih. Iz pomanjkanja znanja izhajajo nestrpnost, jeza in ljubosumje. Zavedati se je treba teže lastnega odločanja, biti pošten do sebe in drugih, do narave, živali in rastlin, spoznavati in skušati razumeti druge ljudi. Dojeti moramo, kakšne so posledice negativne energije, kaj pomeni delitev sreče ter odgovornost izrečenih besed in dejanj. Vseskozi ponavljam, da je treba videti in slišati vse, tudi tisto, česar nočemo, kajti tam je preprosto resnica.«

Brane v okviru projekta gosti znane ljudi, ki se preizkusijo v preživetju v divjini. Gost razkrije svoj pogled na naravo in današnjega človeka, predvsem pa na to, zakaj je nujno, da se borimo za ohranjanje narave, in kako ga je ta izkušnja obogatila oziroma kako se bo zavzemal za boljšo prihodnost vseh nas, za prihodnost naših otrok. www.ssf.si/guests

ri, in za to ne potrebuješ veliko. Samo umiriti se moraš in ji prisluhniti, saj govori jezik, ki ga govori ves svet. Takšno izkušnjo absolutno priporočam! Vredno je spoznati Branetove večšine, škoda bi ne bilo črpati iz njegovega znanja. Kajti popelje te v čas, ko vidiš, da določenih stvari, za katere si prej mislil, da brez njih res ne moreš, ne potrebuješ. Ter da si življenje preveč kompliciramo. Pri Branetu to lahko hitro spoznaš, preklopiš v glavi in spoznaš, da si lahko srečen že z zelo malo, kar pa je v resnici veliko.«





SIXT

Slovenija

V svetu izposoje vozil in upravljanja voznih parkov je ime Sixt dobro znano. Gre za enega vodilnih ponudnikov rent-a-car storitev z več kot 100-letno tradicijo in z okoli 5000 poslovalnicami v več kot 100 državah po vsem svetu. Slovenija je res le ena izmed njih in slovenski Sixt je eden od najmlajših članov v tej svetovni rent-a-car verigi, toda v ničemer ne zaostaja za visokimi kriteriji poslovanja, ki mu jih nalaga nemško materinsko podjetje.

Pri Sixtu si štejejo v ponos, da so kot podporniki del projekta Braneta T. Červeka *V divjini* s S.S.F.N. s ciljem ozaveščanja ljudi o pomenu narave. Hkrati se priznanemu inštruktorju preživetja v naravi Branetu T. Červeku zahvaljujejo za izkušnje, ki so jih bili deležni na team building izobraževanju, ki je nepozabno za ves kolektiv.

V Sixt Slovenija so se izzivov lotili s svežo energijo in veliko drznostjo. V začetnem obdobju poslovanja so osvojili več kot deset odstotkov trga, podvojili število poslovalnic in v zelo kratkem času povečali floto vozil za več kot sedemkrat! Odločeni so, da dosegajo prvo mesto na slovenskem trgu rent-a-car storitev. To dosegajo le tako, da kot podjetje delujejo na način, ki njihovim partnerjem, dobaviteljem in sodelavcem prinese zadovoljstvo in omogoči še bolj uspešno opravljanje njihovega posla.

Z inovativnostjo in fleksibilnostjo opravljajo vse storitve na področju mobilnosti: izposoje

poslovnih limuzin, celotno paleto rent-a-car storitev, kratkoročni najem vozil (short rental term) in upravljanje voznih parkov, ponudbo storitev pa so še obogatili s prevozi oseb (transferji), dolgoročnim najemom vozil za pravne osebe in z rezervacijami najema vozil v tujini.

Pri Sixtu so boljši, hitrejši, fleksibilnejši ... So drugačni! Kadar dosežejo uspeh, se ne predajo počitku. Vedno znova se trudijo iskati

nove koncepte, ki bodo še bolj pisani na kožo njihovim strankam. Njihove storitve so standardizirane, zato lahko kot uporabniki Sixtovih storitev v katerikoli Sixtovi poslovalnici kjerkoli po svetu pričakujete storitve enake kakovosti. Pa še nekaj jih ločuje od drugih: odnos! Nad problemi se ne pritožujejo, ampak se jih lotijo zavzeto in s srcem. Nenehno iščejo rešitve, ki vam vedno omogočajo popolno mobilnost.



SIXT SLOVENIJA PREJEL PRESTIŽNO NAGRADO

Konec leta 2015 je slovenska podružnica družbe Sixt AG dosegla nov izjemen uspeh, saj je prejela najprestižnejšo nagrado Sixt Leasing Glory 2015.

»Izjemno motivirani ekipo zaposlenih v podružnici Sixt Slovenija je uspelo tradicionalno ponudbo leasinga vozil prilagoditi novim poslovnim modelom, ki uvajajo svetovanje s področja mobilnosti in upravljanja voznega parka. Nove storitve so strankam ponudili v resnično kratkem času. Prav ta prilagodljivost in predanost potrebam strank predstavljata način dela družbe Sixt, zato slovenski ekipi iz srca čestitam za prejeto nagrado,« je ob podelitvi nagrade povedal izvršni direktor Sixt Leasing AG dr. Rudolf Rizzoli.

»Na nagrado smo nadvse ponosni. Podjetja danes ciljajo na zniževanje stroškov, ki jih imajo z voznim parkom, vedno več pa jih po vzoru tujih korporacij želi voziti okolju prijaznejša vozila in tako dodatno prispevati k družbeni in okoljski odgovornosti. V Sixtu smo s poslovnim letom 2015 in uvedenimi novimi storitvami izredno zadovoljni, saj smo uresničili in presegli vse načrte ter že načrtujemo dodatne novosti,« je dodal generalni direktor Sixt Slovenija Klemen Pur.



FOTO SIXT



DEKLETA Z BRAZILSKE FLORIPE

Deset poželenj

FOTO ALFREDO M. R. VICENTE



Nimajo čudovitih plaž samo v Riu, kjer avgusta razgrajajo olimpijske igre, veliko peska in čudovitih žensk imajo tudi bolj na jugu, v 1132 kilometrov oddaljenem Florianopolisu, na otoku Santa Catarina. Da, Voltaire je nekoč rekel: »Bog je ustvaril ženske le zato, da bi ukrotil moške.« Ob pogledu na vso to žensko lepoto si ne moremo kaj, da mu, popolnoma ukročeni, popolnoma izgubljeni, popolnoma očarani ... ne bi dali prav. 🙄











BMW M2



TEKST DUŠAN LUKIČ FOTO BMW

BMW M2 DVOJKA IN DIM

Pri BMW-ju že od nekdaj vedo, kako narediti majhen, zmogljiv športni avtomobil. Že dobrih 50 let.



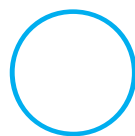


ste karoserijske zgradbe ter tudi zaradi več varnostne in udobnostne opreme. In je seveda tudi dražji. Ne stane 30 tisočakov, cena je dvakrat višja. A ima tudi več kot dvakrat več moči (iz polovice večjega motorja). Ja, novi časi prinašajo nova razmerja. Konec koncev je M2 tudi mnogo varnejši.

2002 je bilo težko voziti res hitro ali atraktivno, M2 pa je povsem drugačen. Po eni strani je to bolje, saj voznik za svoj denar dobi več laže dosegljivega užitka, po drugi strani pa lahko tisti, ki so (ali bi) obvladali 2002 turbo, le zavzdihnejo. V tistih časih je moral biti voznik, ki je želel iz avta iztisniti prav vse, malce heroja. Že to, da si se vrnil s celim avtom (in cel in zdrav), je bilo dovolj, da si se počutil kot vozniški mojster. Danes? Danes M2 dovoljuje, celo spodbuja igranje na stezi, zna nadzorovano zdrseti z zadkom (če mu tako ukaže voznik) ali varno zdrsniti prek prednjih koles ter na splošno ob tem dovoljuje in odpušča manjše vozniške napake. Lahko je odličen za učenje hitre vožnje ali pa (za izkušene) stroj za driftanje v oblaku dima.

O ja, pri driftanju se preizkušeno znajde veliko bolje kot nekdanji odrezavi, ostri, s turbo luknjo obremenjeni 2002 turbo (ali pa neposredni predhodnik 1 M coupe), ki je po navadi ali grdo drsel prek prednjih koles ali pa z zadkom brcnil kot preplašen konj – seveda z vsemi posledicami za neveselca voznika. M2 je veliko bolj predvidljiv in obvladljiv. A verjemite: ko zadek zdrsne, ko se izpod zadnjih gum zakadi, ob tem pa hitrost proti izhodu iz ovinka

M2 dovoljuje, celo spodbuja igranje na stezi, zna nadzorovano zdrseti z zadkom ...



tem, kateri od naslednjih treh je duhovni predhodnik novega BMW M2, bi lahko napisali dolgo akademsko razpravo: so to modeli 2002 ti iz leta 1968, morda 2002 tii iz leta 1971 ali pa šele 2002 turbo iz leta 1973? Prvi je bil prvi resneje 'navit' BMW-jev družinsko-športni model (zmogel je celih 120 'konjev', kar je bilo za šestdeseta leta in le toni težak avtomobil seveda veliko), drugi je bil še malo bolj navit, športen in ekskluziven (130 'konjev'), tretji je bil za svoje čase vesoljska tehnologija. Kajti to je bil prvi nemški serijski avtomobil s turbomotorjem, tudi edini prisilno polnjeni na trgu tiste čase, predvsem pa, čeprav je bil dovolj prostoren za družino, resno športen in s 170 'konji' grdo hiter. In pravzaprav

poceni: če njegovo tedanjo ceno z upoštevanjem inflacije preračunamo iz mark v evre, se številka ustavi tik pod 30 tisočaki. Seveda se bo hitro našel kak purist, ki bo razložil, da je bil 2002 predhodnik BMW-jeve serije 3 in je zato pravi naslednik 2002 turba seveda M4 (in ne M3), saj je imel 2002 turbo le en par vrat. No ja, pravzaprav je imela le po ena vrata na boku celotna serija, saj so štirivratni modeli prišli šele čez dve generaciji. In to je poleg zunanjih mer še en razlog, da lahko mirno zapišemo, da je naslednik turba v resnici M2. Pol stoletja let kasneje je namreč že M2 za 20 centimetrov daljši od 2002 turba in ima malo daljšo medosno razdaljo. A je kar za polovico težji, seveda zaradi mnogo bolj čvr-

narašča, dvosklopčni menjalnik omogoči hitro pretikanje v prestavo višje, ne da bi se drsenje prekinilo, takrat niso občutki nič manj intenzivni kot prej – še posebej, ko je menjalnik ob izhodu iz ovinka že v četrti prestavi, hitrost pa avtocestno ilegalna ...

Pod motornim pokrovom se skriva trilitrski vrstni šestvaljnik (ima enako osnovo kot tisti v M3 in M4, le da gre pri M2 za mnogo bolj civilno različico), seveda podprt s turbinskim polnilnikom twinscroll. Menjalnik je lahko šeststopenjski ročni (izbira za puriste) ali pa sedemstopenjski dvosklopčni M-DCT (deluje odlično in je, roko na srce, za vse ostale bolj-ša izbira), med zadnjima kolesoma pa je seveda BMW-jev M-aktivni diferencial. Seveda ne manjka kup asistenčnih sistemov; stabil-



Na dirkališču bi bila zvok motorja in izpuha lahko malo bolj glasna in agresivna. No, nedavno smo ob potikanju po Akrapovičevi tovarni tam videli tudi kose za M2 ...

nostni sistem že v športnem načinu dovoli zaznati, da M2 zmore veliko, pa čeprav večino drsenj ustavi že zelo zgodaj. Šele ko voznik na dirkališču izklopi stabilnostni sistem, M2 v resnici zaživi. Takrat ga preneha mučiti podkrmarenje v počasnejših ovinkih (če voznik seveda ve, kaj dela), zadek pa začne resno poma-

gati pri krmiljenju. In takrat se vozniku tudi zazdi, da bi lahko bila zvok motorja in izpuha malo bolj glasna in agresivna. Na srečo smo nedavno ob potikanju po Akrapovičevi tovarni tam že našli tudi kose za M2. Ne gre dvomiti, da bodo ta 'problem' zlahka rešili.

Pospešek z mesta do 100 kilometrov na uro traja, tudi s pomočjo speljevalnega programa v dvosklopčnem menjalniku, le 4,3 sekunde, 370 'konjev' pa M2 požene do elektronsko omejene največje hitrosti 250 kilometrov na uro povsem brez težav. Temu in uporabi na dirkališču je namenjen kup malenkosti: obese iz aluminija, na primer, dirkanju prilagojen oljni sistem motorja s prilagojenim karterjem, M2 z dvosklopčnim menjalnikom pa ima zanj dodatni oljni hladilnik.

Da je notranost na nivoju črke M v imenu, je seveda jasno. Sedeži so udobni in imajo dobro bočno oporo, razdalje med komandami so odlične, težav za volanom ne bodo imeli ne nizki ne visoki vozniki. Koliko je prostora zadaj? Ne vemo, nismo pogledali. Je bilo preveč dela z uničevanjem zadnjih gum. ▼

TEHNIČNI PODATKI

gibna prostornina: 2979 cm³
največja moč: 272 kW/370 KM
 pri 6500 vrtljajih na minuto
menjalnik: R6 ali DS7
pogon: zadaj
prtljajnik: 390 litrov
največja hitrost: 250 km/h
pospešek 0–100 km/h:
 4,5 s (4,3)
poraba goriva po ECE:
 8,5 l/100 km (7,9)
CO₂: 199 g/km (185)

Podatki v oklepaju veljajo za model z dvosklopčnim menjalnikom.

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**



www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!



Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!



UŽITEK BIVANJA



TEKST BORUT OMERZEL FOTO DEJAN HABICHT

JandaLa



www.jandala.org



V ta nadvse posebni svet sem bil prvič povabljen pred dobrimi desetimi leti, ko me je tedaj še ne polnoletni Nikola s čolnom popeljal na Krčedinsko ado, katere prvin-sko lepoto mu je v rani mladosti predstavil njegov ded. »Boš videl,« mi je takrat dejal Nikola, »Krčedinska ada, skoraj devet kva-dratnih kilometrov velik edinstven otok na Donavi, te bo prevzela. In zapomni si, na drugi strani reke bom na tisti planjavi tam čez postavil prav posebno posestvo z razgledom na najlepši donavski otok!« Mladenič, ti kar sanjaj, sem si takrat mislil.

OAZA MIRU IN LEPOTE

Zdaj, ko sem po desetih letih spet tam, res zrem na donavski otok, Krčedinsko ado, z vrha Nikolovega dvonadstropnega paviljona, ki stoji na njegovem domišljeno zgrajenem posestvu JandaLa. Nikola je imel pred leti prav, eden naravno najboljše ohranjenih otokov na celotni Do-navi se me je že takrat globoko dotaknil. Na njem tudi danes okrog dvesto konj svobodno galopira med prastarimi vrbami, redkimi in zaščitnimi rastlinami, številnimi pticami, pasočimi se kravami in prašiči, ki hodijo za tabo kot povsem udomačeni psi. To naravno lepoto je najlepše opisal Oliver Fojkar iz Pokrajinskega zavoda za zaščito narave v Novem Sadu v dokumen-tarnem filmu *Konji Krčedinske ade*, ki si ga



Pod južnimi obronki vzhodnega dela Narodnega parka Fruška gora sem tik nad mogočno Donavo obiskal posestvo JandaLa, ki je zgrajeno v duhu in slogu življenja ljudi iz 18. stoletja. JandaLa z unikatno, domišljeno arhitekturo in umetniškimi detajli ter izjemnim razgledom, ki jemlje dih, odpira sodobnemu človeku vrata v poseben svet.



»Obstaja kraj, kjer čas teče kot nekoč davno. Obstaja kraj, kjer še vedno vladajo zakoni narave, ljubezen in harmonija. To je zadnja oaza miru in lepote, svojevrstna Noetova barka sodobnega časa.«

jih naravnih drstič krpa. Pozimi in spomladi, ko Donava preplavi precejšen del otoka, pa te mladi gospodar posestva JandaLa s kanujem popelje po številnih kanalih med debli in vejami večstoletnih vrb. V vseh letnih časih je to živopisen kraj za fotosafari, nemara še lepši in tudi bolj od ljudi nedotaknjen kot znani naravni park Kopački rit pri Osijeku.

RAJ NAD DONAVO

V tej naravni lepoti je danes mogoče uživati meni in tudi drugim Nikolovim gostom na njegovem en hektar velikem posestvu, ki leži 70 kilometrov daleč od Beograda in 40 kilometrov od Novega Sada. V desetih letih potrpežljivega in skrbnega dela je JandaLa zrasla na planoti kakšnih 50 metrov nad Donavo. Posestvo je povsem ograjeno ter s kamnolomoma naravno izolirano od hrup-

lahko ogledate na Youtubeu: »Obstaja kraj, kjer čas teče kot nekoč davno. Obstaja kraj, kjer še vedno vladajo zakoni narave, ljubezen in harmonija. Sodobni človek, ustavi se malo, kajti tukaj se je čas davno ustavil. To je zadnja oaza miru in lepote, svojevrstna Noetova barka sodobnega časa.« To oazo lepote, kamor industrija še ni prodrla in kjer je narava še vedno takšna, kot je bila nekoč povsod, je Nikola prepoznal in jo pozna do potankosti. Ve, kje gnezdiijo ptice, kje se ulovijo velike ribe, saj je to eno največ-



nega vsakdana. Danes opuščena kamnoloma, ki se z videzom kosata z najlepšimi naravnimi kanjoni in sta raj za ptice, sta nastala že za časa otomanskega cesarstva.

UMETELNOST STARE GRADNJE

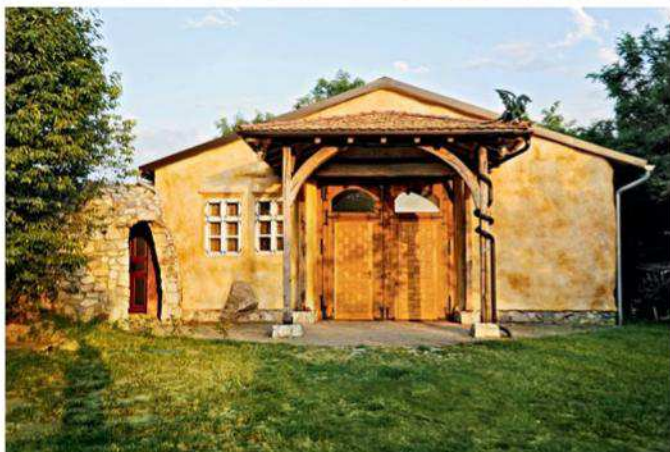
Mene je posestvo JandaLa prevzelo takoj po vstopu skozi trdnjavi podobna vrata. Prevzelo me je s svojim velikim udobjem starodavnega balkanskega tipa, domišljnim minimalizmom in sožitjem z naravo. Nikola je postavil več objektov, od katerih je številnim ljudem najljubša spodnja velika lesena hiša [fotografije na prejšnjih treh straneh], katere vsak vogal strehe je drugačen. Hiša s petimi povsem različnimi sobami je delo spretnih rok najboljših mojstrov tradicionalnih obrti tako zunaj kot znotraj. Sam jo imenujem hiša, ki diha. Streha je namreč prekrita s trstiko, tako da imaš notri občutek, da počivaš sredi narave, hkrati pa si popolnoma zaščiten sredi velikega udobja. V obeh nadstropjih so sanitarije, v pritličju so ročno narejena prha, manjša kuhinja, skupni dnevni prostor ter terasa s prostranim razgledom. Sobe so eno- ali dvoposteljne, v dveh je možno tudi dodatno ležišče. Pri gostih je najbolj zaželeno soba s pogledom na Donavo, Krčedinsko ado in vse tja do obzorja. Nič kaj dosti slabše se ne godi bivočim v sobi na nasprotni strani hiše, saj se od tam pre pogled na kanjon, se pravi na enega od nekdanjih kamno-



FOTO Uroš Podlogar



FOTO Borut Omerzel





lomov, ter na avditorij, ki na posestvu leži med večnamensko dvorano in veliko leseno hišo. Avditorij je naravno akustično zavetje, namenjen je za različne aktivnosti, na primer za predavanja, pogovore, gibalno vadbo ali pa za počitek, sončenje in druženje. V njem je mogoče varno kuriti ogenj na prostem in si tudi tako pričarati čaroben večer.

DVORANA IZ SLAME

Nad avditorijem je večnamenska dvorana, velika 16 krat 10 metrov. Zgrajena je ekološko iz slame in njeni zidovi so namenoma umetno izdelani neravno. To ustvari občutek globine in neomejenosti ter dobro vpliva na počutje v njej. V domiselno predelanem sodu, ki je v enem od kotov dvorane, pa ni vino, ampak vanj vstopi didžej oziroma upravlja tehniko – ozvočenje, projektor in osvetlitev. Poleg so prostori s prhami (v obliki votlin!), sanitarijami, garderobami in umivalnico, ki so jih vse poslikale umetniške roke, tako da se ti zdi, da si prišel v pravljичni svet iz Tisoč in ene noči. Dvorana je primerna za izvedbo manjših konferenc, večjih poslovnih sestankov, seminarjev, izobraževanj, delavnic, predavanj, team buildingov ter za ples, aikido, jogo, taj čí, karate ... in za različna osebna praznovanja, na primer poroke.

LETNA PAVILJONA IN WELLNESS

Ko je na posestvu JandaLa poročno slavlje, mladoporočencema za intimo ni treba skrbeti, saj je Nikola pri projektiranju posestva mislil tudi na to – nedaleč od dvorane je tik nad starodavnim kamnolomom postavil s streho pokrit paviljon s pogledom na Donavo, čisto na spodnjem koncu posestva pa je še dvonadstropni paviljon [oba sta s fotografijami lepo prikazana na desni strani]. Preostala zbrana družba si lahko, medtem ko se mladoporočenca zasebno pogovarjata o otrocih, sredi posestva privoščí sprostitve v wellnesu. Tam je prostostoječa savna, ki je zgrajena v stoletni hrastovi kašči in ki se ogreva s pečjo na drva. Pred njo je zaprt zastekljen predprostor za počitek in druženje. Pod sončnim ali zvezdnim nebom se da zelo uživati tudi pred savno na ploščadi, s katere prija skok v džakuzi, ki sprejme vase ducat ljudi. Vodo v njem se ogreva z drvi, za kakovost vode pa poleg Nikole skrbi tudi lepo skrita in povsem tiha strojnica v podnožju wellnesa. Poleg stoječa velika prha je eden od unikatnih biserov posestva, saj gre za pravo umetniško delo.

TRI HIŠKE SREDI GOZDA

Nad dvorano so sredi manjšega gozda tri samostojne hiške [na fotografijah na predzadnji strani članka], izdelane iz več kot sto let starih hrastovih kašč, ki jih je Nikola



FOTO Uroš Podlogar





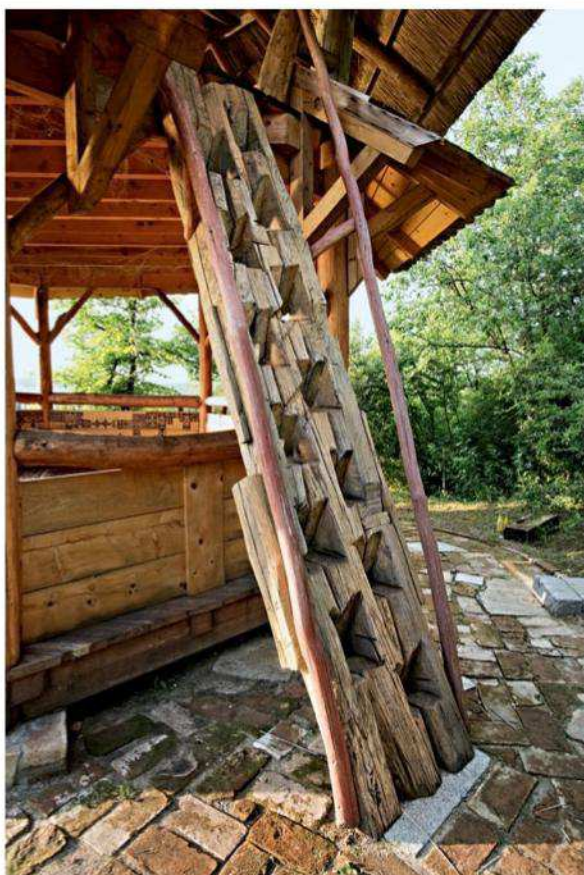
pripeljal s planine Maljevica v Bosni, do koder niti ceste ni, tako da je v prenos tega lesa vložil tudi nemalo svojega pota. To je bil osnovni material za izdelavo treh razkošnih apartmajev, od katerih ima vsak svojo kopalnico, teraso in dvorišče. Vse tri hiške so krite s trsko, kar da bivanju v njih poseben čar. So dvoposteljne, na posebno željo je v dve možno dodati tretje ležišče.

RESTAVRACIJA POD LIPO

Za tisto ljubezen, ki pride v človeka skozi želodec, se na posestvu skrbi malce niže, kakšnih dvajset metrov od wellnessa in ravno toliko od spodnje velike hiše – v osrednji hiši, ki je zgrajena v srbskem slogu poleg košate lipe. Pod lipo in pred hišo se na letnem vrtu v lepem vremenu podnevi in ponoči je dobrote, pripravljene v krušni peči in na žaru, malica in debatira pa se lahko tudi v prvem nadstropju, kjer je restavracija narejena v starem gostoljubnem balkanskem slogu – da se lahko tudi zlekneš, kadar ti je od predobrega hudo.

IZLETI PO OKOLICI

Zaljubljeni v življenje lahko zjutraj občudujete meglice na vodi in prebujanje množice različnih ptic, med katerimi so lastovke, štoklje, čaplje in rečni galebi, podnevi plovbo čolnov in ladij, zvečer pa osupljive sončne zahode. Ni pa nič narobe, če želi kdo spoznati bližnjo okolico, saj ta ponuja veliko zanimivega za oči, srce, duha in tudi



Letna paviljona sta dva. Velik dvonadstropni, ki je primeren tako za večjo družbo uživačev življenja kot za meditiranje v dvoje, in manjši enonadstropni tik nad kanjonom ter prav tako s pogledom na Donavo in Krčedinsko ado.





brbončice. S kanujem ali supom odveslajte na Krčedinsko ado ali pa se pustite nekaj kilometrov južneje do kraja Slankamen, ki slovi po ribji restavraciji in slani mineralni vodi, ki so jo v zdravilne namene uporabljali še v turških časih, leta 1906 pa so tam zgradili prve toplice v Vojvodini. V Slankamenu je tudi rečno пристanišče z marino, v bližini pa se v Donavo izliva reka Tisa. Tisa je zlasti zanimiva enkrat v juniju, ko zacveti. To cvetenje pričara na milijone 'metuljastih' žuželk, ki se v srbsčini imenujejo *tiski cvet* oziroma po latinsko *Palingenia longicauda*. Te vodne enodnevnice, ki so v Srbiji strogo zaščitene, poletijo iz vode in s svojim kratkim svatbenim plesom pričarajo podobo vzcetele reke, čemur v Srbiji rečejo eno od sedmih srbskih čudes narave. Obe reki, Donava in Tisa, sta seveda tudi pravi raj za ribiče.

Poleg izletov z ladjico, tudi do Novega Sada, ponuja širša okolica ogled zgodovinskih znamenitosti, med katere sodi 28 samostanov na Fruški gori, različne športne dejavnosti in veliko družabnih dogodkov. Blizu posestva JandaLa je tudi nekaj vojvodinskih salašev, ki se jih lahko obišče in tam poskusi različno tradicionalno hrano.

POPOLNA ZASEBNOST

»Na posestvu JandaLa,« pove Nikola, »ima vsakdo zajamčeno popolno zasebnost, pa naj bo še tako znana javna osebnost. Tako se lahko povsem sprosti in preda sedanjemu trenutku. Tudi zato je na posestvu vsepovsod veliko vidnih in skritih podrobnosti, da bi se človek zdramil, da bi lahko bil navzoč tukaj in zdaj, da bi pozabil na telefon in svetovni splet ter na vsakodnevne obveznosti. Posestvo si lahko zakupi en sam človek ali pa zaključene skupine, mladoporočenci, razni umetniki in vsi drugi, ki se želijo umakniti v pristno, naravno in intimno okolje. V sobah imam na voljo 17 udobnih, seveda unikatnih, iz lesa narejenih postelj, za večje družbe pa z veseljem postavim tudi jurte, se pravi šotore s stojno višino, lesenimi tlemi, posteljami in vsem potrebnim za razkošno bivanje v naravi. Priznati pa moram, da sta mi na posestvu posebno pri srcu oba paviljona, še zlasti dvonadstropni, do katerega se pride skozi pravični portal [na fotografiji desno za Nikolo in njegovim psom]. Ta paviljon je ustvarjen za ležanje v mreži, za debate, za ljubezen ... za uživanje v pogledu na Donavo in Krčedinsko ado. Tukaj skoraj ves čas prijetno pihlja in meditiraš lahko tudi ob pogledu na letenje čudovitih ptic, živečih na obeh straneh posestva v opuščenih turških kamnolomih. Tu gnezdi tudi zaščiteni čebelar, ena najlepše obarvanih ptic v Evropi, kar daje posestvu JandaLa še dodatno lepoto,« moj obisk na obrežju Donave sklene gospodar Nikola.

GOSPODAR POSESTVA

Nikola Živanović, 28-letni diplomirani dizajner interiera, gospodar posestva JandaLa, je za Playboy povedal tole:

»Z dolgoletno gradnjo posestva JandaLa je raslo tudi moje danes raznovrstno znanje in s posestvom sem odrasel, saj sem začel graditi z 18 leti. Sam proces gradnje je bil zame, ki sem bil mestni otrok, velik in težak preizkus, saj je kraj oddaljen ne samo od vasi, ampak tudi od mesta, tako da se nisem mogel vsak dan vračati domov in sem tukaj veliko časa, tudi po več mesecev skupaj, preživel sam. Za to sem danes neizmerno hvaležen, saj se mi je v nekem trenutku zgodilo, da sem se znotraj sebe popolnoma umiril, obsedel sem sredi te neizmerno lepote. Takrat sem ta kraj do potankosti doživel in ga skozi vse čute razumel. To notranje stanje mi je poleg strokovnega znanja pomagalo zgraditi posestvo do današnje končne podobe. Na začetku je bil to samo en velik travnik, ki sem ga preoblikoval, da je dobil zdajšnji videz kaskadnih slapov. In ker smo na obronkih Narodnega parka Fruška gora, je bil moj cilj, da se vse zgradi iz naravnih materialov, da ima narava vedno prvo mesto. Želel sem tudi ohraniti divjino, seveda z določeno mero urejenosti in velikega udobja. Poleg obstoječega drevja sem dal zasaditi različne vrste cvetja in dreves in nikoli se ni posekalo nobeno drevo. Vsak del velikega vrta, kar je dejansko celotno posestvo, skrbno vzdržujem. No, sprva sem imel veliko težav tudi z mojstri. Naj pojasnim. V življenju sem imel to veliko srečo, da sem že v mladih letih po družinskem ustnem izročilu prejel stara znanja tudi o tem, kako so nekoč delali z naravnimi materiali, kako na primer posekati in obdelati les, ter kako jih vgraditi, da blagodejno vplivajo na človekovo bivanje. Zato sem kupoval zelo stare kozolce in kašče po Srbiji, Bosni, Sloveniji ter tudi drugod. Tam smo jih razstavili in tukaj uporabili za gradnjo. Les, ki je star

več kot sto let in obdelan s posebnim občutkom, daje hišam in opreči posebno energijo. Tudi zato sem za delo poiskal stare mojstre, ki še obvladajo starodavne metode obdelave in same gradnje. Toda oni so težko sprejemali navodila in zanje neredko nenavadne ideje mladega človeka. Da, nekateri stari mojstri me sprva niso razumeli. Je pa to imelo, kakor vsaka stvar v življenju, dobro plat, saj sem se zato od njih naučil večine obrti in spretnosti,



»Skozi moje roke je šel vsak kamen, vsak kos lesa in vse drugo na posestvu, tako da sem z leti tudi sam postal njegov del.«

ki smo jih skozi leta uporabili pri gradnji posestva, in na koncu so me ti stari mojstri celo sprejeli medse. Za gradnjo posestva sem različne materiale in umetniške stvaritve zbiral z vsega sveta, za kar so zaslužni tudi številni prijatelji iz vse Evrope. Tudi za to, da je vsak objekt poseben,

ročno izdelan z veliko podrobnostmi, številne stare stvari pa so predelane, reciklirane in zdaj služijo novemu namenu. Potem smo vse to vgradili v posestvo skupaj z različnimi rokodelci in umetniki. Posebej moram omeniti, da sta mi izjemno pomagala slovenska umetnika Gregor Nartnik, ki je veliko prispeval k sami prostorski zasnovi celotnega posestva, in slikarka Kiki Klimt. Ona je izdelala talne mozaike, s svojo ekipo ljudi je poslikala dvorano in garderobe, sama je z umetniškimi slikami okrasila hiše ter z naravnimi barvami in premazi zaščitila les ter mu vdahnila nekaj, česar vam ne morem opisati z besedami, to morate videti in doživeti sami. Pri sami gradnji sem bil vedno odprt za predloge in za unikatne detajle, zatem pa sem se odločil, kaj je za posestvo najbolje. Tako se je celo zgodilo, da smo kaj, kar je bilo že postavljeno, do temeljev podrli in naredili na novo. Vse skupaj je bila pravzaprav ena velika igra, saj sem navkljub splošnemu načrtu in cilju prepuščal pot trenutnemu navdihu. Skozi moje roke je šel vsak kamen, vsak kos lesa in vse drugo na posestvu, tako da sem z leti tudi sam postal njegov del. Trudil sem se, da so vse stvari, ki sem jih naredil, unikatni in da so vse prišle iz mene. Moj cilj je bil narediti posestvo, kjer ljudje pozabijo na to, kateri dan je in koliko je ura. Da se tukaj lahko vsakdo povsem sprosti ter da začuti naravo in sebe. Z leti gradnje in bivanja na tem čudovitem kraju sem do potankosti spoznal vso njegovo lepoto. Že leta živim s tem krajem, z njegovo okolico in ljudmi, tako da sem odkril tako najboljše lokalne proizvajalce hrane kot tudi skrite

predele narave, kamor sicer gostje oziroma turisti sami ne morejo priti. Dobro vem, da ima vsak človek drugačne navade, stališča, želje in potrebe, zato se z vsem svojim srcem trudim za to, da je ponudba na unikatem posestvu vedno prilagojena mojim unikatnim gostom.«



PLAYBACK



DECEMBER 1990

Vročá podoba **Morgan Fox** iz mrzlega decembra 1990, da se malo ohladite v razbeljenem avgustu.

FOTO STEPHENWAYDA

Vsak ponedeljek razgaljamo slavne

NOVO

**VSAK
PONEDELJEK**





Sečovlje 19, SI - 6333 Sečovlje - Sicciole, Slovenija
<http://aviator-portoroz.restaurant>
+386 59 929 004